SOUL

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
€3.00

46

KATY PERRY

06
9 771790 614005

fenafresh.gr

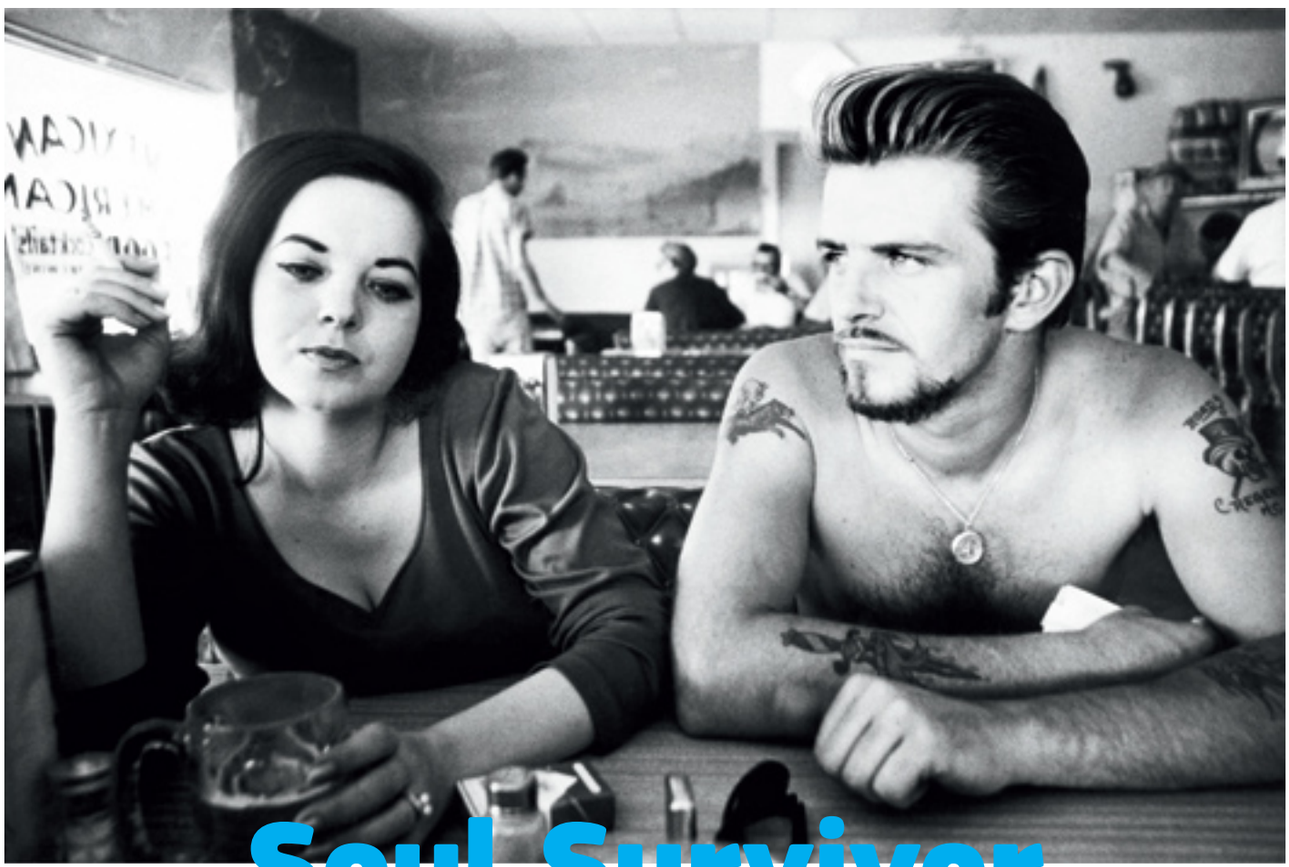
designersunited.gr / theogennitsakis.com

fenafresh

Παύλου Μελά 8 Ηλύσια Θεσσαλονίκη / 8 P. Mela str. Ilisia Thessaloniki T: +30 2310 257 447
Mediterranean Cosmos Θεσσαλονίκη / Thessaloniki T: +30 2310 474 032

EDITORIAL 46

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Soul Survivor

Αυτά είναι δύο παιδιά που οι ζωές τους απέχουν χιλιάδες μίλια από εδώ, μιάμιση μέρα κοντά ταξίδι με το τζάμπο. Στα μέρη τους ούτε που έχουν ακούσει για έναν Άκη, που μάζευε σπίτια μέσω offshore το ίδιο άπληστα με τους γέρους συλλέκτες γραμματοσήμων, που αβγατεύουν τις συλλογές τους, γιατί αλλιώς ο χρόνος δεν κυλάει. Ούτε πήρε το αφτί τους για μια Μανωλίδου, που προσπαθεί να κουνηθεί λυγερά σαν μαζορέτα του γυμνασίου Ντεϊτόνα, όμως το μόνο που καταφέρνει είναι να δείχνει σαν χαζομπεμπέκα, σαν αυτές που κάνουν επιδείξεις τάπεργουερ ή ντιλάρουν ενυδατικές κρέμες μάρκας τρεχαγύρευε. Αλλά πάντα τις συμπονάς και φορτώνεσαι δυο-τρεις αλοιφές, «ψυχούλα έχει κι αυτό το καψερό», δικαιολογούνταν η μάνα της Χόουπ και γέμιζε τα ράφια στο μπάνιο με άχρηστα καλλυντικά. Το όνομα του αγοριού είναι Γιουτζίν, αλλά στο σχολείο όλοι τον αποκαλούσαν Φουζέρ, αφού η δικιά του μάνα κάθε πρωί τον περιέλουζε με έναν τόνο κολόνια, «άριστης ποιότητας, Γιουτζίν, άριστης ποιότητας», ίσαμε να του γλασάρει όπως πρέπει η χωρίστρα, με αποτέλεσμα ο Γιουτζίν να μυρίζει παστρικός σαν υπάλληλος αρωματοπωλείου. Ίσως όμως αυτή η μυρωδιά του να ήταν που τράβηξε τη Χόουπ και, όταν ο Γιουτζίν της πρότεινε μια νύχτα να φύγουν με το αμάξι και να ανταλλάξουν φιλιά, εκείνη δεν αρνήθηκε.

Έξω τα τρένα τσουλούσαν μεταφέροντας μεταχειρισμένες σακαράκιες για τις μάντρες του Νιου Τζέρσεϊ, τα καλαμπόκια θέριευαν σαν ψωμωμένοι σπυριάρηδες έφηβοι έτοιμοι να περάσουν ντραφτ για το κολεγιακό πρωτάθλημα μπάσκετ. Στο ράδιο ένας παπάς διατεινόταν πως δεν υπάρχει τίποτα πιο αγαπητό, πιο βαθύ, πιο σημαντικό, πιο λογικό, πιο ανατρεπτικό και πιο τέλειο από τον Ιησού, όμως ο Γιουτζίν κι η Χόουπ είχαν άλλη γνώμη. Κι έτσι το γύρισαν σε μια άλλη συχνότητα, όπου ένας ταλαίπωρος εκλιπαρούσε «άσε με, άσε με, άσε με, επιτέλους, να πάρω αυτό που θέλω, γιατί ακόμα κι ο Θεός ξέρει πως αυτή μπορεί να είναι και η τελευταία φορά».

Η φωτογραφία τους είναι τραβηγμένη από τον Ντένις Χόπερ, που τον φετινό Ιούνιο η καρδιά του έσκασε σαν μπαλόνι και τον ανέβασε στον ουρανό. Τη χρησιμοποίησαν και οι Smiths για να ντύσουν τα δύο best τους, όμως από την ιστορία της Χόουπ και του Γιουτζίν δεν ισχύει τίποτα, γράψε άκυρο, γιατί τη σκαρφίστηκα από μόνος μου. Αυτή είναι όμως και η αξία της φωτογραφίας, το ότι σε ρουφάει δηλαδή σαν δίνη και σε στέλνει σε μια άλλη χώρα, σε ένα άλλο μέρος, όπου οι ήρωες δεν έχουν ακούσει ούτε για το ΔΝΤ και τους ελεγκτές του ούτε για τη Χρουσαλά, που ο καλός της της νοίκιασε το θωρηκτό «Αβέρωφ» για να γίνει γλέντι τρελό με εφοπλιστές και μοντέλα, κι έπεσε πάνω της με φόρα ο Άδωνις Μανωλίδης να τη φάει, που βεβηλώνει τα σύμβολα του αδούλωτου έθνους. Το μεγαλείο της φωτογραφίας του Χόπερ, όπως και κάθε ποιήματος, τραγουδιού ή ταινίας τέτοιες ζορισμένες μέρες, είναι πως απαθανατίζει την ομορφιά γυμνή από περιττά στολίδια, νωχελική, απερίφραστη. Το κάλλος της Χόουπ και του Γιουτζίν κατοικεί σε έναν τόπο, όπου οι άνθρωποι δε μιλούν με ατάκες της τηλεόρασης, «τυχαίο, δε νομίζω», ενώ σε τέτοιου είδους μπαρ, σαν αυτό που αράζουν, θέμα συζήτησης δεν είναι σε ποια θέση έπρεπε να βάλουν τον Βίντρα, αν αυτοί βρίσκονταν στη θέση του Ρεχάγκελ. Στα κυριακάτικα τραπέζια ανταλλάσσουν ατάκες του στιλ «πέρασέ μου την πατατοσαλάτα» ή «περίσσεψε άλλη λεμονίτα», αντί να μοστράρουν θεωρίες περί πτώχευσης λες και όλοι τους έκαναν διδακτορικό στα οικονομικά του UCLA, που με το Greyhound απέχει από την πόλη του Γιουτζίν και της Χόουπ 7 ώρες.

Τώρα που ο υδράργυρος ξέχνει κάψα, φτώχεια, απόγνωση, φτήνια και ιδρώτα, έχω ίσως περισσότερο ανάγκη από ποτέ να τρακάρω σε τέτοιες εικόνες ή ιστορίες. Δανεικές από βιβλία ή κλεμμένες από κουβέντες, σαν να καθόμουν δίπλα στο ίδιο μπαρ στήνοντας αφτί στα όσα λένε. Γιατί η ζωή οφείλει να είναι κάτι περισσότερο από τοξικά ομόλογα και καλοταϊσμένα στομάχια, η ζωή μας πρέπει να ξαναγεμίσει από ωραίες, άγριες και ρομαντικά φινετσάτες ιστορίες, που θα μας υπενθυμίσουν πως πέρα από εμάς, κάπου αλλού, οι οθόνες είναι σβηστές και καλοκαίρι σημαίνει ακόμα σχεδόν να μπορείς να ακούσεις τις ακτίνες του ήλιου να καίνε τα λάδια που περιλούζουν τα φρεσκοχτυπημένα τατουάζ στο δέρμα.

Υ.Γ. Ο τίτλος «Soul Survivor» είναι κλεμμένος από το ομότιτλο τραγούδι των Rolling Stones και τον μύθο που περιβάλλει την επανακυκλοφορία του «Exile On Main Street». Ο Γιουτζίν θα μπορούσε να είναι συμμαθητής του Μπίλι, που όλοι στο σχολείο τον φώναζαν Ντουντς, γιατί πάντα ήταν καθαρός και καλοχτενισμένος. Ο Μπίλι είναι ο ήρωας του βιβλίου «Υπόγειος Ουρανός» της Σώτης Τριανταφύλλου που επανακυκλοφορεί από τον Πατάκη. Οι στίχοι, «Άσε με, άσε με, άσε με, επιτέλους, να πάρω αυτό που θέλω, γιατί ακόμα κι ο Θεός ξέρει πως αυτή μπορεί να είναι και η τελευταία φορά», είναι από το ωραιότερο κατ' εμέ τραγούδι που έγραψε ο Morrissey για τους Smiths. Τα βράδια της Δευτέρας στο κανάλι FX από το καλωδιακό μπουκέτο της Nova μπορείς να δεις τον τελευταίο ρόλο του Ντένις Χόπερ για τις ανάγκες της σειράς «Crash» με ιστορίες από το L.A.

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE
2310 MAGAZINE
ΙΟΥΝΙΟΣ 2010

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσιρμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας
Graphic Designer: Βίκτωρ Γκουντάρας
Contributing Artists: Πέτρος Νικόλτσος
Ειδικοί συνεργάτες: Cayetano, Άρης Προδρομίδης, Γιώργος Μπάκας, Ναυσικά Γκράτσιου, Σοφία Αγγελίδου, Αχιλλέας Πεκλάρης
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης
Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Ομάδα
Λένα Χουρμούζη, Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας, Αντώνης Βλαβογελάκης, Μάκης Παπασημακόπουλος, Τζίνα Σωτηροπούλου, Δημήτρης Ντανόπουλος, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακιρίδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Πιτσιώρας, Κώστας Κούτσαρης, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Γιάννης Δρίζης, Miki Zoltan, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Χρήστος Δούρας

Συνεργάτες
Διογένης Δασκάλου, Γρηγόρης Αποστολόπουλος, Χρήστος Παρίδης, Θανάσης Νικολάου, Μαρίνος Σακελλαρίου, Έλενα Αγγελίδου, Άννα Παπαρίζου, Κώστας Κουκουμάκας, Αντώνης Καλπάκης, Αλέξανδρος Πλωμαρίτης, Ράνια Μάργαρη

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Πατρίσια Απέργη

Φωτογράφοι: Ασπασία Κουλούρα, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Μπούτσελης, Γιάννης Χοστελίδης, Αλέξανδρος Οικονομίδης, Βασίλης Σπύρου, Χρύσα Νικολέρη, Δημήτρης Μυλωνάς, Αιμιλία Παναγιώτου, Σπύρος Παλούκης

Εικονογράφηση: Victwr (victwr.2@gmail.com), zad iloe (mikritaratsa.blogspot.com), Γιώργος Μπάκας

Λονδίνο: Γιάννης Κατσαρής
Βερολίνο: Βασίλης Κοντόπουλος
Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη
Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος
Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουρής
Κύπρος: Χρύστα Ντζάνη
Νορβηγία: Ελισάβετ Αρκολάκη

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron, PhotoBox, Intime

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.ΠΕΕ., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr
www.soulmag.gr
www.myspace.com/soulmag
soulmag.blogspot.com
soulmagarchive.blogspot.com
www.facebook.com, SOUL Magazine (Official)

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

www.eneap.com.gr
Απολαύστε υπεύθυνα

ZULULAND 18
BIBIAN BLUE 24
CIRCUS DAYZ 28
IT'S ALL GREEK TO ME 48
KATY PERRY 72
KIVA 84
ΧΡ. ΠΑΠΑΚΑΛΙΑΤΗΣ 86
ΚΤΗΡΙΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ 110
GLEE 119
ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ 121

ΜΟΥΣΕΙΟ ΥΠΟΝΟΜΩΝ 16
Μα την Κομισιόν, είναι τρελοί αυτοί οι Βρυξελλιώτες! Η πόλη δεν έχει μόνο ένα ωραιότατο Μουσείο Κόμικς, αλλά κι ένα άλλο γεμάτο λαγούμια, απόβλητα, ποντίκια και ιστορία.

OTINANAI PRODUCTIONS 20
Μια παρέα τρελαμένων θεσσαλονικέων κινηματογραφιστών ολοκληρώνουν τα γυρίσματα της ταινίας τους, που χαρίζει στην πόλη τον δικό της υπερ-ήρωα: τον Σούπερ Δημήτριο!

SILVERLAKE 62
Ο φωτογράφος Πέτρος Νικόλτσος περιπλανιέται στην πιο hip συνοικία της αμερικάνικης Δυτικής Ακτής, στέκι εναλλακτικών μουσικών, μόδας και διαβίωσης.

ΚΡΙΣΗ 2010 74
Μην τα βάφεις μαύρα, γιατί η κρίση γεννά ευκαιρίες. Καταγράφουμε τα επαγγέλματα που έχουν μέλλον και λεφτά, ώστε να γίνεις εσύ ο εκατομμυριούχος.

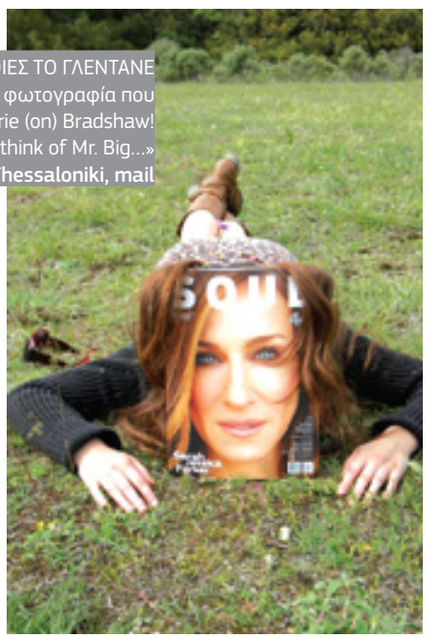

ΑΘΗΝΑ: ΑΔΡΙΑΝΟΥ 107, ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΕΡΜΟΥ 5, ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | Π. ΙΩΑΚΕΙΜ 12, ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΣΤΑΔΙΟΥ 60, ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3240208 | **ΓΛΥΦΑΔΑ:** ΑΜΕΤΑΞΑ 17, 210 8983045 | **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** ΣΩΤΗΡΟΣ 39, 210 4115991 | **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ:** ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ 41, 210 5789720 | **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22Α, 2310 284988 | **ΚΕΡΚΥΡΑ:** Ν.ΘΕΟΤΟΚΗ 59, 26610 22053 | **ΜΥΚΟΝΟΣ:** Μ.ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ (ΜΑΤΟΠΑΝΙΝΙ) 11, 22890 28227
Swatch Greece, tel: 210 9565656 // Swiss made · www.swatch.com

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου. Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

ΟΙ ΞΑΝΘΙΕΣ ΤΟ ΓΛΕΝΤΑΝΕ
Καλησπέρα! Σας στέλνω κι εγώ μια φωτογραφία που έβγαλα με το περιοδικό σας! Carrie (on) Bradshaw! «Deep in my SOUL, I'll always think of Mr. Big...»
Nikole, Thessaloniki, mail

EUROPE IS OUR PLAYGROUND
Η Lady SOUL GAGA κάνει περιοδεία στην Ευρώπη.
Eatme, mail

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑ
Πώς θα μπορούσα να μην πάω τον Beckham μια βόλτα στην πατρίδα του; Στη φωτογραφία είναι ο φίλος μου ο Αχμέτ, ο οποίος, αν και δεν καταλάβαινε τίποτα, πρέπει να σας πω ότι το ξεφύλλισε όλο με πολύ ενδιαφέρον, για την αισθητική του τουλάχιστον... Είδες, SOULaki; Η kuki προσπαθεί να σε κάνει διεθνούς φήμης! Kukisses
Ελένη Κουκκίδου, mail

I LIKE LONDON IN THE RAIN
6.30 π.μ. στην Trafalgar Square για να βγάλουμε φωτογραφία με το τεύχος του SOUL που μας κράτησε παρέα στο ταξίδι μας στο Λονδίνο. Thanks a lot!
Thomas Fotakis, Facebook

ΚΑΦΕΔΕΣ ΚΑΙ ΤΣΙΓΑΡΑ
Ο τραγουδοποιός Matt Elliott φωτογραφημένος στο «De Facto» από τον Τέλλο Φίλη.

ΜΗ ΜΟΥ ΜΙΛΑΣ ΓΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ
SOUL, και πάμε για νησιά...
JiJiKaS, mail

WHAT'S UP?

RELOAD IT! Κάθε φορά που ανανεώνεις τον χρόνο ομιλίας σου, φορτώνεσαι με δώρα!

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ WHAT'S UP ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΑ!

Ακόμη και το να κερδίζεις, κάθε φορά που ανανεώνεις τον χρόνο ομιλίας σου!

- Ανανέωσε τον χρόνο ομιλίας σου
- Θα λάβεις με sms έναν κωδικό
- Μπες στο **www.whatsup.gr** και κάνε **reload**
- Κέρδισε αμέσως το δώρο σου!

WHAT'S UP?

Όλα είναι δυνατά

COSMOTE

ΚΑΡΙ ΜΠΡΑΤΣΟ

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΤΑΙ ΑΣΚΟΠΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΝΟΝΤΑΝ ΝΕΥΡΙΚΑ ΤΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΥΣ ΤΟΥ, ΡΙΧΝΕΙ ΛΟΞΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΑΥΤΟΘΑΥΜΑΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ (ΜΟΝΟ) ΣΕ ΘΗΛΥΚΑ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗ ΣΚΑΝΤΑΖΕΙ ΑΠΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ, ΑΛΛΑ ΣΚΑΝΤΑΖΕΙ ΑΠΟ ΣΤΙΑ, ΦΙΡΜΕΣ, ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ, ΚΟΚΤΕΪΛ ΚΑΙ ΝΑΓΕΙΡΙΚΗ.

Ο ΚΛΑΣΣΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΟΥ ΠΛΑΚΩΝΕΤΑΙ ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΓΥΡΙΖΕΙ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ, ΠΑΙΡΝΕΙ ΑΣΑΝΣΕΡ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΕΒΕΙ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΟΡΟΦΟ

Ο ΟΓΚΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ ΑΝΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΠΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΠΙΘΑΝΟ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙΣ ΠΑΚΙΣΤΑΝΟ ΣΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ Λ.Α.Ο.Σ. ΠΑΡΑ ΤΡΙΧΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΑΡΙ ΜΠΡΑΤΣΟ

ΠΕΡΠΑΤΑΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΣΤΑΣΗ "ΚΟΥΒΑΛΑΣ ΔΥΟ ΑΟΡΑΤΟΥΣ ΚΟΥΒΑΔΕΣ ΓΕΜΑΤΟΥΣ ΝΕΡΟ"

ΠΙΠΙΝΙΖΕΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟ ΡΗΤΟ "ΝΟΜΙΖΕ ΥΓΙΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΕΙ" ΚΑΙ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΣΤΑ 35 ΤΟΥ ΑΠΟ OVERDOSE ΣΤΕΡΟΕΙΔΩΝ ΑΝΑΒΟΛΙΚΩΝ

ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΝΤΟΥΜΠΑΙ, ΠΕΡΠΑΤΑΕΙ ΣΑΝ ΚΑΒΟΜΠΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΒΛΕΝΝΑ ΑΓΕΛΑΔΑΣ

ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕΤΑΝΕΣΟΥΛΤΙΑ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΝΕΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΜΠΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΝΟΥΝ ΦΕΤΕΣ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟ SLICER ΑΝΑΝΤΙΒΕΝ

ΔΕΝ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΝΕΣΕΣΕΡ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗΣ ΚΑΙ ΟΝΟΡΦΙΑΣ, ΤΙΣ ΑΝΤΙΡΥΤΙΔΙΚΕΣ ΚΡΕΜΕΣ, ΤΑ ΒΑΛΣΑΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΒΑΦΕΣ ΜΑΛΛΙΩΝ

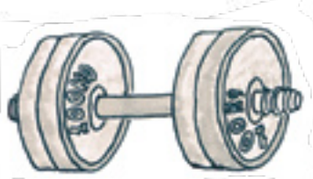
ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕ ΘΑ ΝΤΡΑΠΕΙ ΝΑ ΚΛΑΨΕΙ ΣΤΟΝ ΩΜΟ ΣΟΥ, ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΦΟΡΑΣ ΚΑΘΑΡΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΙ Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ, ΑΦΟΥ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΕΧΟΥΝ ΡΕΞΕΙ ΠΟΡΤΑ

ΕΧΕΙ SIX-PACK ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΟΥ ΕΧΟΥΜΕ SIX-PACK ΣΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΜΑΣ

ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ ΝΟΜΙΖΕ ΠΩΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΑ ΕΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ "ΔΗΜΗΤΡΗΣ", ΕΞΟΥ ΚΑΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ "ΘΑ ΠΑΩ ΣΤΟ ΓΥΜ"

ΒΟΤΚΑΕΙ ΤΟΣΟ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΒΑΡΗ, ΠΟΥ ΘΕΣ ΝΑ ΣΗΚΩΘΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΧΕΣΕΙΣ ΕΝΑ ΝΤΙΝΤΕΡΟ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ

Η ΝΥΧΤΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΚΑΛΑ ΜΕ URSUS

To Nights Less Ordinary

ASHLEY & HOLMES ATHENS

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

ΠΟΛΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ!

Μερικές ιδέες για το καινούργιο πρόσωπο της Θεσσαλονίκης. Αστική αφύπνιση, τολμηρός σχεδιασμός, δράσεις κι αποφάσεις.
Κείμενο Σπύρος Πέγκας Φωτογραφία Αριστείδης Καλούδης (Urban Festival)

Η τοπιογραφία της Θεσσαλονίκης ορίζεται σήμερα λίγο πολύ από τον διαμερισματικό της καταμερισμό. Τα 5 δημοτικά διαμερίσματα έχουν το καθένα διαφορετικό κοινωνικό προφίλ, διαφορετική πληθυσμιακή σύνθεση και ανάλογο χαρακτήρα. Η πόλη στο σύνολό της ασφυκτιά από την έλλειψη υποδομών, πρασίνου, χώρων υπαίθριας κοινωνικής συνεύρεσης, αφορμών για έμπνευση και δημιουργία. Από την άλλη, η μη ανάπτυξη πολύ ισχυρών τοπικών αγορών, η κοινωνική ανεκτικότητα με τη μη γκετοποίηση αστικών ζωνών της και η διάχυση του φοιτητόκοσμού της σε όλες τις περιοχές, καθώς και ο σχετικά καλός σχεδιασμός του δικτύου του ΟΑΣΘ, επιτρέπουν τη δια-διαμερισματική κινητικότητα.

Τα οράματα της τοπικής αλλά και της εθνικής πολιτικής ηγεσίας για τη ζωή στην πόλη διακρίνονται όμως για τον παρωχημένο χαρακτήρα τους, για χαρακτηριστικά πολύ περασμένων δεκαετιών: τσιμεντοποίηση, ελεύθερη πρόσβαση των αυτοκινήτων παντού, μεγάλα οδικά έργα στον ζωντανό πυρήνα της πόλης, εξιδανίκευση του sub-urban living (δεν είναι τυχαίο ότι ο δήμαρχος της πόλης ζει εδώ και χρόνια εκτός των αστικών ορίων της). Η κριτική στα κακώς κείμενα της πόλης είναι δυστυχώς ανεξάντλητη. Ευθύνη για την κατάσταση αυτή φέρουν και οι δημότες, που εξαιτίας της έλλειψης αστικής συνείδησης κοιτάζουν το μικρο-συμφέρον τους και τον μικρο-χώρο τους αντί για την κοινή τους περιουσία, τον αστικό δημόσιο χώρο. Ακολουθούν μερικές ιδέες-προτάσεις για να ξεκινήσει μια ουσιαστική συζήτηση για το νέο πρόσωπο της πόλης που απαιτούν οι καιροί.

Ε' Δημοτικό Διαμέρισμα: Ιστορίες από τη θάλασσα

Όταν σε μη παραλιακές πόλεις, όπως το Βερολίνο ή το Παρίσι, οι δήμαρχοι κουβαλούν τόνους άμμου το καλοκαίρι και στήνουν θαλάσσιες ομπρέλες, δεν μπορεί εμείς να τσιμεντοποιούμε το παραλιακό μας μέτωπο και να σχεδιάζουμε την περαιτέρω επιβάρυνσή του με υποθαλάσσια τέρατα. Καλύτερα να τονώσουμε τον οικογενειακό οικιστικό (residential) χαρακτήρα του Ε' Δημοτικού Διαμερίσματος φέρνοντας ξανά την παραλία, την άμμο, την άμεση επαφή με τη θάλασσα στην καθημερινότητα των κατοίκων. Είναι ακόμα εντυπωσιακό ότι σε πόλεις με κανάλια, όπως το Ελσίνκι και το Αμβούργο, οι περισσότεροι κάτοικοι έχουν από ένα ιστιοπλοϊκό ή μηχανοκίνητο σκαφάκι, ενώ εμείς δεν έχουμε δει σχεδόν ποτέ τη Θεσσαλονίκη μέσα από τη θάλασσα.

Α' Δημοτικό Διαμέρισμα: Μια άλλη πόλη

Η ενεργοποίηση των δημοτικών ιατρείων στην πλατεία Ναυαρίνου με έμφαση στην περίθαλψη και ενημέρωση εξαρτημένων ατόμων θα έδειχνε το ουσιαστικό ενδιαφέρον του δήμου για ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας. Ενεργοποιώντας εθελοντές, ψυχολόγους και κοινωνιολόγους από τις πανεπιστημιακές σχολές θα κινητοποιούνταν μεγάλο μέρος των νέων σε έναν κοινό σκοπό: τον περιορισμό της εμπορίας και χρήσης ναρκωτικών ουσιών, ενώ θα ξαναέδινε τα πάρκα της πόλης πίσω στους πολίτες. Δημοτική συγχρηματοδότηση για τη συντήρηση των παλαιών, πανέμορφων και ακόμα σωζόμενων κτηρίων, άμεση ρύθμιση για αλλαγή χρήσης των πρώην βιοτεχνικών χώρων για αστική χρήση, κίνητρα για ενεργειακή αναβάθμιση των κτηρίων και ενίσχυση της ήπιας αναψυχής θα μπορούσαν να είναι μερικές ιδέες που να αφορούν το ιστορικό, εμπορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης. Ολόκληρη η γειτονιά μεταξύ των οδών Τσιμισκή, Βενιζέλου, Εγνατία και Δωδεκανήσου ζει τα τελευταία λίγα χρόνια μια μικρή άνθηση με την επιστροφή εκεί νέου κόσμου και αρκετών καλλιτεχνών. Η παροχή κινήτρων θα βοηθούσε την περαιτέρω αισθητική αναβάθμιση της περιοχής, θα απέτρεπε μια κακή «ανάπτυξη» τύπου Λαδάδικα και θα μετέτρεπε την καρδιά της πόλης σε μια ζωντανή, νεανική και δημιουργικά ανήσυχη περιοχή.

Β' Δημοτικό Διαμέρισμα: Όλοι παντού

Η επιβεβλημένη από τον νόμο ενεργοποίηση των Κέντρων Μεταναστών και η στενή συνεργασία με τοπικά σωματεία για δημοτικά προγράμματα επιμόρφωσης και κοινής δημιουργικής απασχόλησης για τα παιδιά των μεταναστών και των παλιότερων κατοίκων της περιοχής θα μπορούσε να ενισχύσει την ομαλή συμβίωση στα δυτικά όρια της πόλης. Η καλύτερη αστυνόμευση της περιοχής -άραγε κυκλοφορεί κανένας δημοτικός αστυνομικός στην Ξηροκρήνη;- θα είχε στη συνέχεια σαν αποτέλεσμα την ουσιαστική προστασία από τις εθνικές μαφίες, όσο αυτές παραμένουν σχετικά ανίσχυρες, και το ξεδίπλωμα μιας πραγματικά πρότυπης πολυεθνικής καθημερινότητας.

Γ' Δημοτικό Διαμέρισμα: Think eco

Ο ορισμός του Γ' Δημοτικού Διαμερίσματος ως πράσινη και περιβαλλοντικά φιλική περιοχή με οργάνωση υπαίθριων αγορών βιολογικών προϊόντων, εφαρμογή πρότυπης πολιτικής ανακύκλωσης και πολιτικές πράσινης ανάπτυξης θα έδινε άλλον αέρα στη ζωή της περιοχής. Ο στόχος του σταδιακού περιορισμού κίνησης των ενεργοβόρων οχημάτων, η χρήση μόνο ηλεκτρικών τροχοφόρων με χρονικό ορίζοντα δεκαετίας, όπως συμβαίνει στον πρότυπο οικισμό του Κάπρι στην Ιταλία, θα μεταμόρφωνε αυτήν την πανέμορφη περιοχή.

Δ' Δημοτικό Διαμέρισμα: Η πράσινη ανάπτυξη

Η μεταφορά του ποδοσφαιρικού γηπέδου του ΠΑΟΚ εκτός πόλης και μακριά από την ιστορική Τούμπα θα αποσυμφόριζε το κέντρο του Δ' Δημοτικού Διαμερίσματος. Η δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στη θέση αυτή και η σύνδεσή του με το περιαστικό δάσος του Σέιχ Σου θα δημιουργούσε έναν τεράστιο φυσικό πνεύμονα στην περιοχή. Η γκρίζα -και μαυρόασπρη καθημερινότητα!- των δημοτών θα γινόταν πράσινη, αναβαθμίζοντας την περιοχή και κάνοντάς της και πάλι ελκυστική για τις οικογένειες της πόλης.

Η ποιότητα ζωής στη Θεσσαλονίκη είναι ήδη χαμηλή και η κατάσταση μη αναστρέψιμη με τις συμβατικές μεθόδους διαχείρισης. Μόνο με τολμηρές και καινοτόμες ιδέες, που θα εμπνεύσουν και τους κατοίκους και θα τους ενεργοποιήσουν προς την κατεύθυνση της αναβάθμισης της δικιάς τους καθημερινότητας, μπορεί να αλλάξει η ζωή στην πόλη. Μόνο έτσι και η Θεσσαλονίκη θα κινηθεί προς την κατεύθυνση μιας ευρωπαϊκής, φιλικής προς τους κατοίκους της πόλης, και θα αποφύγει τη μετατροπή της σε μια μικρή καθημερινή κόλαση, τύπου Μέξικο Σίτι, Κάιρο, Τεχεράνη. Η αλλαγή αυτή πρέπει να ξεκινήσει μέσα από τα σπλάχνα της πόλης, μέσα από τις γειτονιές της.

Το Urban Festival πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 29 Μαΐου στη Θεσσαλονίκη στον άξονα του πεζόδρομου της Δ. Γούναρη από τη θάλασσα ώς τη Ροτόντα και σε παράπλευρους χώρους (πλ. Ναυαρίνου, Ζεύξιδος, Ικτίνου κ.ά.). Χιλιάδες κόσμου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και χάρηκαν μια μέρα δημιουργίας, χαράς και ελεύθερης πόλης.

Καρτ ποστάλ

Κοσμοπολίτικο περιοδικό σημαίνει και κοσμοπολίτες αναγνώστες. Αυτές είναι μερικές από τις εικόνες που μας στείλατε και μέσα τους κρύβουν εισιτήρια, διαβατήρια, ποίηση, τέχνη. Γεια σου, και στα χιλιόμετρά σου! Έχεις κι άλλες; Στείλε τις καρτ ποστάλ σου στο info@soulmag.gr και οι καλύτερες θα δημοσιεύονται.

Η Fani Kruse βλέπει το Δέλτα του ποταμού Αξιού με ματιά Ντέιβιντ Λιντς στο «Twin Peaks».

«Firenze, Roma, Pisa, Venezia... Από τις πιο αγαπημένες πόλεις, θα πήγαινα ξανά και ξανά»! Η Μαρίνα Λιοφάγου είναι κατηγορηματική. Εμείς διαλέγουμε την Pisa.

Ο Tommy A κάνει Nikon-ing στο ιστορικό κέντρο του Μιλάνου.

Forever London Since 1820
BEEFEATER®
LONDON DRY GIN
BEEFEATER
LONDON
LONDON DRY GIN
www.apolafste.ypefthina.eneap.gr
Απολαύστε υπεύθυνα

MUSÉE DES ÉGOUTS
Φεγγάρι στον υπόνομο

Η ιστορία μιας πόλης δεν είναι μόνο η «ορατή» ζωή αλλά και η εξέλιξη του «κάτω κόσμου» της. Αυτήν διηγείται το Μουσείο Υπονόμων των Βρυξελλών. Βαθιά ανάσα και... καταβυθιζόμαστε.
Κείμενο **Μαρίνα Κονταρά** Φωτογραφία **Σπύρος Παλούκης**

Περπατώντας καθημερινά αμέριμνοι στους δρόμους της πόλης μας, δεν υποψιαζόμαστε καν το περίπλοκο δίκτυο της υπόγειας ζωής της. Συνήθως δεν ασχολούμαστε καν, αλλά ακόμα και αν το κάνουμε, θα σκεφτούμε μονάχα ποντίκια, βρομόνερα και αποχετεύσεις - εικόνες και μυρωδιές όχι και πολύ ευχάριστες. Κάτω από τα πόδια μας και τις ρόδες των οχημάτων μας όμως, ξεδιπλώνεται ένας σκοτεινός και ακατανόητος κόσμος, γεμάτος δίκτυα, καλώδια, σωλήνες, υγρασία, ενδεχομένως μυστήριο και σίγουρα κινδύνους. Τα υπόγεια δίκτυα προσέφεραν συχνά στο παρελθόν έμπνευση σε καλλιτέχνες και καταφύγιο σε απελπισμένους κυνηγημένους. Από τις κατακόμβες των πρώτων χριστιανών μέχρι τον Ουγκώ και από το Ratatouille μέχρι το μετρό, αυτός ο «κάτω κόσμος» φαντάζει πλούσιος, ζωντανός και περιπετειώδης. Και αναμφίβολα χρήσιμος για τη βιωσιμότητα μιας πόλης.

Αυτό, κυρίως, είναι το σκεπτικό και ο στόχος του Μουσείου των Υπονόμων στις Βρυξέλλες. Το Τελωνειακό Περίπτερο, όπου φιλοξενείται, αποτελούν δύο πυργίσκοι, που αρχικά ήταν μέρος του τείχους της πόλης. Στα χρόνια του Ναπολέοντα, τα τείχη, φυσικά, γκρεμίστηκαν, ενώ το περίπτερο μετατράπηκε σε χώρο εκτελωνισμού των προϊόντων που εισάγονταν στην πόλη από τον νότο. Το κτίσμα ήταν ιδανικό για να στεγάσει το Μουσείο των Υπονόμων, καθώς οι δύο πυργίσκοι επικοινωνούν υπογείως, αποκαλύπτοντας μέρος του -καλυμμένου πλέον- ποταμού Σεν της πόλης. Το ποτάμι, άλλωστε, αποτελεί τμήμα του αποχετευτικού δικτύου.

Οι τέσσερις αίθουσες του μουσείου αφηγούνται την ιστορία της επεξεργασίας των λημμάτων από τα μεσαιωνικά χρόνια μέχρι σήμερα, θυμίζουν πώς από εκεί ξεκίνησαν λιμοί και επιδημίες, εξηγούν τις σύγχρονες μεθόδους που χρησιμοποιούνται σήμερα, παρέχουν χρήσιμες συμβουλές και αποκαλύπτουν στον επισκέπτη μερικές πλευρές της καθημερινότητας, των δυσκολιών και των κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο δίκτυο συντήρησης και διαχείρισης. Στο σχετικό βίντεο που παρουσιάζεται, μαθαίνουμε ότι κάποια από αυτά τα προβλήματα είναι... γλωσσικά, καθώς οι γαλλόφωνοι εργάτες δε μιλούν καλά ολλανδικά (και το αντίθετο), με αποτέλεσμα κάποιες παρεξηγήσεις στη συνεννόηση: ελάχιστες φορές αυτές οι παρανοήσεις προκάλεσαν και ελαφρά (ευτυχώς) ατυχήματα στο παρελθόν.

Είναι πολύ εντυπωσιακό το γεγονός ότι μόλις 50 άνθρωποι δουλεύουν στα 350 χιλιόμετρα δικτύου! Δύο από αυτούς υποδέχονται τους επισκέπτες στην είσοδο, τους εξηγούν τους κανόνες που πρέπει να ακολουθήσουν κατά την επίσκεψη και τους διαβεβαιώνουν πως τα μόνα τρωκτικά που θα συναντήσουν είναι τα λούτρινα και ξύλινα που διακοσμούν την αίθουσα υποδοχής - πάλι καλά!

Για να περάσει από τις πρώτες αίθουσες της ιστορικής αναδρομής στις τελευταίες, όπου παρουσιάζεται το σήμερα, ο επισκέπτης περιπλανιέται για λίγο σε στενούς και σκοτεινούς διαδρόμους με έντονη υγρασία, ακολουθεί τις πινακίδες που χρησιμεύουν και στους εργαζόμενους στο δίκτυο, βλέπει τα μπερδεμένα κουβάρια των καλωδίων τηλεφωνίας και ηλεκτροδότησης που συνυπάρχουν με τις σωλήνες της αποχέτευσης, ακούει δίπλα του το μετρό και το υπόγειο τραμ και στο τέλος περπατά για λίγο δίπλα στο καλυμμένο κομμάτι του ποταμού: παρά τη μυρωδιά (και τη δυσφορία, μιας και τα νερά μάλλον δεν είναι ιδιαίτερα καθαρά), φτάνεις εκεί με ανακούφιση, γιατί είναι το πιο φαρδύ και ψηλοτάβανο τμήμα. Η εμπειρία είναι ενδιαφέρουσα, αλλά καλύτερα να την αποφύγουν οι κλειστοφοβικοί και υποχόνδριοι!

T: +32(0) 2500 7030
museedesegouts@brucity.be

Share the spirit

Δυο παθιασμένες θεσσαλονικιώτικες παρέες, που μοιράζονται την ίδια αγάπη για το σινεμά, δρουν με κώδικες που βασίζονται στην ειλικρινή και αληθινή αντρική φιλία. Οι ταινίες τους αποδεικνύουν ότι σε αυτή την πόλη είναι στάση ζωής το να δημιουργείς, συντροφιά με τους συνοδοιπόρους σου.

Φωτογραφία: Γιώργος Παπαδόπουλος

Share the Last Shot spirit

Οι Στέλιος Αλεξανδράκης, Μενέλαος Παμπουκίδης και Κώστας Καρύδας κινηματογράφησαν μικρές «πράσινες» ιστορίες, που έδειξαν στο ταινιάκι «Our Last Shot», που κέρδισε το 2ο βραβείο στον νεανικό, πανευρωπαϊκό διαγωνισμό κινηματογράφου «Think. Act. Change». Μια μεγάλη νίκη, που αποδεικνύει πως η φιλία και η συντροφικότητα, παρέα με την πρώτη ύλη της δημιουργίας, οδηγούν σε προσωπικές νίκες και υπέρμετρες χαρές. Οι τρεις φίλοι ονειρεύονται, ανυπομονούν και προετοιμάζονται για τις μελλοντικές μεγάλου μήκους ταινίες τους, πάντα σαν ομάδα, πάντα με κοινό κώδικα.

Share the Time's Up spirit

Κώστας Ταξινταρίδης, Θάνος Τοπούζης. Το στόρι της πρώτης ταινίας τους, «Τέλος Χρόνου», είναι ένα παραμύθι για την πόλη, με ήρωες και στοιχεία μαύρης κωμωδίας. Το όνειρό τους έγινε πραγματικότητα: Αφού ανέλαβαν δύο από τους πρώτους ρόλους, έγραψαν το σενάριο και έκαναν την παραγωγή, κατάφεραν να μπουν στον κόσμο του ελληνικού σινεμά, με εφόδια τον ρομαντισμό, τη συντροφικότητα και το ομαδικό τους πνεύμα, το οποίο κατάφερε να υπερνικήσει τα εμπόδια. Το πάθος τους, σε συνδυασμό με τις κοινές σινεφίλ ανησυχίες τους, δεν τους άφησαν ούτε στιγμή να πτοηθούν από τις δυσκολίες.

advertorial

Original Irish spirit: The Bushmills story

Το Bushmills originals παράγεται σε ένα από τα παλαιότερα αποστακτήρια της Βόρειας Ιρλανδίας που βρίσκεται στο χωριό Bushmills. Ένα χωριό που μετρά πάνω από 400 χρόνια ιστορίας στην απόσταξη του ουίσκι... από το 1608! Το Bushmills originals παράγεται από τους ανθρώπους του χωριού με μεγάλο μεράκι, κάτι που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά. Αποστάζεται τρεις φορές σε χάλκινους αποστακτήρες και ωριμάζει σε βαρέλια που προέρχονται από παλαίωση ισπανικού κρασιού. Μια μοναδική τέχνη παραγωγής του περνά από γενιά σε γενιά μέχρι και σήμερα, δημιουργώντας ένα ουίσκι με ξεχωριστή γεύση! Γεύση πλούσια και απαλή που περικλείει ολόκληρη την Ιρλανδία σε ένα ποτήρι. Λόγω της ιρλανδέζικης καταγωγής του, το Bushmills εμπνέει μια στάση ζωής αυθεντική, πρωτοποριακή και αυθόρμητη, τέτοια που αξίζει να μοιραστείς μόνο με αληθινούς φίλους.

ZULULAND

Περιβολές από δέρματα ζώων, ακόντια και ασπίδες για πολεμικά όπλα, τύμπανα, αλαλαγμοί ανθρώπων, γυναίκες που κουβαλούν δοχεία πάνω στο κεφάλι τους... Σου θυμίζουν σκηνές από ταινία; Κι όμως, είναι πραγματικότητα. Siyakwamukela, ήτοι καλώς ήλθατε στη χώρα των Ζουλού.

Κείμενο, Φωτογραφία **Ράνια Μάργαρη**

Τα κατορθώματά τους έγιναν γνωστά σε όλο τον κόσμο μέσα από την ταινία «Zulu» και την τηλεοπτική σειρά «Shaka Zulu». Οι Ζουλού ήταν η φυλή που αντιστάθηκε σθεναρά και νίκησε στον πόλεμο του 1879 τους Άγγλους, αρνούμενη να υποκύψει στην αποικιακή τους κυριαρχία. Ήταν οι περήφανοι και ίσως πιο άγριοι πολεμιστές της Αφρικής, που συνενώθηκαν κάτω από τον ονομαστό βασιλιά Shaka Zulu το 1816 και διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην ιστορία της Νοτίου Αφρικής τον 19ο και 20ό αιώνα. Σήμερα, η πλειοψηφία τους ζει στη Νότιο Αφρική (ο σημερινός πρόεδρός της, Jacob Zuma, είναι Ζουλού), αλλά μικρότερους πληθυσμούς θα βρεις και σε Ζιμπάμπουε, Μοζαμβίκη, Ζάμπια.

Η Zululand εκτείνεται στην επαρχία KwaZulu Natal της Νοτίου Αφρικής, μέσα σε ένα καταπράσινο τοπίο που είναι ιδιαίτερα πλούσιο σε άγρια πανίδα. Shakaland ονομάζεται ένα επισκέψιμο πολιτιστικό χωριό με υπέροχη θέα προς τη λίμνη Phobane, που απέχει 160 χιλιόμετρα από το αεροδρόμιο του Durban (όπου διεξάγονται αρκετοί αγώνες ποδοσφαίρου) και 80 από το αεροδρόμιο του Richard's Bay. Αν βρεθείς Νότια Αφρική για το Μουντιάλ, μην το χάσεις. Βέβαια, η Νότια Αφρική είναι μεγάλη χώρα και τα γήπεδα στα οποία παίζεται ποδόσφαιρο απέχουν αρκετά από τη χώρα των Ζουλού. Όμως, γι' αυτό τον λόγο υπάρχουν τα αεροπλάνα...

Στη Shakaland συνυπάρχουν δύο φαινομενικά αταίριαστοι κόσμοι: από τη μια, ένας ζωντανός, περιφραγμένος, παραδοσιακός οικισμός της φυλής των Ζουλού, το λεγόμενο «Kraal», και από την άλλη, τα εξαιρετικά δωμάτια του ξενοδοχείου «Protea Hotel Shakaland», κατασκευασμένα στο πρότυπο της παραδοσιακής καλύβας των Ζουλού, προσφέροντας όμως όλες τις σύγχρονες ανέσεις. Οι καλύβες του Kraal είναι κατασκευασμένες από χόρτα. Σε σχήμα κυψέλης, σχηματίζουν κύκλο, με την καλύβα του βασιλιά να βρίσκεται στο πιο κεντρικό σημείο.

Οι Ζουλού ασχολούνται πλέον ελάχιστα με την τέχνη του πολέμου. Καλαθοπλεκτική, αγγειοπλαστική και ένα είδος υφαντικής τέχνης με χάντρες αποτελούν τις σημαντικότερες ενασχολήσεις τους. Σίγουρα, ο τουρισμός αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα για την επιβίωσή τους. Ωστόσο, αντιμετωπίζουν ακόμα σοβαρά προβλήματα φτώχειας, καθώς και πολύ υψηλά ποσοστά ανεργίας και HIV.

Η Shakaland, αρχικά, δημιουργήθηκε για τα γυρίσματα της τηλεοπτικής σειράς «Shaka Zulu» (1984-1985), το 1987 έγινε κέντρο πολιτισμού, ενώ λίγο αργότερα, με την εμπορική εκμετάλλευση μέρους της από τη γνωστή αλυσίδα ξενοδοχείων «Protea Hotels», εξελίχθηκε σε έναν ισχυρό πόλο έλξης για ανθρώπους από όλη την υφήλιο που θέλουν να γνωρίσουν τα έθιμα και την παράδοση των Ζουλού, χωρίς ωστόσο να αποχωριστούν την καλοπέραση της σύγχρονης ζωής.

Ο αρχηγός του χωριού υποδέχεται τους τουρίστες, ενώ οι Ζουλού τους καλωσορίζουν με έναν παραδοσιακό, πρωτόγονο χορό, αναπόσπαστο μέρος των κοινωνικών συγκεντρώσεων. Οι άνδρες φορούν δέρματα ζώων και οι γυναίκες πολύχρωμα υφάσματα. Κάποιοι χορεύουν ξυπόλυτοι. Λιγοστά παραδοσιακά όργανα (κυρίως κρουστά) συνοδεύουν τους αλαλαγμούς του περίγυρου. Επιτρέπεται και η συμμετοχή ξένων, όμως ο χορός είναι ιδιαίτερα απαιτητικός σε φυσική κατάσταση. Ένα τουριστικό πρόγραμμα 24 ωρών στην πατρίδα των Ζουλού περιλαμβάνει: μαθήματα ιστορίας της φυλής, επιδείξεις με όπλα, interactive μαθήματα ρίψης ακοντίου, δοκιμή της παραδοσιακής κουζίνας, γνωριμία με τον iSangoma, τον μάντη του χωριού, και τον inyanga, τον βοτανολόγο ιατρό.

Ναι, το συγκεκριμένο μέρος, όπως και άλλα παρόμοια στην περιοχή, έχουν «κατασκευαστεί» καθαρά για τουρίστες. Ωστόσο, αν και καταλαβαίνεις πως πρόκειται ουσιαστικά για σόου που δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα των Ζουλού, σου επιτρέπει να πάρεις μια γεύση από μια πρωτόγονη παράδοση. Η Shakaland λειτουργεί σαν ένα «ζωντανό μουσείο» και δίνει τη δυνατότητα στους ταξιδιώτες να ζήσουν μια ξεχωριστή εμπειρία.

SCARABEO 300 SPECIAL

More than a scooter!

Ξέχνα το αυτοκίνητο, που καίει πολλά σε βενζίνη και συντήρηση, και **γνώρισε το ιδανικό μέσο για ελιγμούς στην μποτιλιαρισμένη πόλη αλλά και για ταξίδια πέρα από τα στενά αστικά σύνορα. Scarabeo 300 Special της Aprilia.** Κομψό και σπορτίφ, με έντονη προσωπικότητα και υψηλά μηχανικά στάνταρ, μοντέρνο, διαχρονικό και οικονομικό, σε οδηγεί με ασφάλεια, ευκινησία, άνεση και στιλ στους δρόμους που εσύ θα επιλέξεις να πατήσεις. Αγάπησέ το κι απόκτησέ το.

advertorial

More than a scooter, το νέο Scarabeo συνδυάζει μοναδικά τις υψηλές επιδόσεις με την ασφάλεια και την οδηγική απόλαυση. Στην κορυφή της κατηγορίας του και εφοδιασμένο με έναν ισχυρό και τεχνολογικά προηγμένο κινητήρα, είναι γρήγορο, ευέλικτο, ελαφρύ και, ταυτόχρονα, σέβεται το περιβάλλον. Ο ηλεκτρονικός ψεκασμός, ο ρυθμιζόμενος αντικραδασμικός άξονας και η επαναστατικά σχεδιασμένη κεφαλή και μετάδοση του κινητήρα εγγυώνται μεγάλες επιδόσεις, την ίδια στιγμή που ελαχιστοποιούν την κατανάλωση. Το επανασχεδιασμένο ισορροπημένο πλαίσιο που σου δίνει την αίσθηση ότι οδηγείς μοτοσικλέτα, ο εργονομικός σχεδιασμός κι ο πλούσιος εξοπλισμός καθιστούν το Special 300 σύμμαχο στις αστικές μετακινήσεις αλλά και σύντροφο σε μεγαλύτερες διαδρομές.

Κάνοντας focus στην άνετη, ξεκούραστη και ασφαλή οδήγηση, στο Scarabeo 300 Special οι χώροι για οδηγό και συνεπιβάτη μεγάλωσαν, οι αποθηκευτικοί χώροι διευρύνθηκαν, η σέλα «χαμήλωσε» στα 785 χιλιοστά από το έδαφος, ο χώρος για τα πόδια καλύπτει αναβάτες όλων των μεγεθών και σωματότυπων, οι αναρτήσεις «έσφιξαν» για να παρέχουν τη μέγιστη δυνατή σταθερότητα, το σύστημα συνδυασμένης πέδησης εξασφαλίζει τα αποτελεσματικότερα φρεναρίσματα.

Επειδή, ωστόσο, scooter σημαίνει και στιλ, το Special Σκαθάρι της Aprilia ήρθε για να προσδώσει στους δρόμους ταυτότητα δυναμική και αθλητική και να τραβήξει πάνω του τα βλέμματα. Κωδικός σχεδιασμού: υψηλή αισθητική, προσοχή στη λεπτομέρεια. Συμπληρώνοντας το διαχρονικό design των Scarabeo, το 300άρι εμπλουτίστηκε με καινούργια εντυπωσιακά γραφικά, μαύρους τροχούς, χαμηλό παρμπρίζ, χρωμιωμένες λεπτομέρειες, νέα επένδυση σέλας και καινούργιο ταμπλό, δικαιώνοντας τον Special τίτλο του και αποτελώντας την επιτομή του «value for money». Η κορυφαία στιγμή των Scarabeo, μιας πολυβραβευμένης οικογένειας που «εφηύρε» την κατηγορία high wheel, ονομάζεται Scarabeo 300 Special, είναι ένα urban chic όχημα και είναι απλώς ακαταμάχητο.

Το Scarabeo 300 Special είναι διαθέσιμο στα σημεία πώλησης Aprilia, στην τιμή των €4.260. Πληροφορίες: Piaggio Hellas, T: 210 7572 100
www.aprilia.com.gr

scarabeo

Η otinanai productions παρουσιάζει...

Σούπερ Δημήτριος

26.10.10

otinanai productions
no budget films

http://www.otinanaiproductions.gr

Ο Σούπερμαν σώζει τη Νέα Υόρκη, με τη Θεσσαλονίκη όμως τι γίνεται; Με την otinanai productions να ολοκληρώνει τα γυρίσματα της ταινίας «Σούπερ Δημήτριος», οι Θεσσαλονικείς μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι, αφού ο προστάτης της πόλης Σούπερ Δημήτριος δε θα αφήσει ποτέ το κακό να μπει. Συνέντευξη **Χρήστος Δούρας** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Ο Δημήτρης Χριστοφορίδης είναι δημοσιογράφος στο περιοδικό «Χρυσή Ιερουσαλήμ», αλλά κανείς δεν ξέρει ότι ζει ανάμεσά μας για να μας προστατεύει από το έγκλημα. Το βράδυ των εγκαινίων του νέου δημαρχείου Θεσσαλονίκης, ο χειρότερος εφιάλτης της πόλης επιστρέφει και απειλεί τη Νύφη του Θερμαϊκού. Ο Σούπερ Δημήτριος έχει μόνο 24 ώρες για να αποτρέψει τα evil σχέδια του Κακού...

Όχι, εντάξει, η πάλαι ποτέ συμβασιλεύουσα δεν απειλείται, ούτως ή άλλως, έχει τους εκλεγμένους προστάτες της εδώ και χρόνια, κι εσύ μπορείς να κοιμάσαι ήσυχα. Απλώς τα παραπάνω αποτελούν μέρος της υπόθεσης της νέας ταινίας που ετοιμάζει η otinanai productions. Μια παρέα φίλων με αφετηρία τη Θεσσαλονίκη κινηματογραφεί από το 1999, έχοντας ως βασικά της χαρακτηριστικά την αγάπη για το σινεμά και την ακατάσχετη τρόμπα. Monty Python, Θανάσης Βέγγος και Metallica συνθέτουν τις ετερότητες και γονιμοποιούν τον νου. Το SOUL βρέθηκε στα γυρίσματα του «Σούπερ Δημήτριου» και μίλησε με δύο από τους βασικούς συντελεστές της ομάδας, τον Δημήτρη Παπαβασιλείου και τον Γιώργο Παπαϊωάννου.

Πώς σας ήρθε η ιδέα να πάρετε τις κάμερες και να αρχίζετε να γυρίζετε; Δημήτρης: Το 1999 κυκλοφόρησε η ταινία «The Blair Witch Project». Κατόπιν επιμονής του Γιώργου, πήγαμε να το δούμε όλοι μαζί στο σινεμά. Το τελικό συμπέρασμα ήταν πως, αν το έκαναν αυτοί, σίγουρα μπορούμε κι εμείς. Όντως, μπορούσαμε, και μάλιστα το κάναμε και πολύ χειρότερα!

Ο «Σούπερ Δημήτριος» πώς προέκυψε; Γιώργος: Όταν ολοκληρώσαμε το «James Δοντ - Επιχείρησις Ρωσομπλιέτ» την άνοιξη του 2007, εγώ κατατάχτηκα στο Μηχανικό για να συνεισφέρω στον σκληρό αγώνα ενάντια στους εχθρούς της πατρίδας μας. Παράλληλα, ξεκινήσαμε να δουλεύουμε ένα σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Μέσα στο σενάριο αυτό, ο Αλέξανδρος Στογιάννης είχε δημιουργήσει τον χαρακτήρα του Σούπερ Δημητρίου, του προστάτη υπερήρωα της Θεσσαλονίκης. Μου άρεσε τόσο πολύ αυτή η ιδέα, που άρχισα να φαντάζομαι μια ταινία με κεντρικό χαρακτήρα αυτόν τον ήρωα. Το καλοκαίρι του 2007, σε μια συνάντηση της otinanai κατά τη διάρκεια μιας μυστικής αποστολής μου στα Εξάρχεια, γεννήθηκε η βασική ιδέα της ταινίας και αρχίσαμε να ετοιμάζουμε το σενάριο.

Η Θεσσαλονίκη χρειάζεται σούπερ ήρωα; Δημήτρης: Ακόμα κι αν χρειάζεται, σίγουρα αυτός δεν είναι ο Σούπερ Δημήτριος. Κάτι τέτοιο θα ήταν καταστροφικό για την αισθητική της πόλης. Άλλωστε, το θέμα είναι να συνειδητοποιήσουν οι πόλεις πως οι ήρωες και οι σωτήρες είναι αυτοί που τις χρειάζονται και όχι το αντίστροφο.

Η πόλη εμπνέει για το «οτινάναι»; Δημήτρης: Οι περισσότεροι από εμάς δεν καταγόμαστε από Θεσσαλονίκη, αλλά συναντηθήκαμε εδώ ως φοιτητές. Η συγκεκριμένη πόλη ήταν το σκηνικό μέσα στο οποίο εμείς συνδεθήκαμε ως φίλοι, γνωριστήκαμε με τρίτους, κάναμε μια ζωή που μας άρεσε. Σαφέστατα εμπνέει το οτινάναι, μιας και μαζεύει ό,τι να 'ναι άτομα, αλλά είναι και μια πόλη ανθρώπινη που επιτρέπει σε αυτά τα άτομα να συναντηθούν και να σχετιστούν μεταξύ τους. Είναι μια πόλη που δεν κάνει τις σχέσεις των ανθρώπων δύσκολες, κι ελπίζουμε να παραμείνει έτσι.

Παράλληλα με την αυτόνομη δική σας δραστηριότητα, η otinanai productions είναι μέλος και της ομάδας Chainfree (chainfreecinema.blogspot.com). Περί τίνος πρόκειται; Δημήτρης: Πρόκειται για ένα δίκτυο ανεξάρτητων κινηματογραφιστών, με σκοπό την αλληλοβοήθεια των ομάδων και την πραγματοποίηση κοινών events. Τα φεστιβάλ αυτά γενικά είναι μια καλή ευκαιρία για όσους δημιουργούν ταινίες, τόσο για να δείξουν τα έργα τους στο κοινό όσο και να γνωριστούν μεταξύ τους, ώστε να προκύψουν και καλές συνεργασίες. Το ηθικό δίδαγμα είναι απλό: Όσο χύμα και να είστε, να θυμάστε πως δεν είστε οι μόνοι, κι αυτό είναι καλό.

Τι θα θέλατε να έχετε γυρίσει που δεν το έχετε κάνει μέχρι τώρα; Γιώργος: Τόσα χρόνια, έχουν πέσει στο τραπέζι άπειρες ιδέες. Ευτυχώς, αρκετές τις έχουμε κρατήσει. Μια από αυτές είναι μια επική ιστορία επιστημονικής φαντασίας, φιλόδοξο σενάριο. Ως no budget films όμως, θα είναι δύσκολο να τη γυρίσουμε. Σκεφτόμαστε να απευθυνθούμε στην Goldman Sachs για να μας ενισχύσει οικονομικά. Είναι καλά παιδιά και βοηθάνε τον κοσμάκη.

Τα γυρίσματα της ταινίας «Σούπερ Δημήτριος» ολοκληρώνονται τον Ιούνιο του τρέχοντος έτους. Η ημερομηνία πρώτης προβολής δε θα μπορούσε να είναι άλλη από την 26η του Οκτώβρη, «καθαρά για συναισθηματικούς λόγους», όπως επισημαίνουν με ένα στόμα - μια φωνή ο Γιώργος κι ο Δημήτρης. «Πιστεύουμε πως, όταν φέρουμε εις πέρας το εγχείρημά μας, ο "Σούπερ Δημήτριος" θα πετάξει με τη χρυσαφένια του κάπα και θα κάτσει σαν το πουλάκι στις καρδιές όλων μας». Έως τότε, μείνε συντονισμένος/η στο www.otinanaiproductions.gr κι αφέσου στη μαγεία της έβδομης (και βάλε) τέχνης.

KFC
krushers™
OREO
Maltesers
Caramel Crunch
Θα... krushάρεις από την πρώτη γουλιά!
Μια εμπειρία που δεν μοιάζει με τίποτα απ' όσα ξέρεις, μόνο στα KFC! Δοκίμασε και τις 3 γεύσεις KFC Krushers: OREO, Caramel Crunch και Maltesers.
2,50€
+0,50€ στα menu
KFC
The icy sippable treat full of real bitz!
ΓΛΥΦΑΔΑ ΚΕΝΤΡΟ, ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ, THE MALL ATHENS, ΠΑΓΚΡΑΤΙ, ΟΜΟΝΟΙΑ, VILLAGE shopping & more...

Model: **Viktoria Modesta** Clothing Designer & Stylist: **Bibian Blue**
MUA/Hair: **Viktoria** Photo: **Phantom Orchid** Dolls on dress: **Corspe Dolls**

Bibian Blue
Sketches of Spain

Gothic και vintage, Electro Body Music και βικτοριανό μπαρόκ, πανκ ροκ και επιστημονική φαντασία, ρετρό μιούζικαλ και Torture Garden. Η γραμμή Bibian Blue από τη Βαρκελώνη είναι ένα κολάζ από τις κουλτούρες και τις υποκουλτούρες της ζωής μας. Συνέντευξη Άννα Παπαρίζου

Model: **Bibian Blue** Photo: **Marcela Patiño**

Model: **Baby Pin Up** Photo: **Phantom Orchid**
Stylist & MUA: **Bibian Blue**

Η Bibiana C. Berenguer, 37 χρονών, δεν ήταν πάντα σχεδιάστρια μόδας. Έχει ασχοληθεί με εικαστικά, γραφιστική, φωτογραφία, και είχε κατάστημα με ρούχα πριν καλά καλά δημιουργήσει τη γραμμή Bibian Blue. Σπούδασε σχέδιο μόδας και μακιγιάζ, και τώρα μαθαίνει να φτιάχνει καπέλα. Της αρέσει να ξεφυλλίζει περιοδικά μόδας και πορτφόλιο καλλιτεχνών, φωτογράφων και σχεδιαστών. Αγαπάει την τέχνη κάθε εποχής και σχολής, κυρίως όμως το κίνημα pop surrealism και τα κόμικς. Θαυμάζει την τέχνη της Natalie Shau, η οποία έχει κάνει εικονογράφηση για τη γραμμή Bibian Blue. Η ζωγράφος Victoria Frances είναι ένα από τα αγαπημένα της μοντέλα και πολύ καλή της φίλη. Ακούει ηλεκτρονική μουσική, EBM, 80s και synth pop. Δηλώνει μεγάλη θαυμάστρια του Τιμ Μπάρτον και του Αλμοδόβαρ, αλλά την ταξιδεύουν οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας, τα ρετρό μιούζικαλ του '40 και του '50, η Μέριλιν Μονρό και η Ρίτα Χέιγουορθ.
Η γραμμή της, Bibian Blue, είναι το όραμά της για τη μόδα και εξελίσσεται μαζί της. Πέρα από τα gothic, τα vintage και τα burlesque κομμάτια, της αρέσει πολύ το punk στιλ, τα 20s και τα 60s, τα βικτοριανά, τα μπαρόκ, η extreme υψηλή ραπτική και η πειραματική αβαν-γκάρντ. Και στις δημιουργίες της συνδυάζει αυτά τα στιλ με τον χαρακτήρα της και τις προσωπικές της εμπειρίες. Έχει κάνει επίδειξη μόδας στο Torture Garden και δύο φωτογραφίες ρούχων της έχουν φιγουράρει στα διαφημιστικά του φυλλάδια. Έχει παρουσιάσει τις δημιουργίες της και σε άλλες εναλλακτικές σκηνές, αλλά η πρώτη της συμμετοχή σε επίσημη Εβδομάδα Μόδας ήταν τον Σεπτέμβριο του 2009 στη Μαδρίτη. Τον Ιανουάριο του 2010 συμμετείχε στη Barcelona Fashion 080, τη δεύτερη σημαντικότερη Εβδομάδα Μόδας της Ισπανίας. Έμπνευσή της είναι η ζωή της.

Τι ζωγράφιζες, όταν ήσουν μικρή; Όμορφες γυναίκες με vintage ρούχα και ψηλά τακούνια!

Οι δημιουργίες σου είναι μοδάτα, κομψά, gothic ρούχα. Πώς προέκυψε αυτός ο συνδυασμός; Το πρώτο ρούχο που δημιούργησα ήταν ένα κορσές, και από τότε όλες μου οι συλλογές περιστρέφονται γύρω από αυτόν. Παράλληλα, λατρεύω την κλασική μόδα και θέλω τα ρούχα μου να είναι θηλυκά, αισθησιακά και κομψά. Έτσι, οι δημιουργίες μου είναι gothic, αλλά στην κομψή του εκδοχή. Μου αρέσει να συνδυάζω διαφορετικά στιλ, για να καταλήξω σε κάτι που θα είναι δικό μου. Το gothic, βέβαια, αποτελεί πηγή έμπνευσης για όλους τους σχεδιαστές μόδας.

Ποιο είναι το πελατολόγιό σου; Έχω πολλούς διαφορετικούς πελάτες. Νεαρά κορίτσια, μεγάλες γυναίκες, ανθρώπους που απλώς θέλουν να κάνουν εντύπωση σε μια εκδήλωση, σε γάμους ή στη σκηνή.

Μίλησέ μας για την τελευταία σου κολεξιόν. Η συλλογή μου για το Φθινόπωρο/Χειμώνας 2010-2011 λέγεται «Framed» κι έχει επηρεαστεί από το κίνημα pop surrealism. Το πρώτο μέρος αποτελείται από πιο φορέσιμα ρούχα, το δεύτερο από βραδινές εμφανίσεις, και το τελευταίο είναι extreme κομμάτια που δημιούργησα σε συνεργασία με καλλιτέχνες, ζωγράφους και κουκλοποιούς.

Τα σχέδιά σου για το μέλλον; Έχουμε αρχίσει να διανέμουμε ρούχα σε διάφορα μαγαζιά στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ, την Αυστραλία και την Ιαπωνία. Δε θέλω να ανοίξω κάποιο νέο κατάστημα όμως προς το παρόν. Προτιμώ τις εκθέσεις, μιας και μου δίνουν την ευκαιρία να ταξιδεύω.

www.bibianblue.com
bibianblue.net

FUTURE BENCH

ΤΟ **SOUL** παρουσιάζει τους τρείς πρώτους νικητές

1ο Βραβείο

ΑΣΤΙΚΟ ΧΡΟΜΟΣΩΜΑ 1

"Astiko hromosoma"
Παυλίνα Βαρδουλάκη, Πηνελόπη Βασιλάκη, Αναστασία Βερτεούρη, Κατερίνα Γαλακτίου, Ντραγκάνα Μάρτσετις, Έλενα Υφαντή και Άννα Χαζάπη

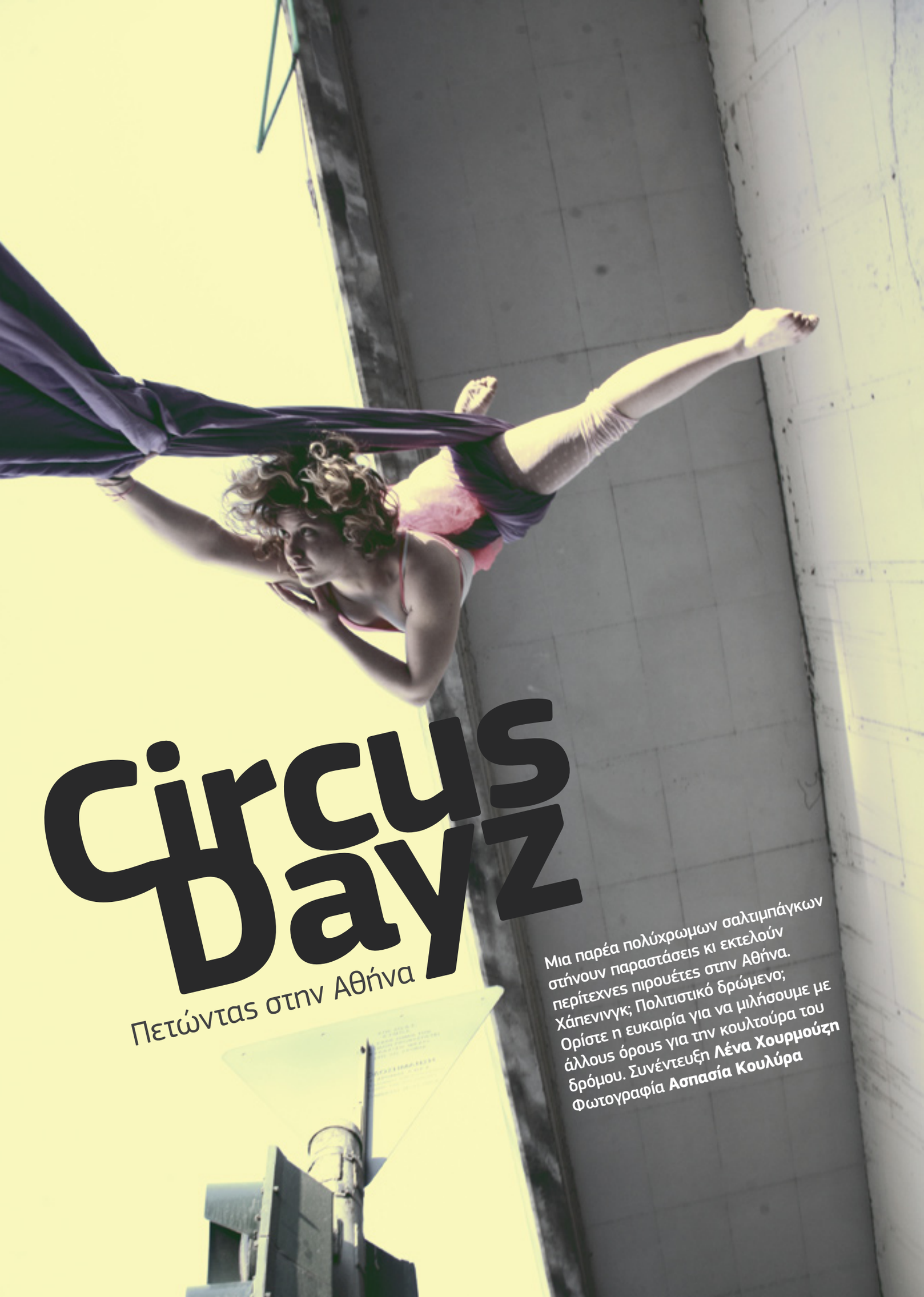
2ο Βραβείο

"Futurecyclebench", Αντονέλα Νικολοπούλου

3ο Βραβείο

"Draw extrude"
Ευαγγελία Ρεπούσκου

Κατερίνα **Κανελλοπούλου** και Ελίνα **Τσελιάγκου**

Circus Dayz

Πετώντας στην Αθήνα

Μια παρέα πολύχρωμων σαλτιμπάγκων στήνουν παραστάσεις κι εκτελούν περίτεχνες πιρουέτες στην Αθήνα. Χάπενινγκ; Πολιτιστικό δρώμενο; Ορίστε η ευκαιρία για να μιλήσουμε με άλλους όρους για την κουλτούρα του δρόμου. Συνέντευξη **Λένα Χουρμούζη** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

STOP

Η κορύνα έχει φτάσει στο πιο ψηλό της σημείο. Το βλέμμα του Σπύρου είναι καρφωμένο πάνω της. Η Βάσω κάνει το ίδιο νούμερο με τρία μπαλάκια και η Αγγελική με την Αντωνία ετοιμάζονται για εναέρια κόλπα με ακροβατικά πανιά. Δίπλα τους οι Άννα και Λαμπετόν. Δεν υπάρχει ένταση. Αντίθετα, κυριαρχεί η πρεμία και η χορευτική αρμονία. Κλείνω τα μάτια και βλέπω μπροστά μου: έναν καταπράσινο λόφο με πολλά καρουζέλ, μια μεγάλη σκηνή τσίρκου και πλήθος κόσμου να δοκιμάζει ακροβατικά και ζογκλερικά με το «Fool On The Hill» να ηχεί στα αφτιά μου. Ανοίγω τα μάτια και ξαναβλέπω την ίδια παρέα. Τώρα αιωρείται πάνω σε ένα ακροβατικό μονόζυγο κάτω από την γκρίζα, σκονισμένη αερογέφυρα της Λεωφόρου Αθηνών, με τα αυτοκίνητα να περνούν ξυστά από δίπλα τους. Αυτό είναι το τσίρκο της Αθήνας.

Λέγονται Circus Dayz, μια μη κερδοσκοπική εταιρία που δημιουργήθηκε πριν από τέσσερα χρόνια. Θέλουν να προωθήσουν και να διαδώσουν την τέχνη του τσίρκου. Στη σχολή τους προσφέρουν μαθήματα, σεμινάρια και πολιτιστικά δρώμενα. «Είμαστε το χωριό των τρελών. Αυτή είναι η γενιά μας», μου λέει ο Χρόνης και συμπληρώνει: «Θέλουμε να φτιάξουμε το τσίρκο στην Ελλάδα. Είμαστε στη διαδικασία για να δημιουργήσουμε ένα τσίρκο. Μπορεί κάποιος να μας δει και να πει ότι είμαστε ήδη τσίρκο, αλλά... δεν έχουμε κάνει ακόμα την τέντα μας».

Η παράσταση αρχίζει

Ο Χρόνης μπήκε στον κόσμο μοντέρνου θεάτρου-τσίρκου σε ηλικία 15 ετών. «Γνώρισα κάποιον που έπαιζε μπαλάκια. Μου είπε: "Κοίτα, είναι εύκολο". Και όντως, ήταν. Μου είπε να πάρω ένα ζευγάρι κάλτσες, να τις γεμίσω με φακή και να τις ράψω. Αργότερα, άρχισα να γνωρίζω κι άλλους. Έπειτα ανακάλυψα το πρώτο μαγαζί του είδους στα Εξάρχεια. Μετά το LazyDayz. Από εκεί, από παιδί σε παιδί, από φίλο σε φίλο, σε μια τελείως street κατάσταση, άρχισα να μαθαίνω όλο και περισσότερα παιχνίδια. Μου άρεσε η διαδικασία του να μπορείς να αναπτύσσεις τις δεξιότητές σου».

Ο Χρόνης πήγε στη Βαρκελώνη για σπουδές. «Η Ισπανία έχει διατηρήσει έναν χίπικο χαρακτήρα. Η σχολή μου ήταν μια τέντα, γύρω γύρω τροχόσπιτα και τα παιδιά έμεναν μέσα εκεί. Ήταν ένα κανονικό τσίρκο, με πλυσταριό, με κοινές εργασίες. Μια κοινότητα. Υπήρχαν καλλιτέχνες, φροντιστές, μουσικοί, σκηνοθέτες, χορογράφοι, καθαριστές». Το όνειρο του Χρόνη είναι να δημιουργηθούν παρόμοιες σχολές και στην Ελλάδα. «Θέλω να δημιουργηθούν σχολές, ώστε ο κόσμος που το κάνει για χόμπι και βρίσκεται σε ένα αδιέξοδο να πιστέψει ότι αυτό έχει μέλλον και στην Ελλάδα. Έξω υπάρχει αυτή η κουλτούρα. Ξέρω πολλούς που έφυγαν για να το σπουδάσουν στο εξωτερικό. Σιγά σιγά γυρίζουν και φέρνουν αυτή τη γνώση και την κουλτούρα. Το ίδιο θέλω να κάνω κι εγώ. Να φύγω ξανά έξω για σπουδές. Αυτή τη φορά στο Βέλγιο. Να πάρω γνώση για να ψήσω κι άλλον κόσμο. Τα μαθήματα στη Circus Dayz δεν τα ξεκίνησα ως ο φτασμένος δάσκαλος, ο γκουρού. Ήθελα να παροτρύνω κόσμο και να τον κάνω να δει ότι κάποια πράγματα είναι αρκετά εύκολα. Το τσίρκο είναι για τον καθένα».

Young folks

Circus, circle: Κύκλος μέσα στον οποίο καλλιτέχνες διαφορετικών επιδεξιοτήτων παρουσιάζουν είτε ένα θέαμα από κοινού είτε ο καθένας το κομμάτι του. Ωστόσο, μόνο τα ακροβατικά ζευγαριών δεν είναι τσίρκο. Μόνο τα πανιά δεν είναι τσίρκο. Μόνο ο κλόουν δεν είναι τσίρκο. Όλοι μαζί είναι. Ένας κύκλος ανθρώπων, που είναι διαφορετικοί και τους αρέσει να είναι ακραίοι, να ξεπερνούν τα όρια τους.

Στο κλασικό τσίρκο, ο κάθε καλλιτέχνης βγαίνει και παρουσιάζει το νούμερό του. Στεγνά και ξεκομμένα. Το νούμερο έχει να κάνει περισσότερο με την ικανότητα. Στο σύγχρονο, παρουσιάζεται μια παράσταση ενιαία με δομή και σκηνοθεσία.

Έχει έντονο θεατρικό και χορευτικό χαρακτήρα. Είναι ο συνδυασμός όλων σε ένα. «Αντί να ανέβω σε 15 καρέκλες με το ένα χέρι, μπορώ να ανέβω σε τρεις με πιο καλλιτεχνικό εκφραστικό τρόπο. Δε με απασχολεί να πω "κοίτα πόσο δύσκολο είναι αυτό που κάνω, αλλά πόσο αρμονικά δεμένο είναι αυτό που παρουσιάζω". Απλώνεται μέχρι εκεί που απλώνεται η φαντασία. Υπάρχει καινοτομία, χωρίς να γίνεται αυτοσκοπός. Το τσίρκο συνεχώς θέλει να ανακαλύπτει καινούργια παιχνίδια.

»Υπάρχει το χίπικο τσίρκο: μια ομάδα χίππδων που περιοδεύουν, έχουν κάποιες δεξιότητες και κάνουν την ελεύθερη ζωή. Υπάρχουν οι καλλιτέχνες που θέλουν να γίνουν ντίβες: παίζουν στο Λας Βέγκας. Υπάρχει το τσίρκο του δρόμου με τη φιλοσοφία του δρόμου: λίγο αλητεία, χωρίς συγκεκριμένο σκοπό. Τέλος, είναι και το καλλιτεχνικό τσίρκο του δρόμου από ανθρώπους που απλώς δε θέλουν να στεγαστούν σε ένα θέατρο».

Η νύχτα των σαλτιμπάγκων

Στη Circus Dayz γίνονται μαθήματα εναέριων ακροβατικών, όπως τραπίζ και πανιά. Μαθήματα ακροβατικής εδάφους, σαν να λέμε ενόργανη. Ακροβατική που συνδυάζει πυραμίδες και ενόργανη. Η παιδική ηλικία είναι η ιδανική για να ασχοληθείς με το τσίρκο. «Μια εβδομάδα μάθημα για ένα παιδί είναι τρεις μήνες για έναν ενήλικα», εξηγεί ο Χρόνης. Δοκιμάζω τις κορύνες. Πέφτουν και νευριάζω. Ο Χρόνης με πλησιάζει, σχεδόν αθόρυβα: «Όταν πέφτει η κορύνα, δεν ξεφυσάμε. Κοιτάμε τον κόσμο, τη σηκώνουμε από κάτω με στιλ και προσποιούμαστε ότι το πέσιμο ήταν μέρος του ακροβατικού».

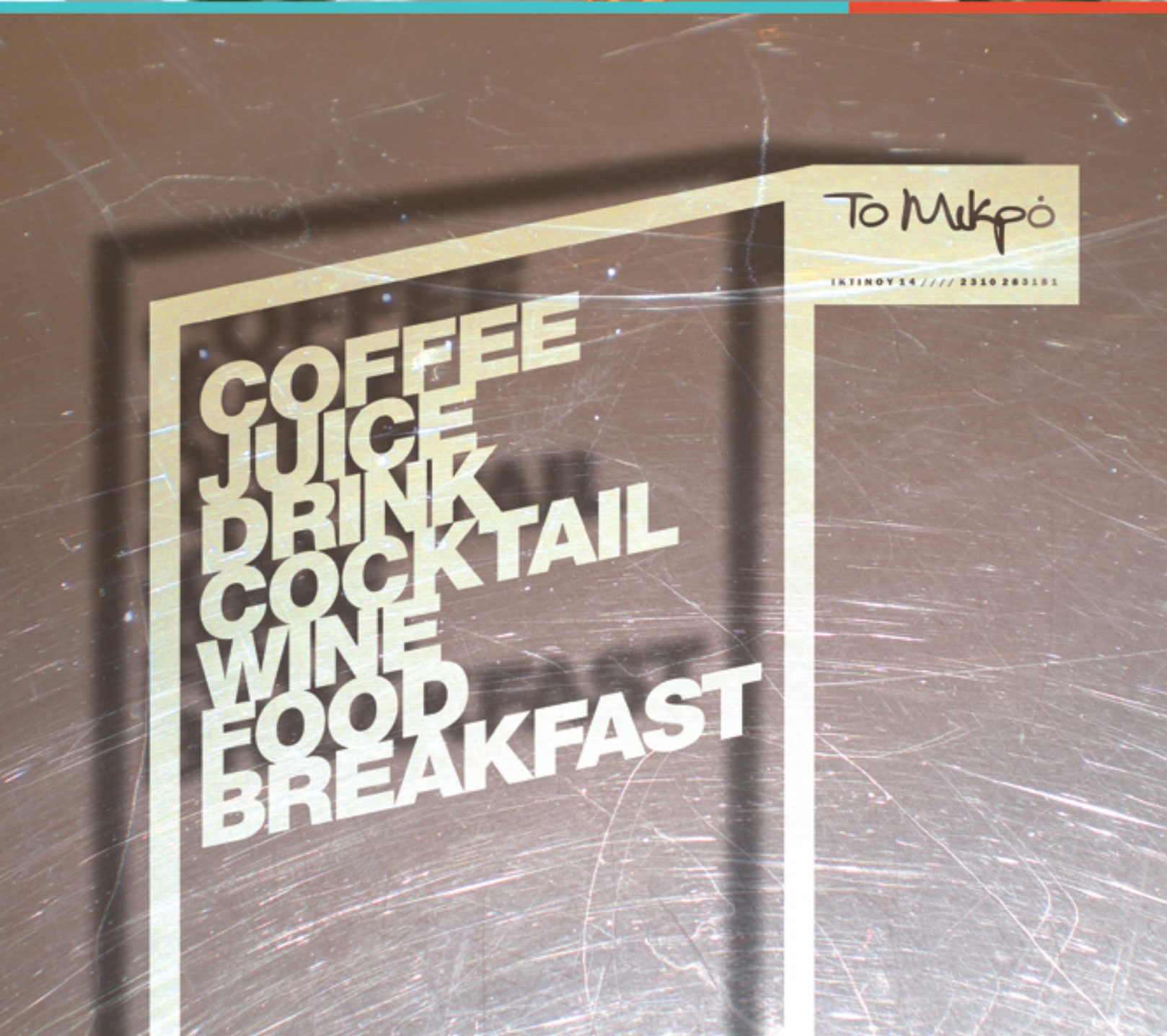
Στο τσίρκο, το καλλιτεχνικό κομμάτι δε σταματάει ποτέ. «Έχω δει μεγάλους σε ηλικία ανθρώπους να κάνουν απίστευτα ακροβατικά. Φυσικά, έχει άμεση σχέση με τον τρόπο ζωής. Κάποιος που έχει ασχοληθεί με κάποια μορφή αθλητισμού κι έχει επίγνωση του σώματός του (χορός, πολεμικές τέχνες, μπάσκετ) είναι εύκολο να πιάσει τουλάχιστον τα βασικά. Και μετά, θα πάρει μεγάλη ώθηση. Κάποιος που δεν έχει κάνει τίποτα στη ζωή του, ο φραπεδαράς, θα συναντήσει δυσκολία. Είναι στο χέρι του όμως να την ξεπεράσει. Το τσίρκο είναι θέμα αφοσίωσης, να μην προσδοκάς γρήγορα αποτελέσματα. Όποιος πάει να υπερβάλει εαυτόν θα τραυματιστεί και θα απογοητευτεί».

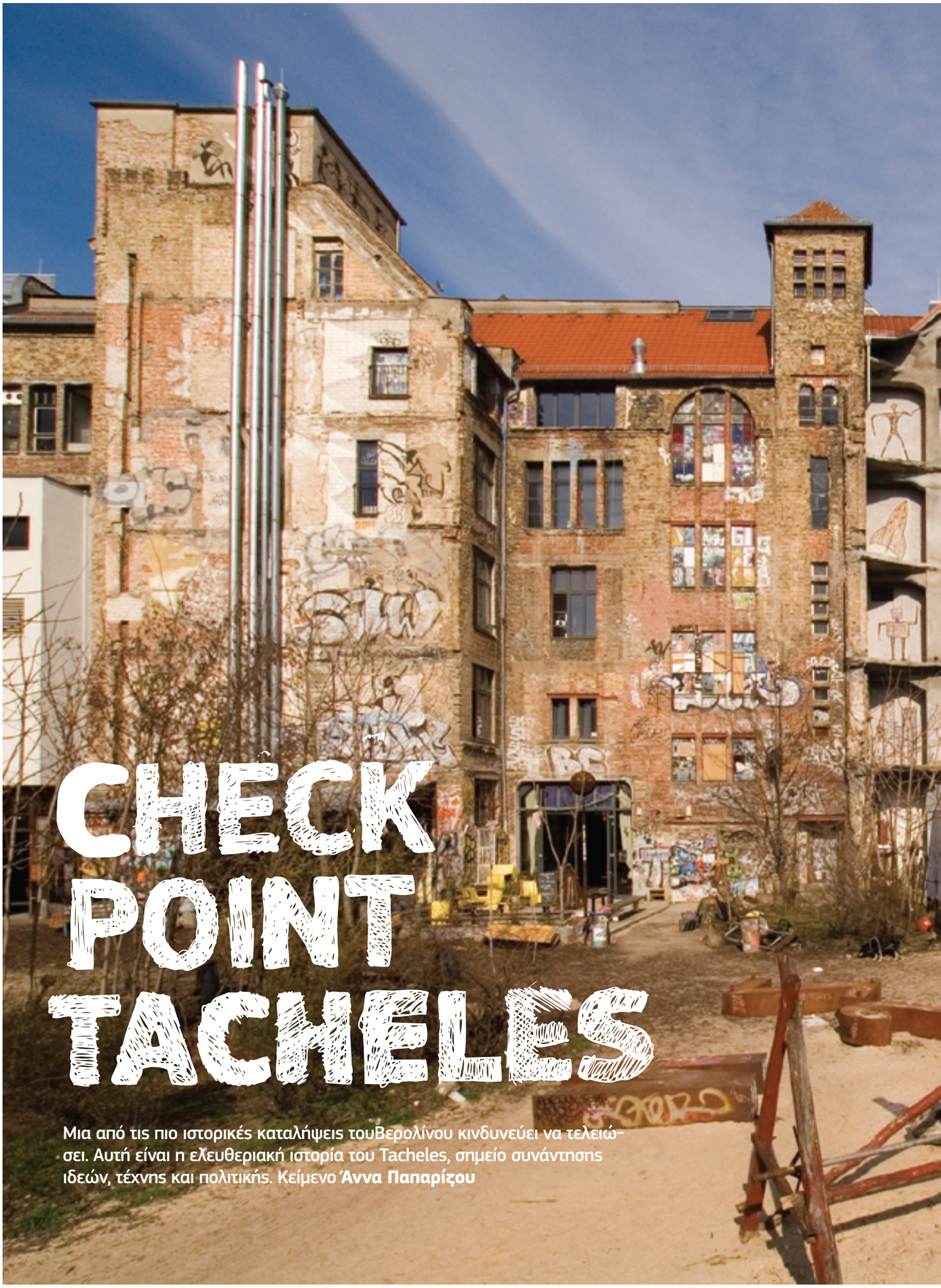
Ανάλογα με το κοινό, θα αισθανθείς ο βλάκας ή ο καλός. «Μου έχει τύχει να δουλέψω σε δεξίωση, όπου η υπεύθυνη πίστευε ότι θα ήταν ωραία ιδέα να κάτσω στην πόρτα και να παίζω με τις φωτιές. Αυτό αυτόματα σε κάνει μια γλάστρα. Είναι όμως και μια τρομερή εξάσκηση. Μπορεί να απογοητευτείς και να σκεφτείς "κρίμα, κανείς δε μου δίνει σημασία", αλλά μπορείς να τον ζήσεις πραγματικά τον χαρακτήρα, να μην είσαι απλώς ένας τύπος που παίζει μπαλάκια, και μέσα από αυτό να προσπαθείς. Αυτό που έχει αξία είναι η προσπάθεια να κερδίσεις ένα κοινό που από την αρχή γνωρίζεις ότι σε έχει γραμμένο. Να καταφέρεις να κερδίσεις έστω κι έναν από το κοινό. Ακόμα και σε μια γωνίτσα στον δρόμο, έξω από ένα μαγαζί, μπορείς να κάνεις τον καλλιτέχνη. Όλα είναι στο χέρι μας».

Ο Χρόνης είναι σίγουρος ότι οι δυνατότητες του ανθρώπινου σώματος είναι μεγάλες και ανεκμετάλλευτες. «Έχουμε έναν φυσικό περιορισμό, όπως τον εξέφρασε ο Δαρβίνος. Μακάρι να είχαμε μια μακριά ουρά για περισσότερη ισορροπία. Σημασία όμως δεν έχει πόσο ακραίο θα είναι το νούμερό σου, ούτε πόσο διαφορετικό. Το θέμα είναι η έκφραση μέσα από αυτό, να δηλώσεις ποιος είσαι, τι πιστεύεις και τι θέλεις. Δεν είναι μέσο εντυπωσιασμού».

To Μικρό
ΙΚΤΙΝΟΥ 14 //// 2310 283181
COFFEE
JUICE
DRINK
COCKTAIL
WINE
FOOD
BREAKFAST

CHECK POINT TACHELES

Μια από τις πιο ιστορικές καταλήψεις τουΒερολίνου κινδυνεύει να τελειώσει. Αυτή είναι η ελευθεριακή ιστορία του Tacheles, σημείο συνάντησης ιδεών, τέχνης και πολιτικής. Κείμενο **Άννα Παπαρίζου**

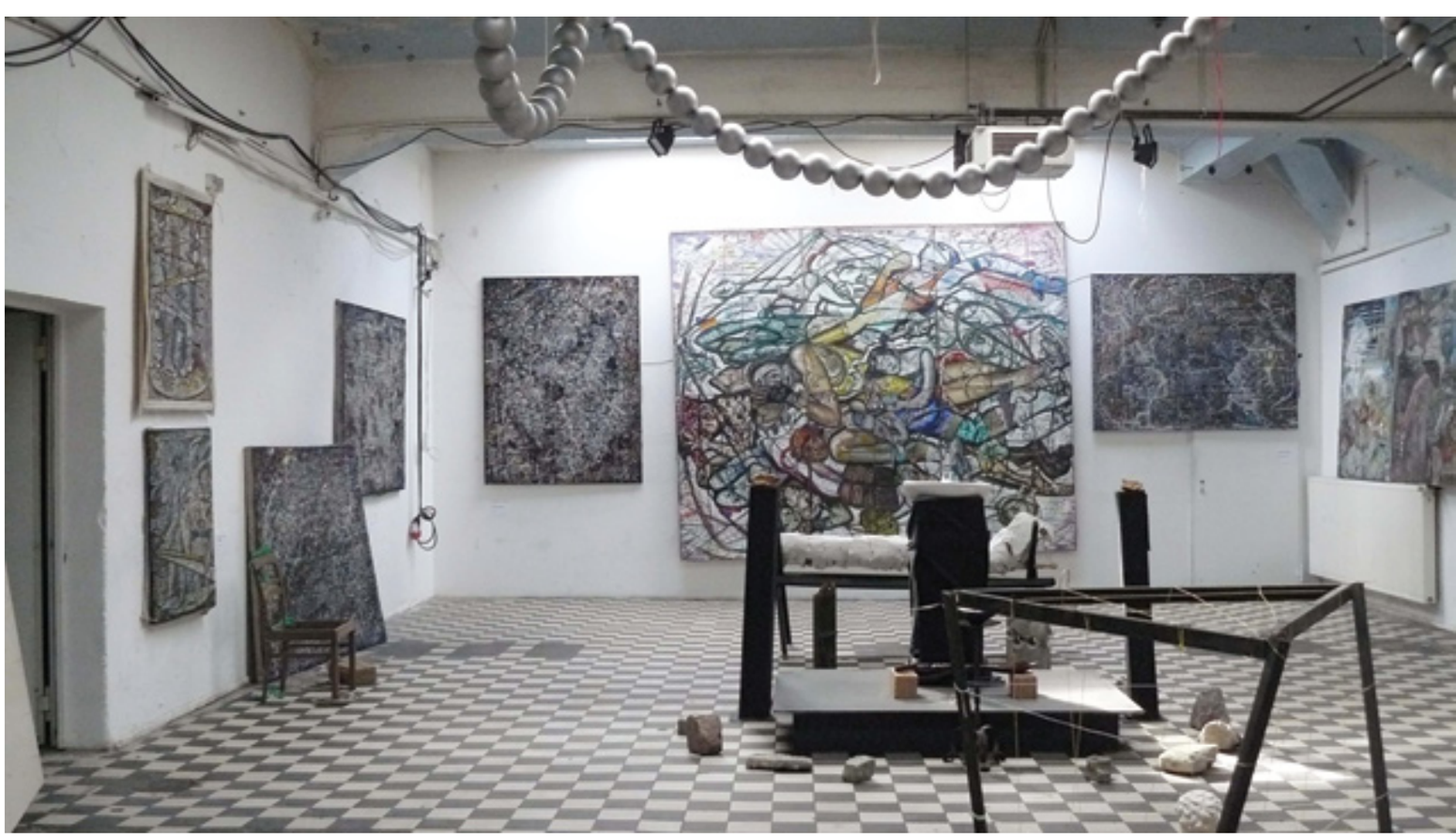

Η καλλιτεχνική πρωτοβουλία Tacheles ξεκίνησε ως αντίδραση στην καταπίεση που δέχονταν οι ανατολικοβερολινέζοι καλλιτέχνες. Σήμερα, είναι μια κατάληψη τέχνης, ένας διάλογος για κοινωνικοπολιτικά ζητήματα. Στεγάζεται σε ένα κτήριο της οδού Oranienburger Strasse, στην καρδιά του πρώην Ανατολικού Βερολίνου, που μοιάζει με κοινόβιο! Βλέποντάς το καταλαβαίνεις ότι έχει περάσει πολλά. Το κτήριο χτίστηκε το 1907. Αρχικά ήταν εμπορικό κέντρο, που χρεοκόπησε το 1928 και πέρασε στα χέρια της εταιρίας ηλεκτρικών ειδών AEG. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο χρησιμοποιήθηκε από το ναζιστικό κόμμα. Στον 5ο όροφο κρατούνταν οι Γάλλοι. Το κτήριο βομβαρδίστηκε και μέρος του υπέστη φθορές. Η κυβέρνηση του Ανατολικού Βερολίνου ελάχιστα ασχολήθηκε μαζί του. Το τελευταίο τμήμα του που έμενε όρθιο επρόκειτο να κατεδαφιστεί τον Απρίλιο του 1990. Λίγο πριν, τον Φεβρουάριο του 1990, μια ομάδα ανατολικογερμανών καλλιτεχνών με το όνομα «Tacheles» κατέλαβε το κτήριο και το γλίτωσε από την κατεδάφιση.

Από τότε λειτουργεί ως χώρος έκφρασης, ένα αυτοδιοικούμενο διεθνές κέντρο τεχνών, στο οποίο ζωγράφοι, performers και μουσικοί έχουν τη δυνατότητα να δουλέψουν μαζί και να πειραματιστούν. Χάρη στην ποσότητα των δημιουργικών δραστηριοτήτων, η πρωτοβουλία σύντομα έγινε ευρύτερα γνωστή και προσέλκυσε εναλλακτικούς καλλιτέχνες από όλον τον κόσμο.

Το Tacheles καλύπτει μια επιφάνεια περίπου 1000 τ.μ. εκθεσιακού χώρου που παρουσιάζει τέχνη με την πιο ευρεία έννοια του όρου. Φιλοξενούνται εκθέσεις ζωγραφικής, σχεδίου, φωτογραφίας, γλυπτικής, βίντεο, κατασκευών, conceptual art και mixed media, γίνονται ομιλίες και συζητήσεις, οργανώνονται εκθέσεις

που επιτρέπουν στους πάντες να εκθέσουν. Στο Golden Hall ανεβαίνουν παραγωγές ανεξάρτητων θεατρικών και χορευτικών ομάδων, ενώ γίνονται και συναυλίες διαφόρων ειδών μουσικής. Σε έναν από τους ορόφους υπάρχει μία αίθουσα σινεμά και ένα μπιστρό, στο ισόγειο μπαρ και μαγαζιά με πρωτότυπη διακόσμηση, τα οποία δεν έχουν διοικητική σχέση με την πρωτοβουλία, είναι όμως βαμμένα «Tacheles». Στην πίσω αυλή θα δει κανείς μια υπαίθρια έκθεση γλυπτών, stands καλλιτεχνών και μια μπιραρία.

Ως χώρος παραγωγής σύγχρονης τέχνης, το Tacheles φιλοξενεί 31 στούντιο. Κάποια από αυτά είναι ανοιχτά για το κοινό. Οι επισκέπτες μπορούν να δουν τους καλλιτέχνες να δουλεύουν και να τους μιλήσουν για τη δουλειά τους. Οι καλλιτέχνες των 31 στούντιο ανανεώνονται συνεχώς, δουλεύουν στο κτήριο και εκθέτουν εκεί τη δουλειά τους. Στο παρελθόν, μάλιστα, ζούσαν στα δωμάτια της κατάληψης.

Το Tacheles συνεργάζεται με πολιτιστικά ιδρύματα από ολόκληρο τον κόσμο. Συνεπώς, κάποιες εκθέσεις είναι αποτέλεσμα διαπολιτισμικών προγραμμάτων ανταλλαγής τέχνης. Τον Μάρτιο φιλοξενήθηκε μια τεράστια ομαδική έκθεση 46 καλλιτεχνών από 18 χώρες με έργα που δημιουργήθηκαν στο κτήριο το 2009, ενώ τον Μάιο παρουσιάστηκε ένα πανόραμα της σύγχρονης λευκορωσικής τέχνης, σε συνεργασία με τη λευκορωσική ένωση καλλιτεχνών.

Τους τελευταίους μήνες το Tacheles αγωνίζεται νομικά για την επιβίωσή του με τον ιδιοκτήτη του, που θέλει να πουλήσει τον χώρο. Χιλιάδες άνθρωποι έχουν δείξει τη συμπαράστασή τους, ενώ εκατοντάδες καλλιτέχνες και οργανισμοί από όλον τον κόσμο έχουν στείλει μέιλ διαμαρτυρίας. «Tacheles» στα εβραϊκά σημαίνει «φανερώνω, αποκαλύπτω», αφήνω ελεύθερη την τέχνη να εκφραστεί, αντιδρώντας στην πολιτική καταπίεση. Σήμερα, που η καλλιτεχνική δημιουργία είναι απελευθερωμένη από καθεστωτικά δεσμά, «Tacheles» σημαίνει ότι η τέχνη που παράγεται και παρουσιάζεται είναι μια άμεση συζήτηση με τα πολιτικά δρώμενα. Εσύ τι λες;

www.tacheles.de

Η ΣΟΡΤΑΡΙΣΤΗΣ

Επιμέλεια **Ελευθερία Χαριστανίδου** Εικονογράφηση **victwr**

05

06

07

08

09

BJÖRN BORG BJÖRN BORG BJÖ

10

11

01 Καπέλο **Billabong**, **sportService**
02 T-shirt by **David Beckham**, **adidas**
03 Ανδρικά παπούτσια **TWS**, **Camper**
04 Ανδρική βερμούδα **Lee**, **VF Hellas**
05 Γυαλιά ηλίου, **Diesel**
06 Τζάκετ **Converse by Varvatos**, **Elmec Sport**
07 T-shirt, **A.L.E.**
08 Μπικίνι **Sweet Dark**, **Calzedonia**
09 Ανδρικό εσώρουχο, **Björn Borg**
10 Pink & Purple Run **Chrono Plastic**, **Swatch**
11 Παπούτσια **Cerberus 6**, **Lacoste**

Η τηλεόραση στο Πλαίσιο!
Με αφορμή το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου· με κόνσεπτ βασισμένο στη Νότια Αφρική και ήρωες τα ζώα της ζούγκλας· με μια μεγάλη γκάμα τηλεοράσεων από 7" έως και 70" από όλους τους κορυφαίους κατασκευαστές· Με τεχνολογίες Plasma, LED, LCD ή 3D από εξειδικευμένους συνεργάτες· με την πρώτη παρουσίαση της κορυφαίας σειράς 3D τηλεοράσεων C8000 της Samsung: Το Πλαίσιο πρωτοπορεί εγκαινιάζοντας μια νέα εποχή στην έννοια Τηλεόραση και στην οικιακή ψυχαγωγία!
T: 210 5587 355

01

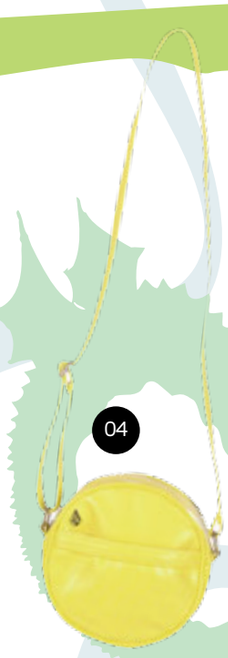

02

03

04

05

06

07

08

Swatch Colour Codes
Παιχνιδιάρικα και χρωματιστά! Αντικείμενα συζήτησης και πόθου! Όπως όλα τα Swatch. Τα 20 μοντέλα της σειράς Colour Codes, κατάλληλα για κάθε περίσταση και διάθεση, είναι εδώ στην τιμή των 38 ευρώ. Which is your colour code?
T: 210 9565 656
www.swatch.com

09

10

11

01 Κούκλες **Hay**, **Shop**
02 Ηχεία SRS-DB500, **Sony**
03 T-shirt, **J.C. Rags**
04 Τσάντα **Volcom**, **Boardsports**
05 Σορτς **LTB**, **fenafresh**
06 Ανδρικό μαγιό **Stüssy**, **fenafresh**
07 Ανδρικό εσώρουχο, **Intimissimi**
08 Φορέματα **Oky Coky**, **Attivo**
09 Πόλο μπλούζα, **Ditcher**
10 «Έτσι ισχυρίζεται ο Περέιρα», Antonio Tabucchi, **Άγρα**
11 Desktop υπολογιστής **Turbo-X**, **πλαίσιο**

Beauty & the Beat: Juno
Επιμέλεια **Μόλλυ Χαιριστανίδου**

Face Cream SPF 30. Solar smart, δοκιμασμένη ώστε να μην προκαλεί αλλεργία, 100% χωρίς άρωμα, και με μειωμένη τιμή, **Clinique**

Γυναικείο άρωμα John Galliano Eau de Toilette. Θηλυκό, διακριτικό και φρέσκο, **John Galliano**

Αφρόλουτρο Mango. Με βιολογικά εκχυλίσματα από αλθαία και ελίχρυσο, εξωτικό άρωμα, κρεμώδη αφρό και ενυδατική δράση, σε τιμή ανάλογη των καιρών της κρίσης, **Korres**

Ρουζ «La vie en rose». Χωρίς παραβένια, σε πολλές αποχρώσεις, με την υπογραφή της Miss Too Faced, **Sephora**

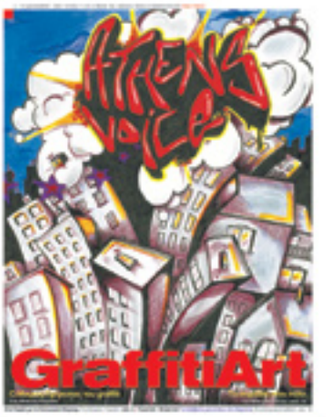
Τονωτική λοσιόν Cell Culture Face Cleansing | toner, SBT Skin Biology Therapy. Χωρίς αλκοόλ, με Cell Culture Phase και εκχύλισμα μελιού, φρεσκάρει και προετοιμάζει το δέρμα για περιποίηση μετά τον καθαρισμό, **Hondos Center**

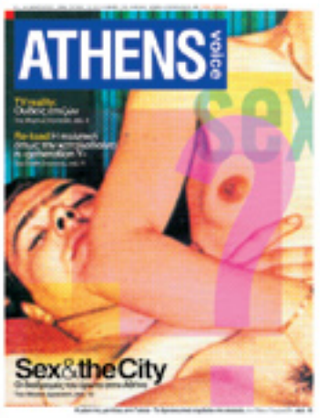

Αποτριχωτική κρέμα Suprem' Essence. Σε μορφή ταινιών με κρύο κερί, περιέχει αιθέρια έλαια κι έχει άρωμα τριαντάφυλλου, **Veet**

FREE PRESS

FREE VOICE

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

MOTEL

Βερολίνο, **Helmut Newton Foundation.** Μια ρετροσπεκτίβα αφιερωμένη στη φωτογραφική δουλειά της Τζουν, συμβίας Χέλμουτ, Νιούτον. Μόδα, διαφήμιση, γυμνό, πορτρέτο, 40 χρόνια τέχνης. Και μια έκδοση της Taschen αφιερωμένη στο έργο της με τον τίτλο **«Alice Springs - Photographs».**

Pat Cleveland, Paris 1970 © **Alice Springs**

URBAN

Ανατάσεις στη London Bridge, επικύψεις στη Fleet Street, σπαγκάτα στο Camden, κοιλιακοί στο Hoxton! Η νέα τρέλα του Λονδίνου θέλει να βλέπεις την πόλη σαν ένα έτοιμο γυμναστήριο για να δουλέψεις σώμα και νου. Αυτή είναι η κουλτούρα του Urban Gym, που βγάζει τη γυμναστική στον δρόμο.

Κείμενο, Φωτογραφία **Γιάννης Κατσαρής**

GYM

Τρέξε, Λονδίνο, τρέξε!

Βρισκόμαστε στο City, στην καρδιά του Λονδίνου. Ώρα 6 το απόγευμα, και οι πύλες επιβλητικών κτηρίων ανοιγοκλείνουν ρυθμικά. Κοστούμια και ταγέρ ξεχύνονται στους δρόμους και εξαφανίζονται πάλι στις εισόδους των μετρό και λεωφορείων. Ένα γκρουπ ανθρώπων με αθλητική αμφίεση πραγματοποιεί ασκήσεις stretching υπό τις οδηγίες δύο επαγγελματιών γυμναστών και τραβά τα βλέμματα των περαστικών. Πρόκειται για μια νέα αντίληψη γυμναστικής και διατήρησης καλής φυσικής κατάστασης σε εξωτερικούς χώρους, που ονομάζεται «Urban Gym» - Αστικό Γυμναστήριο.

Το Urban Gym συνδυάζει ένα πλήρες πρόγραμμα γυμναστικής σώματος με μια μικρή περιπέτεια στο κέντρο της πόλης. Τις συνεδρίες εποπτεύει ομάδα ειδικευμένων εκπαιδευτών, οι οποίοι καθοδηγούν τους συμμετέχοντες σε μια σειρά από πολύ διαφορετικές διαδρομές, συνδυάζοντας μικρές στάσεις σε ενδιαφέρουσες τοποθεσίες για δραστηριότητες και ασκήσεις με ξεσπάσματα τρεξίματος, ώστε να διατηρούνται οι μύες ζεστοί και οι καρδιακοί παλμοί ταχείς.

Ο Gary Vallance, project manager, μου εξηγεί: «Με βάση τις αρχές της "ενεργού ανάκαμψης", κάθε 60 λεπτά Αστικής Γυμναστικής έχουν σχεδιαστεί για να φιλοξενούν ανθρώπους ανεξάρτητα από το επίπεδο της φυσικής τους κατάστασης. Οι συμμετέχοντες ενθαρρύνονται να θέσουν τους δικούς τους στόχους, χωρίς να ανησυχούν για το αν θα τελειώσουν τελευταίοι, κι έχουν ως κίνητρο την επίτευξη των προσωπικών στόχων για την υγεία τους, είτε αυτό σημαίνει βελτίωση της δύναμης και της αντοχής τους είτε απλώς μια λιτή καθημερινή εξάσκηση».

Κάθε συνάντηση ξεκινά με προθέρμανση για την κινητοποίηση των αρθρώσεων και για να αυξηθούν οι παλμοί, ενώ κάποιες διασκεδαστικές δραστηριότητες στοχεύουν στο να ξεκινήσει η προπόνηση με χαμόγελο. Στη συνέχεια οι εκπαιδευτές οδηγούν την ομάδα σε μια από τις πολλές προκαθορισμένες διαδρομές 3-4 χιλιομέτρων μέσα σε κεντρικούς δρόμους, αδιέξοδα, πλατείες και μυστικά σοκάκια. Προσεκτικά επιλεγμένοι χώροι -παγκάκια, σκαλιά, κάγκελα, τοίχοι, κτήρια και γέφυρες- αντικαθιστούν τον εξοπλισμό γυμναστηρίου. Με εκπαιδευτές που ειδικεύονται στη γιόγκα, τις πολεμικές τέχνες, το πιλάτες και το παρκούρ, κάθε συνάντηση έχει τον δικό της χαρακτήρα. Παραδοσιακές ασκήσεις, όπως push-up, pull-up, διατάσεις και ανακάμψεις, σε συνδυασμό με όλα τα προηγούμενα προσφέρουν απεριόριστες δυνατότητες γυμναστικής. Στο τέλος της διαδρομής, η ομάδα επιστρέφει στο σημείο εκκίνησης για επιπλέον stretching και συζήτηση.

Ο Adam, ένας από τους γυμναστές, εξηγεί: «Τα γκρουπ μπορεί να αποτελούνται και από 15 άτομα τη φορά. Οι συναντήσεις πραγματοποιούνται κάθε Τρίτη και Πέμπτη. Ο περισσότερος κόσμος προτιμά την Τρίτη, ύστερα από ένα τεμπέλικο σαββατοκύριακο, ενώ την Πέμπτη όποιος έχει ζήσει την έντονη εμπειρία της Τρίτης αποφεύγει να επιστρέψει».

Everybody move the body

Οι άνθρωποι που συμμετέχουν στο Urban Gym είναι συνήθως επαγγελματίες που δουλεύουν στο κέντρο του Λονδίνου και δηλώνουν παρών, αφού σχολάσουν από τις δουλειές τους. Υπάρχουν διάφορα δελεαστικά πακέτα για να λάβει κανείς μέρος. Το «Δοκίμασέ το για ένα τάλιρο» σου επιτρέπει να συμμετάσχεις για μία μόνο φορά έναντι 5 λιρών και, αν νομίζεις ότι αυτή η δράση δεν είναι για σένα, σου τις επιστρέφουν. Με 65 λίρες αγοράζεις ένα πρόγραμμα 10 συμμετοχών, το οποίο μπορείς να εξαργυρώσεις στη διάρκεια ενός χρόνου και σε οποιαδήποτε πόλη της Αγγλίας, όπου λαμβάνει χώρα το Urban Gym (προς το παρόν, Λονδίνο, Εδιμβούργο, Κάρντιφ, Νότινγκαμ και Μπρίστολ). Για τους πιο απαιτητικούς, υπάρχουν και εντατικά προγράμματα με 45, 108 και 390 λίρες για 4, 12 και 48 εβδομάδες αντίστοιχα.

Το Urban Gym δεν είναι για τους λάτρεις της θαλπωρής ενός κλειστού γυμναστηρίου. Εδώ δε θα μπορέσεις να κάνεις ζεστό ντους αμέσως μετά το τέλος της άθλησης και πρέπει να είσαι έτοιμος για δράση ακόμα και με βροχή και κρύο. Παρ' όλα αυτά, οι έμπειροι εκπαιδευτές είναι προετοιμασμένοι να προσαρμόσουν το πρόγραμμα ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και να προσφέρουν συμβουλές με βάση τις απαιτήσεις του καθενός.

Ρωτάω τον Gary: «Γιατί να συμμετάσχω στο Urban Gym, αφού όλα αυτά μπορώ να τα κάνω και μόνος μου;». Μου εξηγεί: «Αυτό που ουσιαστικά προσφέρουμε είναι πρωτοβουλία. Όλοι μπορεί να σκέφτονται την άθλησή τους, αλλά κανείς δεν αθλείται συστηματικά. Ειδικά οι επιχειρηματίες και επαγγελματίες που δουλεύουν στο κέντρο της πόλης».

Ο Jim Mee, ο δημιουργός του Urban Gym και του Urban Rat Race Adventure, πιστεύει: «Οι σύγχρονες πόλεις προσφέρουν ένα φανταστικό φυσικό και ανθρώπινο περιβάλλον, που είναι ιδανικό για τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου προγράμματος γυμναστικής. Το Urban Gym απευθύνεται σε ανθρώπους της πόλης που έχουν πάθος με την υγεία και την καλή φυσική κατάσταση, καθώς και αγάπη για το περιβάλλον και το αστικό τοπίο, και προσφέρει μια καλή ευκαιρία για γνωριμία με ανθρώπους με κοινές ιδέες και ιδανικά».

www.ratraceurbangym.com

IT'S ALL GREEK TO ME

Πρόσωπα και συντεταγμένες πέραν του μέσου όρου; Υπάρχουν.

Εθνική Ελλάδος, γεια σου!

Η **Γεωργία Γαλάνη** αγωνίζεται στο καλλιτεχνικό πατινάζ.

Πρωί πρωί στο μοναδικό -ούτε καν επαγγελματικών διαστάσεων- παγοδρόμιο της Ομοσπονδίας της Αθήνας, στην Πειραιώς. Η Γεωργία Γαλάνη έκανε μια υπέροχη πιρουέτα μπίλμαν, έμεινε για λίγο εκεί, μετέωρη σαν ψεύτικη, κι έσκισε τον πάγο με τα πέδιλά της. Ο πάγος είναι ο χώρος της και η ίδια μια απόλυτη επαγγελματίας. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1993. Ο μπαμπάς της, Γεννάντι Ζενκόβιτς, πρωταθλητής και σολίστ στο κρατικό μπαλέτο πάγου της Αγίας Πετρούπολης. Η μαμά, μια δυνατή Ελληνίδα. Μένανε στη Σουηδία, ήρθαν Ελλάδα πριν από ενάμιση χρόνο, οσονούπω θα ξαναφύγουν. «Νιώθω περισσότερο Σουηδέζα, αλλά, αν δε θέλετε, μην το γράψετε», μου λέει. Στους αγώνες κατεβαίνει με την ελληνική Εθνική ομάδα καλλιτεχνικού πατινάζ κι έχει πολλές διακρίσεις. Η Γωγώ δεν ακούει. Έχει ελάχιστη υπολειμματική ακοή στο ένα της αφτί και στο άλλο καθόλου. Μιλάει άψογα σουηδικά, αγγλικά κι ελληνικά. Ονειρεύεται στο μέλλον να υιοθετήσει ένα κοριτσάκι από την Ασία ή την Αφρική, να έχει έναν καλό σύντροφο και να κάνει πατινάζ για πάντα, μέχρι μεγάλη, σαν τον Προτοπόποφ και την Μπελαούσοβα.

Ξεκίνησε στα 6 της με τον μπαμπά της, που είναι προπονητής καλλιτεχνικού πατινάζ. «Στην αρχή ήθελα να κάνω μπαλέτο, αλλά είχα μεγάλη παρατηρητικότητα και διόρθωνα τα πόδια των άλλων παιδιών, όταν έκαναν λάθος. Έτσι, η δασκάλα δε με ήθελε και τελείωσε η καριέρα μου στο μπαλέτο. Από τότε με ανέλαβε προσωπικά και μόνο ο μπαμπάς μου στο πάγο. Η πιο δυνατή στιγμή: όταν, στον πρώτο μου αγώνα στη Σουηδία, βγήκα πρώτη και νίκησα αυτούς που άκουγαν. Τότε κατάλαβα ότι και εγώ μπορώ να κάνω στον πάγο ό,τι και οι άλλοι.

»Ο συγχρονισμός με τη μουσική είναι ένα πολύ δύσκολο κομμάτι. Όταν ήμουν μικρή, ο μπαμπάς και η μαμά έβαζαν τα χέρια μου πάνω στο κασετόφωνο και καταλάβαινα τους παλμούς και τις δονήσεις. Πηγαίναμε στο παγοδρόμιο 6 η ώρα το πρωί, βάζαμε δυνατά τη μουσική κι έτσι έμαθα να την καταλαβαίνω από τον πάγο στα πατίνια μου. Ο μπαμπάς μού χορογραφούσε τα προγράμματα και με έμαθε να μετράω όλη τη χορογραφία μέτρο-μέτρο. Μετράω τη μουσική από μέσα μου. Αν χάσω έστω κι ένα βήμα ή άλμα και βγω εκτός μουσικής, ίσως δε θα μπορέσω να μπω σωστά. Παρ' όλα αυτά, δε μου έχει συμβεί και δεν έχω πάρει ποτέ μείον για τη μουσική. Επειδή, όπως έχω αντιληφθεί, δεν ακούμε όλοι με τον ίδιο τρόπο, η μουσική για μένα περνάει από τα πατίνια μου, γαργαλάει τις πατούσες μου ή τις παλάμες μου, περνάει σαν ρεύμα στο σώμα μου και σηκώνει τις τρίχες των μαλλιών μου! Αναγνωρίζω μουσικές των Σπανουδάκη, Yanni, Στράους, Τσαϊκόφσκι, Προκόφιεφ, ό,τι δηλαδή έχω κάνει για προγράμματα.

»Δε θέλω να γίνω κουραστική, αλλά η μεγαλύτερη έμπνευσή μου ήταν ο πατέρας μου. Επειδή δεν άκουγα, συνέχεια έκανε εκείνος ό,τι έπρεπε να κάνω στον πάγο κι εγώ το επαναλάμβανα. Παίζαμε στο πάγο, με κυνηγούσε στον πάγο, χόρευε για μένα στον πάγο. Έτσι άρχισα, όχι μόνο να κάνω καλλιτεχνικό πατινάζ, αλλά και να μιλάω. Ακόμα και τώρα, που είναι 58 ετών, μου δείχνει ο ίδιος τις χορογραφίες, για να τις βλέπω».

Συνέντευξη **Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Fashion zeitgeist

Η τέχνη, η μόδα και η πολυπράγμων **Lydia Kamitsi.**

50 χρόνων, κάπως low profile. Ζει στη γαλλική εξοχή, αλλά ταξιδεύει πολύ. Curator στο Μουσείο Μόδας του Santiago, καθηγήτρια στο τμήμα Τέχνης & Αρχαιολογίας στο πανεπιστήμιο της Σορβόννης, επιστημονική σύμβουλος σε αμέτρητους νέους σχεδιαστές, εκθέσεις και εκδόσεις, εις βάθος γνώστρια και αναλύτρια. Η Lydia Kamitsi μιλά σπάνια για τη ζωή της, αλλά παρ' όλα αυτά...

«Αποφάσισα να φύγω από την Αθήνα την ημέρα των 18ων γενεθλίων μου. Ο χώρος ήταν πολύ μικρός γι' αυτό που είχα μέσα μου. Περιορισμένος. Αυτή η ιδέα του ό,τι και να κάνεις ανήκει στην οικογένειά σου και ότι όλοι ξέρουν πού έφαγες, μου είναι αδιανόητη. Επαγγελματικά, δεν είμαι "μεσόγειος" τύπος: ένα ραντεβού πρέπει να είναι στην ώρα του. Μου αρέσει πολύ εδώ, αλλά δε θα επέστρεφα ποτέ για να δουλέψω. Δεν ξέρω καν αν αυτά που κάνω έχουν κάποια αναφορικότητα εδώ.

»Δεν είμαι από τους επιμελητές που είναι και καλλιτέχνες. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι ο αντίκτυπος που μπορεί να έχει μια έκθεση στο κοινό. Με ενδιαφέρουν οι άνθρωποι που έχουν έρθει να δουν το μουσείο. Οι βλέψεις μου είναι περισσότερο να αναλύσω, να εξετάσω, να καταλάβω...

»Η μόδα είναι ένα υλικό. Το ίδιο το ρούχο είναι πρώτη ύλη. Θα πάρουμε μια βάτα από τα 80s, τακούνια από τα 20s και θα εκφράσουμε κάτι νέο. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι ότι, από άποψη σύλληψης της ιδέας, υπάρχει η αίσθηση ότι πλέον δεν μπορούμε να εφεύρουμε τίποτα καινούριο.

»Τα 80's ήταν μια ενδιαφέρουσα δεκαετία γιατί, για πρώτη φορά, τα πάντα συνυπήρχαν. Ξεκίνησε η ιδέα του sampling, ότι μπορείς δηλαδή συνειδητά να ανακατέψεις πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους: το deconstructed γιαπωνέζικο, τα μαύρα μαζί με τα πολύχρωμα, τα τρελά prints. Αυτό οφείλεται και σε σχεδιαστές όπως οι: Montana, Alaia, Gaultier, Westwood... Έφυγαν από την έννοια του μόδιστρου και πέρασαν στα ready-to-wear, τα οποία δεν ήταν απλά ρούχα, αλλά κόνσεπτ, μικρόκοσμοι και σύμπαντα. Συνοδεύονταν από μια φωτογραφία, μια ιστορία, μια θεωρία. Σήμερα, ο κόσμος έχει ξανά όρεξη να διασκεδάσει. Γι' αυτό και τα 80s είναι στη μόδα. Δεν είναι τόσο τα ρούχα, όσο η ενέργεια κι αυτό που εξέφραζαν.

»Τα Zara, τα H&M και οι παρόμοιες αλυσίδες έφεραν μεγάλη επανάσταση στον τρόπο της κατανάλωσης και του shopping. "Απενοχοποίησαν" την κατανάλωση. Απελευθερώθηκε το θέμα του status, το οποίο κρινόταν πολύ από την εξωτερική εμφάνιση.

»Δεν είμαι fashion victim. Μου αρέσει η μόδα και οι σχεδιαστές, αλλά κυρίως μου αρέσει η όλη διαδικασία. Δεν κοιτάζω τις κολεξιόν, αλλά όλο το "πακέτο". Δεν αποπλανούμαι, είμαι απρόσβλητη στα "it" αντικείμενα. Και επίσης είμαι πολύ σνομπ. Αν δω κάτι που μου αρέσει πάρα πολύ σε ένα περιοδικό, για παράδειγμα, και το φοράει κάποιος, μετά δεν το θέλω πια.

»Η μόδα είναι τέχνη, αλλά μονάχα στη διαδικασία. Μέχρι εκεί. Δεν είναι κάτι που προκαλεί κάποια ανατροπή. Είναι αποπλανητική, μπορεί να σε γοητεύσει, αλλά δε σε προβληματίζει, δε σου θέτει ερωτήματα. Ενώ η τέχνη δεν είναι κάτι το αποπλανητικό. Θα λέγαμε ίσως ότι κάποιοι, όπως η Rei Kawakubo με τα Comme des Garçons, είναι πέρα από αυτό. Αλλά όχι, γιατί και πάλι, όταν κάνει ένα ρούχο, σκέφτεται ότι αυτό θα φορεθεί. Υπάρχει περιορισμός. Στην τέχνη δεν υπάρχουν αυτοί οι περιορισμοί, κάνεις ό,τι έχεις στην καρδιά σου. Για μένα, η μόδα είναι μια εφαρμοσμένη τέχνη».

Συνέντευξη **Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Υπερκούπωση

Οι **Αλέξανδρος** και **Νίκος Γκουντούλας** είναι κωπηλάτες παγκόσμιας κλάσης.

Εύλογα, η κωπηλασία δεν αποτελεί την πρώτη επιλογή για δύο αθλητικούς έφηβους που αφήνουν τα Σέρβια Κοζάνης για να σταδιοδρομήσουν στη Θεσσαλονίκη. Υπάρχει ποδόσφαιρο, μπάσκετ, στίβος. Υπάρχει ωστόσο και η στοχοπροσήλωση, και από αυτή διαθέτουν κάμποση. Συλλέγουν τίτλους σε διεθνές επίπεδο από το 2000, ένα σερί που κορυφώθηκε το 2009 με την κατάκτηση του χάλκινου μεταλλίου στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ανδρών. Ακολούθησε χρυσό στους Μεσογειακούς Αγώνες και χρυσό στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, στο αγώνισμα της Δίκωπου. Πλέον προπονούνται για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Νέας Ζηλανδίας, όπου θα επιδιώξουν να υπερασπιστούν τον τίτλο τους, ενώ στο βάθος αχνοφαίνονται ήδη οι Ολυμπιακοί του Λονδίνου.

Εκτός βάρκας, αρέσκονται να χαλαρώνουν με παρέες και μοτοσυκλέτες, ενώ παρά την παγκόσμια κλάση και το νεαρόν της ηλικίας τους, δηλώνουν προσγειωμένοι. Γνωρίζουν πως το άθλημά τους δεν προσελκύει δημοσιότητα και χορηγίες, όμως είναι διατεθειμένοι να καταξιωθούν παρά τις συνθήκες. Στην κωπηλασία τους έλκει η γοητεία του υγρού στοιχείου και η ομαδική δουλειά του πληρώματος. Όντας δίδυμοι, μάλλον δε διαθέτουν κανένα πρόβλημα στο μενταλιτέ της ομάδας.

Κείμενο **Αντώνης Καλπάκης**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Ούτε Τόκιο ούτε Βερολίνο ούτε Σιάτλ

Τα «Superman Blues» και οι **Sleepin Pillow** κατοικούν στη Θεσσαλονίκη.

Μας συστήθηκαν το 2008 δισκογραφικά με το «Apples On An Orange Tree». Η μπάντα υφίσταται από το 2004, έμπρακτη αποτύπωση του ρητού «το καλό το πράγμα αργεί να γίνει», όμως σε δεύτερη φάση δεν άργησε και τόσο. Δύο χρόνια μετά το ντεμπούτο τους, οι Sleepin Pillow είναι εδώ με το νέο τους άλμπουμ, «Superman Blues».

«Η θεματολογία μας, στιχουργικά και μουσικά, αφορά τον σύγχρονο άνθρωπο, τον τρόπο που ζει, τα πράγματα που συμβαίνουν γύρω του και τα έχει αφήσει ουσιαστικά να συμβαίνουν. Αυτός είναι στην πράξη ο Σούπερμαν»: λόγια του Nomik, τραγουδιστή του συγκροτήματος, που μας εισάγουν στη φιλοσοφία της νέας τους δουλειάς. Οι Sleepin Pillow αναλαμβάνουν το «sing the blues», καθώς για τον Nomik «τα μπλουζ σχετίζονται με τις ρίζες και την ανάγκη του σύγχρονου ανθρώπου να επιστρέψει σε αυτές για να βρει τον εαυτό του». Όχι, οι Sleepin Pillow δεν παίζουν μπλουζ, αλλά, από την άλλη, η όποια προσπάθεια άμεσης καταγραφής των μουσικών τους προθέσεων μάλλον θα σκόνταφτε στις λέξεις. Ο Antoine, κιμπορντίστας και ενίοτε κιθαρίστας στα live, δε χαλιέται: «Η αδυναμία της κατάταξης μας αρέσει πολύ, είναι μάλλον από τα καλύτερα πράγματα που μας έχουν πει».

Οι Sleepin Pillow είναι πλουραλιστικοί χωρίς να είναι πολύπλοκοι, παντρεύουν συνειδητά πάμπολλα είδη μουσικής, μπερδεύονται με μουσικές περίεργες, παρεξηγημένες, μη τρέντι, καταλήγοντας σε μια αέναη συνδιαλλαγή Ανατολής και Δύσης.

«Γεωγραφικά βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι. Έχουμε επηρεαστεί και ιστορικά, όχι μόνο μουσικά, από δυτικό κι ανατολικό πολιτισμό αλλά κι από τα νότια, από κάποια μουσικά ιδιώματα. Μέσα μας κυλάει όλη αυτή η μνήμη», μας κατατοπίζει ο Aisha_sama, μπασίστας του συγκροτήματος, ενώ ο Nick Jacqueline, ο άνθρωπος που παίζει όλα τα «μη ροκ» όργανα (από κλαρίνο μέχρι νέι κι από τάμπλες μέχρι μπουζούκι), συμπληρώνει: «Η μουσική των Sleepin Pillow είναι σαν ένα διχοτομημένο σώμα. Από τη μέση και κάτω είναι Βαλκάνια, από τη μέση και πάνω Δύση». «Στο παρελθόν μας έχουν περιβάλει με καχυποψία σε live, όταν βγαίναμε με μπουζούκι στον ήχο μας. Το μπουζούκι είναι παρεξηγημένο όργανο»: Ο κιθαρίστας της μπάντας, Rispa, υπερασπίζεται ένα όργανο διαφορετικό από το δικό του πεδίο εκτελεστικής δράσης.

Στο «Superman Blues», οι Sleepin Pillow κινούνται σε πιο aggressive ηχητικούς δρόμους χρησιμοποιώντας πολλά αναλογικά πλήκτρα και πιο γρήγορα beats, με λιγότερα στοιχεία Ανατολής σε σχέση με τον πρώτο τους δίσκο. Ο Rispa ξεδιαλύνει: «Δεν κάναμε κάτι επί τούτου, δεν είπαμε ότι θα βάλουμε περισσότερα ή λιγότερα παραδοσιακά στοιχεία, βγήκε έτσι. Σε αυτόν τον δίσκο χρησιμοποιούμε πιο πολύ το μπουζούκι, για παράδειγμα, το οποίο όμως δεν ακούγεται σαν μπουζούκι (θα πρέπει να εστιάσεις για να το αντιληφθείς), λιγότερα κρουστά, γενικά μελωδικά όργανα, όπως μεταλλόφωνα». Ταυτόχρονα, δε διστάζουν να ανακατέψουν εκ διαμέτρου ασύμβατους ήχους, χαρίζοντάς μας κομμάτια όπως το «Big Circle», το οποίο είναι βασισμένο πάνω στο «Island Dance» του Νίκου Σκαλκώτα. Σήματα μορς, ήχος από την κινηματογραφική μηχανή των Lumiere Brothers, μία γραφομηχανή και μια απαγγελία από ένα πλάσμα που δεν ανήκει σε αυτήν τη διάσταση διαμορφώνουν μια απόκοσμη αίσθηση των δέκα εντολών για το σήμερα, η οποία άλλες φορές μοιάζει αναστρέψιμη, άλλες φορές όχι. «Μας φάνηκε πολύ ωραίο να υπάρχει ως background ένα θέμα όχι αποκλειστικά από έναν έλληνα μουσικό, αλλά μια μουσική σαν αίσθηση και σαν συναίσθημα που να έχει μια ελληνικότητα με την έννοια του οικουμενισμού, στοιχείο που συναντάει κανείς στη μουσική του Σκαλκώτα», εκτιμά ο Nomik.

Πειραματισμός εκτός από τη μουσική υπάρχει και στην εμφάνιση, αφού οι Sleepin Pillow φροντίζουν να μην ακολουθούν την πεπατημένη. «Από την αρχή που υφίσταται αυτό το γκρουπ, θελήσαμε το ακουστικό να το επεκτείνουμε σε ένα πιο οπτικό και διαδραστικό πεδίο, σε ό,τι έχει να κάνει όχι μόνο με την ένδυση, που επιμελήθηκε ο Νίκος Καλαϊτζίδης, αλλά και με τα video walls, με τη θέληση της μπάντας να ντύσει εικόνες. Πάντα μας ενδιέφερε το film scoring», λέει ο Antoine.

www.sleepinpillow.com

Συνέντευξη **Χρήστος Δούρας**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Τας ήπιαμε τας μαλαματίνας μας!

Η **Στεφανία Μαλαματίνα** είναι η πέμπτη γενιά.

Η Στεφανία σπούδασε Διεθνείς Σχέσεις και Πολιτικές Επιστήμες στο Λονδίνο, όπου και έζησε (και κυρίως πέρασε πάρα, μα πάρα, πολύ καλά) για περισσότερα από 5 χρόνια. Αν και απόλυτα ικανοποιημένη από τη ζωή της στο μητροπολιτικό Λονδίνο, η Στεφανία αποφάσισε να το αφήσει και να επιστρέψει στην πιο ανθρωποκεντρική Θεσσαλονίκη. Ο λόγος; Κάποιοι θα έλεγαν το χρέος προς τους δικούς της ανθρώπους, η υποχρέωση να συμβάλει κι αυτή με τη σειρά της στη διατήρηση και κυρίως στην ανάπτυξη της επιχείρησης που με τόσο κόπο αλλά και μεράκι έχτισε η οικογένειά της. Η ίδια, αντί για «χρέος» και «υποχρέωση», προτιμά να εκφράζεται με όρους «πίστης». Προτίμησε την Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη όχι γιατί «χρωστάει», αλλά γιατί πιστεύει στην οικογενειακή τους επιχείρηση. Οι συστάσεις είναι περιττές. Αν στο μυαλό πολλών η ρετσίνα είναι ένα από τα πολλά συνώνυμα της Ελλάδας, τότε στο μυαλό όλων των Ελλήνων η ρετσίνα είναι συνώνυμο της «Μαλαματίνας».

Η Στεφάνια αντιπροσωπεύει την πέμπτη(!) γενιά μιας οικογένειας που συνεχίζει μια παράδοση που ξεκινάει από τα μέσα του 19ου αιώνα και την Τένεδο, για να φτάσει ώς και τις μέρες μας. Ως ενεργό μέλος πια της εταιρίας, στοχεύει στη μεγιστοποίηση της δυναμικότητας της επιχείρησης διαμέσου κυρίως του εκσυγχρονισμού της, ενώ παράλληλα επιδιώκει την όλο και μεγαλύτερη εξοικείωση του νεαρότερου κοινού με ένα από τα χαρακτηριστικότερα ποτά της χώρας μας. Έχοντας, δικαίως, εδραιωθεί ως ένα από τα ισχυρότερα brand names στην Ελλάδα, η «Ρετσίνα Μαλαματίνα» γιορτάζει φέτος τα 115 χρόνια της. 115 χρόνια παράδοσης αλλά και καινοτομίας, 115 χρόνια κατά τα οποία η οινοποιία «Μαλαματίνα» απέκτησε φανατικούς οπαδούς, κυριολεκτικά σε όλο τον κόσμο. Στην τελική, όλοι μας... «τας ήπιαμε τας μαλαματίνας μας»!

Κείμενο, Φωτογραφία **Αλέξανδρος Πλωμαρίτης**

Είναι NO!

Και παρουσιάζουν το πάρτι **Disco Sauvage.**

Πάρτι σκοτεινό, υπόγειο. «Το underground έχει πάντα μια απλότητα. Σε κάνει να ασχολείσαι μόνο με αυτό που γίνεται εκείνη τη στιγμή. Όχι με το lifestyle ή με το τι κάνουν οι άλλοι. Είναι για τη μουσική». Πάρτι απρόβλεπτο. «Βγάζουμε ερωτισμό, dark disco αισθητική, extravaganza, το απρόβλεπτο. Όλα έχουν αισθητική και τίποτα δεν είναι στάνταρτ». Είμαστε NO! «Ορμώμενοι από το No Wave και πολύ μακριά από τη Nu Disco και την όλη Nu φάση στη μουσική. Είμαστε η άρνηση απέναντι στην κανονικότητα της πραγματικότητας». Και σας παρουσιάζουμε την Disco Sauvage. «Ιδέα της Σάντρας, μια καλή αναφορά στην καλτ ταινία επιστημονικής φαντασίας του 1973, "La planète Sauvage"».

Είμαστε NO. Γιώργος και Πέτρος στα ντεκ: «coldwave dada arthur russell ballets russes minimal 808 state cabaret voltaire sedmikrásky acieed blake dub disco mathématiques modernes moroder sex beat desire autobahn chelsea girls synth x-ray pop warm leatherette nadja no wave d.r.a.g. romeo's distress tel quel glam black italians do it better angela carter la planète sauvage optimo». Η Σάντρα παρεμβαίνει στο μικρόφωνο με αυτοσχέδια σπικάζ στα γαλλικά: λέξεις και ασύνδετες προτάσεις διεγείρουν το κοινό. «Contrainte le mot du jour, mon petit autocollant, dansez avec nous». Νύφη ανάμεσα σε βαμπίρ, γκλίτερ μέσα στο σκοτάδι και τις προβολές ταινιών.

Η θεματική βραδιά Disco Sauvage ξεκίνησε στο «Bios Basement», αρχές 2009. «Ο χώρος είναι εύκολος, το δύσκολο είναι να στήσεις και να δημιουργήσεις μια πάρτι ατμόσφαιρα». Από τότε άνοιξαν τις συναυλίες των A Place To Burry Strangers, Alexander Robotnick, συμμετείχαν στο πρώτο Silent Sound Show, στο Anorak Festival, στον Πρώτο Ήχο της Athens Voice. «Το πιο εύκολο είναι να πεις "αυτό το πράγμα δεν έχει εμπορική απήχηση, δε θα μιλήσει στον κόσμο, θα το ακούσω σπίτι μου". Το δύσκολο είναι να βγεις, να το παρουσιάσεις και να το μοιραστείς». Στο ίντερνετ με φόντο τη Nico είναι οι NO!

www.myspace.com/nogreatdark

Συνέντευξη **Λένα Χουρμούζη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Pardon me
for barging
in like this_

Old School fashion.

Η κουλτούρα των **Wear Vintage.**

Ένδυσις, υπόδυσις εποχής. Ζώνι, αξεσουάρ και ό,τι άλλο συμπληρώνει την εμφάνιση μιας κορασίδας. Τιμαί προσιταί. Πληροφορίαι ενθάδε. Το παλιό είναι το νέο καινούργιο, ο όρος «old school» (συναντάται και στο θηλυκό του ως «ολντσκουλιά», κατά προτίμηση, μαζί με το επίθετο «τρελή» μπροστά) χρησιμοποιείται περισσότερο και από τη λέξη «facebook», και ο Κωνσταντίνος Καρτίτσης με την Ανθή Προβατάρη αυτό το είχαν δει να έρχεται και στη χώρα μας από την εποχή ακόμη που σπούδαζαν σε Λονδίνο και Άμστερνταμ και, πού τους έχανες, πού τους έβρισκες, γυρνοβολούσαν σε flea markets.

Τα παιδιά μας γύρισαν, αποφάσισαν να γίνουν επιχειρηματίες και η ιδέα ενός μπλογκ που θα δίνει στιλιστικές συμβουλές αποτέλεσε το εφαλτήριο για να γίνει το επόμενο βήμα: όπερ μεθερμηνευόμενον, το πρώτο e-shop κατάστημα με vintage ρούχα στην Ελλάδα και έδρα τη Θεσσαλονίκη. Στην ιστοσελίδα τους (www.wearvintage.gr) αλλά και στο κατάστημά τους (Σαλαμίνος 10, στο λιμάνι, λειτουργεί 14.00 με 20.00) θα βρεις vintage ρούχα, τσάντες, παπούτσια, ζώνες, κοσμήματα διαλεγμένα υπομονετικά, μεταξύ άλλων, από Άμστερνταμ, Βρυξέλλες, Αμβέρσα, Λονδίνο. Ωστόσο, ευκαιρία να ανακαλύψεις και ανεξάρτητους ευρωπαίους σχεδιαστές με επιρροές από το ρετρό στιλ, αφού πρώτα τους βρήκαν τα παιδιά σε ταξίδια τους. Ενώ χαζεύουμε μια τσάντα Louise καλυμμένη με δέρμα φιδιού και έτος γέννησης το 1950, τα παιδιά επισημαίνουν ότι το vintage clothing δεν είναι απλώς μια ακόμη μόδα. Αντίθετα, εδώ και πάρα πολλά χρόνια στο εξωτερικό θεωρείται τρόπος ζωής και όσοι τον ακολουθούν wannabe συλλέκτες. Στα άμεσα σχέδιά τους συμπεριλαμβάνονται κι άλλα ταξίδια για ανεφοδιασμό μπουτίκ τε και ιστοσελίδας, ένα theme party στη Βαλαωρίτου, όπου το dress code θα επιβάλλει αμφίεση περασμένης δεκαετίας, και άλλα πολλά. Μαζί τους!

Κείμενο **Μαρία-Άννα Τανάγια**
Φωτογραφία **Αιμιλία Παναγιώτου**

Kiss my soundsystem.

Ποια δισκάκια κρύβονται στη βαλίτσα του **Τάσου Μπίντση** και του **Βασίλη Σκανδάλη;**

Όταν πρωτοδοκίμασαν να ενώσουν το γκρουβ τους υπό ένα κοινό σετ, ήταν μαθητές της Β' Γυμνασίου. Σήμερα φοιτούν στη Β' Λυκείου του Ανατόλια και εξακολουθούν να μοιράζονται τον ίδιο μείκτη. «Παίξαμε σε πάρτι του σχολείου. Μη φανταστείς σπουδαία events. Όλα μόνοι μας τα κάναμε. Κουβαλούσαμε ενισχυτές, ηχεία, κονσόλες, ο Βασίλης σχεδίαζε τα flyers». Ο Βασίλης είναι ήδη κατασταλαγμένος designer σε προπαρασκευαστικό επίπεδο. Όσο για τον Τάσο, βρίσκεται σε αυτή την άκρως ελπιδοφόρα ηλικία που του επιτρέπει να αμφιταλαντεύεται ανάμεσα σε διάφορα ακαδημαϊκά αντικείμενα, μεταξύ των οποίων η ψυχολογία, τα οικονομικά, η ηχοληψία.

Το μέλλον τους ανήκει; Τους ανήκει, τουλάχιστον ωσότου οι δρόμοι τους χωρίσουν μετά το σχολείο. Καθώς όμως το πάθος για τη μουσική σημαίνει πάθος για την εξερεύνηση, οι δυο τους έχουν πολλά να ανακαλύψουν ακόμη. Τα dj sets τους κάθε Παρασκευή στις 8 με 12 στο «Residents» είναι ρυθμικά, απρόβλεπτα και πάντοτε ενδιαφέροντα, ιδιαίτερα για όσους εκτιμούν μια φρέσκια ματιά σε μια κορεσμένη, συχνά προβλέψιμη ενασχόληση. Ενσωματώνουν φανκ, χιπ χοπ, τζαζ, μπρέικς, ντάμπστεπ, χρησιμοποιούν με την ίδια ευχέρεια το MK2 και το Traktor, δηλώνουν ανενδοίαστα μέλη της γενιάς που γαλουχήθηκε με το mp3, («δεν έχουμε ιδέα από cd»), χωρίς ταυτόχρονα να διστάζουν να αξιοποιούν τις συλλογές βινυλίου των γονιών τους, προπονούνται εντατικά στο δίπτυχο σωστή μείξη - εύρος γνώσης. Είναι καλοί djs και δεμένη ομάδα. Τους ζητήσαμε 10 τραγούδια. Μας έδωσαν 15. Πλεονέκτες!

Κείμενο **Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Mungo's Hi-Fi «Don't Let Them Break Your Heart»
DJ Krush «Keeping The Motion»
Alice Russell «Humankind 4.39»
Mos Def «Auditorium»
Bike for Three «All There Is To Say About Love»
Flying Lotus «Camel»
The Crystal Method «London»
Rusko «Cockney Thug»
Bomb the Bass «Old John»
Justice «Waters Of Nazareth»
Mulatu Astatke and the Heliocendrics «Cha Cha»
Myka 9 «Cadillac Nights»
Chinese Man «Bionic Funk Sound»
Bonobo «Eyes Down»
SCSI-9 «Seniorita Tristeza»

Team spirit

Ο **Μάκης Ανανιάδης** συντονίζει τη Σχολή Στελεχών Βιωματικής Εκπαίδευσης της ΧΑΝΘ.

«Ανοίξτε τα βιβλία σας και μη μιλάτε με τον διπλανό σας. Αρχίζει το μάθημα». Η εν λόγω φράση ξενερώνει τα μάλα τους απανταχού μαθητές, πλην της Γιαδικιάρογλου. Να όμως που μπορεί να υπάρξει μια «τάξη» που γίνεται ομάδα, ένα «μάθημα» που βασίζεται στο διαδραστικό παιχνίδι και «καθηγητές» που προτιμούν να αποκαλούνται εμψυχωτές. Η Σχολή Στελεχών Βιωματικής Εκπαίδευσης της ΧΑΝΘ αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα. Παρά τον βαρύγδουπο τίτλο της, στην ουσία αποτελεί ένα εργαστήριο μη τυπικής μάθησης -τριετούς εκπαίδευσης- που αφορά εφήβους 14 έως 16 ετών.

Ως μέσο μάθησης χρησιμοποιείται κάτι ανήκουστο για την κλασική παιδαγωγική. Κάτι διασκεδαστικό, ευχάριστο και εκτονωτικό: το παιχνίδι! Μην πάει ο νους σου σε επιτραπέζιο, αλλά σε δράσεις. Φερ' ειπείν, τα παιδιά καλούνται να μπουν σε ρόλους και να επιλύσουν μια υποτιθέμενη κατάσταση που δίνεται από τους εμψυχωτές τους. Εξηγεί ο υπεύθυνος της σχολής Μάκης Ανανιάδης: «Μέσα από τα παιχνίδια δημιουργούμε συνθήκες και καταστάσεις για να κινητοποιήσουμε τα παιδιά να προβληματιστούν και να βγάλουν τα δικά τους αποτελέσματα. Αγγίζουμε κυρίως κοινωνικά ζητήματα ή περιβαλλοντικά θέματα. Δε θέλουμε να τους μάθουμε πώς να συμπεριφέρονται. Απλώς, όντας μέλος μιας ομάδας, θα μάθεις μόνος σου, μέσα από τα δικά σου βιώματα, να δημιουργείς, να είσαι ενεργό μέλος, να επικοινωνείς, να συνεργάζεσαι».

Εντέλει στόχος της σχολής είναι να εμψυχώσει τους νέους να δημιουργούν όλο και περισσότερες επιτυχίες στη ζωή τους. Η συγκεκριμένη δράση καταφέρνει να βγάλει τα παιδιά από τη ρουτίνα της καθημερινότητάς τους, ενώ τους βοηθά να κοινωνικοποιηθούν και να καλλιεργήσουν τις κλίσεις τους. Όπως αντιλαμβάνεσαι, τα 500 παιδιά που παρακολουθούν ετησίως το πρόγραμμα από Νοέμβριο έως Μάιο δεν περνούν καθόλου άσχημα σε ένα τόσο μη συμβατικό εκπαιδευτικό περιβάλλον. Όταν μάλιστα συμμετέχουν σε εκπαιδευτικές εκδρομές, περιβαλλοντικές δράσεις, ενώ ακόμα καλούνται να διοργανώσουν εκδηλώσεις, όπως αυτή που έγινε τον Απρίλιο, και να μεταδώσουν όλα όσα έχουν μάθει στους συμπολίτες τους, με εκθέσεις φωτογραφίας, διαδραστικά παιχνίδια αλλά και ενημέρωση, τότε το επιστέγασμα της προσπάθειάς τους έχει κάθε λόγο να θεωρείται επιτυχημένο.

Οι δραστηριότητες της σχολής δε σταματούν εδώ. Συνεργασίες με φορείς, διεθνείς ανταλλαγές σε Ελλάδα και Ευρώπη μέσω της Νέας Γενιάς Σε Δράση, εθελοντική πρακτική άσκηση, επικοινωνία με σχολεία και γυμνάσια αποτελούν ουσιαστικά έναν ύμνο στον εθελοντισμό, μήνυμα που περνούν, ούτως ή άλλως, οι 42 εμψυχωτές -στην πλειοψηφία τους φοιτητές- που αναλαμβάνουν έναν τόσο σπουδαίο ρόλο εντελώς ανιδιοτελώς. Το καλύτερο; Πρόκειται για... παλιούς μαθητές της σχολής, όπως άλλωστε ήταν και ο Μάκης. Συμπέρασμα: Τελικά μερικά πράγματα (οφείλουν να) είναι παίξε γέλασε!

Σχολή Στελεχών Βιωματικής Εκπαίδευσης ΧΑΝΘ
Τ: 2310 241 007
sxstelexon@ymca.gr

Συνέντευξη **Μαρία-Άννα Τανάγια**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

AWARDED MEMBER

eaglespalace

* * * * *

Ouranoupolis, Halkidiki GR-63075 Ouranoupolis
RESERVATIONS +30 23770 31070
T +30 23770 31047-8, 23770 31101-4,
F +30 23770 31383

Head Offices
11 Komninon St., Thessaloniki, GR-546 24
T +30 2310 269421
e-mail: info@eaglespalace.gr

Athens Offices
31 Anagnostopoulou St., Kolonaki GR-10673
T/F +30 210 3613059
e-mail: athensales@eaglespalace.gr

Rooms | Bungalows | Suites
Seafront or with private pool
"Maria Callas" Presidential Bungalow
with private pool

Member of the
MACEDONIAN HOTELS
Exclusive • Distinguished • Unique

Central Reservations 2310 021.000

THE EXCELSIOR THESSALONIKI

CITYHOTEL

> www.eaglespalace.gr

Ανοιχτές Πόλεις

Τα αστικά αποθέματα ιδεών του συγκοινωνιολόγου και πολιτικού μηχανικού **Σταύρου Κωνσταντινίδη.**

Το βιβλίο του «Ανοιχτές Πόλεις» ενέπνευσε μια έκθεση φωτογραφίας που φιλοξενήθηκε πρόσφατα στο «De facto». «Περιλαμβάνει 40 δημοσιευμένα κείμενα σε μεγάλες εφημερίδες της Αθήνας και Θεσσαλονίκης, με επίκεντρο προβληματισμού την έννοια των "ανοιχτών πόλεων": τα συμφραζόμενα της σύγχρονης "ανοιχτής πόλης", η συμμετοχικότητα στις νέες πολιτικές, η πρόσβαση στα δημόσια δεδομένα, η συλλογική συνύπαρξη, οι έξυπνες τεχνολογικά υποδομές και η ανεκτικότητα στο διαφορετικό, που βρίσκονται σχεδόν στον αντίποδα της Θεσσαλονίκης, που εδώ και χρόνια ασφυκτιά μέσα σε ένα περιβάλλον κλειστοφοβίας και αμυντικότητας. Αποφασίσαμε να αναζωογονήσουμε τα κείμενα με ισάριθμες ασπρόμαυρες φωτογραφίες, (τις οποίες έβγαλε και επιμελήθηκε ο πολύ νέος και ταλαντούχος συνεργάτης μου Γιάννης Καλτιριμτζής), πλάθοντας έτσι και τη φωτογραφική "αφήγηση" των ανοιχτών πόλεων. Οι φωτογραφίες και, κυρίως, η ατμόσφαιρα της κρυμμένης αγωνίας αλλά και ελπίδας που ανέδυαν μας ικανοποίησαν τόσο, που σκεφτήκαμε να τις εκθέσουμε στο ιστορικό και φιλόξενο "De facto"».

Εδώ και κάποιο διάστημα, διατηρεί μια εβδομαδιαία στήλη στην Athens Voice, μέσω της οποίας προτείνει απλές, σχετικά ανέξοδες επεμβάσεις στον αστικό ιστό, που θα αναβάθμιζαν σημαντικά την ποιότητα της ζωής μας στις μεγαλουπόλεις. Γιατί δεν πραγματοποιούνται τέτοιου είδους έργα; «Όσο η βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών στις πόλεις περνάει μέσα από την κατασκευή των μεγάλων έργων, άλλο τόσο και περισσότερο επηρεάζεται από μικρές και μεσαίες παρεμβάσεις. Οι λύσεις σε μικρά προβλήματα είναι εξίσου επίπονο να βρεθούν και προϋποθέτουν βαθιά γνώση και συνεχή ενασχόληση. Η τοπική και κεντρική πολιτική πάσχει συνήθως στην Ελλάδα από μεγαλοϊδεατισμό, πρώτον, γιατί αυτός είναι πρόσφορος στον λαϊκισμό, και, δεύτερον, διότι στην περίπτωση επίτευξης του μεγάλου έργου οι πάντες αποενοχοποιούνται σαν να επλήρωσαν τον τελικό τους στόχο. Άπειρα είναι τα παραδείγματα: κάναμε αγώνα δρόμου για τα Ολυμπιακά έργα και μέχρι σήμερα ακόμη δεν μπορούμε να αξιοποιήσουμε τις υποδομές αυτές, κατασκευάσαμε το Τραμ στην Αθήνα, αλλά δεν το βοηθήσαμε με κυκλοφοριακές παρεμβάσεις να είναι γρήγορο και ελκυστικό, κατασκευάζουμε δρόμους αλλά αδιαφορούμε για τη σήμανση και την οδική ασφάλεια. Στη Θεσσαλονίκη, για παράδειγμα, πιστεύω πως όλο το βάρος της σημερινής διοίκησης έπεσε στην ανέγερση του Δημαρχιακού Μεγάρου, πιστεύοντας πως ο ισχυρός συμβολισμός του κτηρίου θα ήταν το καλύτερο άλλοθι της ανυπαρξίας συνολικού έργου. Σταματάμε με άλλα λόγια εκεί από όπου θα έπρεπε να αρχίσουμε. Η στήλη στην Athens Voice ευελπιστούμε στο τέλος να αποτελέσει έναν ολοκληρωμένο πρακτικό οδηγό σχεδιασμού απλών καθημερινών έργων που είναι αναγκαία σε όλες τις ελληνικές πόλεις».

Ο Λε Κορμπυζιέ έλεγε πως «δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε πως οι τύχες των πόλεων αποφασίζονται στο δημαρχείο». Τι υποδηλώνει αυτό το τσιτάτο για την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η Θεσσαλονίκη; «Ο Λε Κορμπυζιέ καθιστά σαφές ή εκφράζει παράπονο ή εξηγείται στο κοινό του, πως ο σχεδιασμός και η διαχείριση των πόλεων είναι στα χέρια των πολιτικών και όχι υποχρεωτικά των ειδικών, των αρχιτεκτόνων, μηχανικών, πολεοδόμων. Στην Ελλάδα μεταπολιτευτικά, η άσκηση πολιτικής για τις πόλεις είναι σχεδόν ανύπαρκτη, στο σύνολο των κομμάτων. Ξεχωρίζω δύο πολιτικά πρόσωπα που συνέδεσαν ή ενέταξαν στην πολιτική ρητορική τους την ανάγκη για έναν πιο οργανωμένο και συστηματικό πολεοδομικό και αστικό σχεδιασμό, τη βιώσιμη ανάπτυξη και το περιβαλλοντικό ζήτημα. Ο Αντώνης Τρίτσης στην Αθήνα και ο Σπύρος Βούγιας στη Θεσσαλονίκη. Αξιοπρόσεκτη είναι, βέβαια, και η προσπάθεια της σημερινής κυβέρνησης με τη δημιουργία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Κλιματικής Αλλαγής. Στη Θεσσαλονίκη ο θεσμικός λόγος ήταν και είναι πάντα ισχνός. Έτσι τα λαϊκά αιτήματα βρίσκουν εκπροσώπηση ευκολότερα στους λεονταρισμούς των τοπικών λαϊκιστών ηγετών παρά από τη θεσμική λογική. Η πολιτική οφείλει να διαμορφώσει την ώσμωση μεταξύ της πολιτικής εφικτότητας, του επιστημονικού λόγου και των πολιτών. Φαίνεται πως άσχετα από την εναλλαγή των κυβερνήσεων, η πόλη αδυνατεί μέχρι σήμερα να διαμορφώσει ένα συνεκτικό και ρεαλιστικό όραμα που να γίνεται αποδεκτό από την κοινωνία των πολιτών. Η ανάγνωση των περιπετειών σε σημαντικά έργα ή πρωτοβουλίες, όπως είναι η υποθαλάσσια αρτηρία, η διαδρομή του μετρό, η θαλάσσια συγκοινωνία, η διαχείριση του λιμανιού, η ΔΕΘ, η ανάπτυξη του αεροδρομίου, αποκαλύπτει αμφιλεγόμενες επιλογές και αντιδικίες που οδηγούν πάντα σε καθυστερήσεις, ματαιώσεις ή ελλειμματική υλοποίηση, που κοστίζει ακριβά στην πόλη.

»Πιστεύω αυτό που υπογραμμίζει εύστοχα ο ευφυής Αλαίν ντε Μποτόν στο βιβλίο του "Η αρχιτεκτονική της ευτυχίας": Τα κτήριά μας και τα αντικείμενα με τα οποία τα γεμίζουμε μας επηρεάζουν περισσότερο από όσο νομίζουμε. Οι τοίχοι, οι δρόμοι, οι αυλές, οι ταράτσες έχουν αισθήματα».

Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

ΤΟ ΜΑΓΑΖΑΚΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Στην οδό Κομποθέκλας, στην περιοχή της Ανάληψης, υπάρχει ένα μαγαζάκι μοναδικό. Εξ όψεως απλό, το κατάστημα του Αναστάσιου Κελεγκούρη σε προκαλεί να το εξερευνήσεις, καθώς διαθέτει μια πλήρως ενημερωμένη γκάμα κλωστικών ειδών, πιθανότατα δίχως όμοιά της στην περιοχή της ανατολικής Θεσσαλονίκης. Μουλινέδες, μασουράκια, ψαλίδια, τσελέδες, χρυσοκλωστές, κουβαρίστρες, βελόνες, λάστιχα, κουμπιά, καρφίτσες, οτιδήποτε παρεμφερές στην τέχνη της ραπτικής βρίσκεται εδώ, καθαρό, τακτοποιημένο, καλοδιατηρημένο.

Οι πιο ηλικιωμένες αναγνώστριές μας προφανώς γνωρίζουν τον δρόμο τους μέσα στο κατάστημα. Όσον αφορά τους αρχάριους, η καθημερινή παρουσία του Αναστάσιου Κελεγκούρη μόνο ενθαρρυντική μπορεί να είναι. Γνώστης του αντικειμένου ο ίδιος, δύναται να σας διαφωτίσει σε οποιαδήποτε απορία στην προσπάθεια να βελτιώσετε τη χειροτεχνία σας.

Ας επισημανθεί επίσης, πως το ψιλικατζίδικο του Αναστάσιου Κελεγκούρη διαθέτει μεγάλη ποικιλία ειδών καπνού, ποτών, αναψυκτικών, ζαχαρωδών, ημερησίου Τύπου και τευχών του SOUL.

advertorial

Ζαχαρώδη - Ψιλικά - Τσιγάρα
Αναστάσιος Κελεγκούρης
Κομποθέκλας 3, Ανάληψη
T: 2310 822 129
E: anast1976@yahoo.gr

Silverlakers

Η πιο hip γειτονιά του Λος Άντζελες, οι πιο hip τύποι της ζωής στην Californication. Κείμενο, Φωτογραφία **Πέτρος Νικόλτσος**

Το Silverlake είναι η συνοικία του Λος Άντζελες που από τη δεκαετία του '90 έγινε το κέντρο της εναλλακτικής και indie rock σκηνής της πόλης. Εδώ ζουν ή έχουν ζήσει οι Tom Waits, Lou Barlow, Elliot Smith, Bret McKenzie, Beck, Chuck Ragan, Bon Harris, Beth Hart και συγκροτήματα όπως οι Red Hot Chili Peppers, Jane's Addiction, Porno for Pyros, Pavement, Eels, The Elected, Euogies και πολλοί άλλοι. Το Silverlake ήταν η πρώτη gay&lesbian κοινότητα του Λος Άντελες και διατηρεί έντονα αυτόν τον χαρακτήρα.

Το μεγάλο γεγονός της χρονιάς έρχεται στα τέλη Αυγούστου, όταν ένα μεγάλο κομμάτι του δρόμου κλείνει για το διήμερο φεστιβάλ Sunset Junction. Από το 1980 έχουν εμφανιστεί εκεί ονόματα όπως οι Sonic Youth, ο John Cale και οι Blonde Redhead.

Σήμερα, το Silverlake είναι το στρατηγείο των hipsters. Το «Intelligentsia», που βρίσκεται πάνω στη Sunset Boulevard, ανάμεσα στις οδούς Hyperion και Sanborn, είναι το στέκι τους. Ανοιχτά laptops πάνω στα τραπέζια με κινηματογραφικά σενάρια στις οθόνες και περαντζάδα με μουσικά όργανα στο χέρι. Άλλα δυνατά σημεία της γειτονιάς είναι το «Café Stella», το «Casbah Café», η ιταλική τζελατερία «Pazzo Gelato» και το γαλλικό εστιατόριο «Forage». Για αποκλειστικά vegan κουζίνα υπάρχει το «Flore» και για καυτερά στο χέρι το «Tacos Delta». Το «Driftwood», στον αριθμό 3839 της Sunset, έχει vintage ρούχα, βινύλια και βιβλία, ενώ διαγωνίως απέναντι βρίσκεται το «Circus of Books», που είναι από τα πιο παλιά καταστήματα και έχει διεθνή Τύπο αλλά είναι ταυτόχρονα και sex shop.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

Κάπου ανάμεσά τους, κρύβεται το χιτ του καλοκαιριού. Κείμενο **Ρουβίμ Γρηγοριάδης**

Shakira

Γιοχάνεσμπουργκ, ένα μουντό απόγευμα του Ιουνίου προτού ξεσπάσει μπουρίνι. Στο υπνοδωμάτιο της σουίτας της, η Shakira καλύπτει προσεκτικά με πούδρα μαυρίσματος τα εξανθήματα στα πόδια. Επάξια Πρέσβειρα Καλής Θελήσεως, και πάλι κοψομεσιάστηκε επιχειρώντας εξαντλητικές εφόδους φιλανθρωπίας στα εξαθλιωμένα περίχωρα. Μπορεί να βρέθηκε εδώ για την παρουσίαση του επίσημου τραγουδιού του Μουντιάλ στις φιέστες έναρξης και λήξης, όμως σαν λύκαινα οσφραίνεται από χιλιόμετρα τη μοίρα τη μαύρη, την καψερή - μήπως άλλωστε ήταν τυχαίος ο τίτλος «SheWolf» του τελευταίου της άλμπουμ; Ας ξεδώσει το κορίτσι, γιατί από Σεπτέμβρη θα οργώνει την υφήλιο με τη νέα της τουρνέ.

Μας μάγεψε, μας πήρε τα μυαλά: Συνιστώμενη από τους Neptunes, η ιδανική δοσολογία λάτιν παιχνιδιάρικου ταμπεραμέντου και ευρηματικής electropop πρωτεΐνης ευθύνεται για αναπάντεχα υψηλές επιδόσεις. Ντόπα στους γοφούς τα «Why Wait», «Long Time», «Men In This Town», ενώ στο «Spy» ο Wyclef Jean δίνει όσα ρέστα του απέμειναν από το «Hips Don't Lie».

Αλλού εσύ, αλλού εγώ, δεν έχω χρόνο να σε δω: Σε κάποιες από τις διαφορετικές ανά χώρα εκδόσεις του άλμπουμ τρύπωσαν ισπανικές εκδοχές των singles «Gypsy» και «Did It Again», όπως και το «Give It Up To Me» διά χειρός Timbaland.

Christina Aguilera

Μαλιμπού, λίγο μετά την πρωινή γιόγκα. Ταμπουρωμένη στο κουβούκλιο του σολάριουμ, αυτή, μια ντίβα εθισμένη στο ντεκαπάζ, τσουρούφλιζε τις οκτάβες του εγώ της. Τι και αν μόνο δικά της σουξέ είχαν κάποτε επιλεγεί για να παίζονται αδιάκοπα σε κρατουμένους του Γκουαντανάμο; Μάταια τα καψόνια, αφού ούτε καν η προσφάτως έξαλλη τρόφιμος Gaga δε σεβάστηκε το σωφρονιστικό της εκτόπισμα. Ώς εδώ, αναφώνησε η Xtina, αποφασισμένη πλέον να αιφνιδιάσει τον ανταγωνισμό με όπλα βιονικού τύπου.

Δεν φταίω εγώ, δεν φταις εσύ, μπορεί να φταίει το νησί: Τέταρτο αγγλόφωνο άλμπουμ με τίτλο «Bionic», όπου συνεργασίες με Le Tigre, Switch, Ladytron, M.I.A. και Santogold θα πρόδιδαν φουτουριστική στροφή 180 μοιρών, αν παραλείπονταν και ορισμένες ίδιες Παντελάκη μου r'n'b φορμόλες. Δυνατά χαρτιά τα «Elastic Love», «Birds Of Prey» αλλά και οι μπαλάντες «Lift Me Up» και «You Lost Me».

Και εμείς οι δυο τον ζήσαμε μαζί: Τον Νοέμβριο αναμένεται το κινηματογραφικό της ντεμπούτο δίπλα στη Cher με το μιούζικαλ «Bourlesque».

Kylie Minogue

Μήλος, μες τη λάβα του μεσημεριού. Μπροστά στο καμπαναριό απόκρημνου παρεκκλησιού κατακάθεται πυκνό νέφος αστερόσκονης και ξεπροβάλλει ένα ζεύγος οπισθίων εμμονικά πασπατεμένων στις αγγλοσαξονικές συλλογικές ονειρώξεις. Με την ντόπια Αφροδίτη εξορισμένη στο Λούβρο και έρμαιο γερμανικών λίβελων, ήρθε η ώρα για τη μακρινή της ξαδέρφη από τη Μελβούρνη με τα μονίμως μισάνοιχτα φιλήδονα χείλη να πάρει μπρονζέ χρώμα και το αίμα των Ελλήνων πίσω κρατώντας παραμάσχαλα αντηλιακό σε συσκευασία ντισκομπάλας και μεθυστικό νέκταρ παραγωγής του Stuart Price.

Σε αυτή την πόλη την τρελή, πού να το είχα φανταστεί: Το βίντεο για τον εξάψαλμο «All The Lovers» εξιστορεί ένα ρουτινιάρικο περιστατικό στο αστικό τοπίο, καθώς με τη συνοδεία κατάλευκων περιστεριών η απαστράπτουσα χρυσομαλλούσα θεότητα ανυψώνεται θριαμβευτικά πάνω σε θεόρατη πυραμιδωτή φιλήδονη συνεύρεση πανσέξουαλ περαστικών.

Η θύμησή σου δυνατή, η παρουσία σου στεγνή: Μόλις έκανε το 33ο της πέρασμα από το βρετανικό top10 των singles, δεύτερη συχνότερη θαμώνας τους μετά τη Madonna.

Μας έδεσε για πάντα, μας κρατάει: Calvin Harris, Scissor Sisters, Keane και Kish Mauve, μεταξύ όσων αγωνίστηκαν στο δέκαθλο του tracklisting για το άλμπουμ «Aphrodite», με τις δάφνες νίκης τελικά να στεφανώνουν τα «Get Outta My Way», «Put Your Hands Up», «Too Much» και το ομότιτλο κομμάτι.

KATY PERRY

Λας Βέγκας, ηλιοβασίλεμα πάνω από την έρημο. Πλάι στην πισίνα ενός μοτέλ βγαλμένου από την αισθητική των 50s απολαμβάνει το κοκτέιλ της μια καλλίγραμμη μελαχρινή φορώντας πολύχρωμο μπικίνι και τα αγαπημένα της αξεσουάρ σε σχήματα φρούτων, ιδίως του καρπουζιού. Η εμφάνιση της 25χρονης Katy Perry σε τίποτα δε θυμίζει τη συνεσταλμένη έφηβη κόρη δυο συντηρητικών Ευαγγελιστών παστόρων που μερικά χρόνια πριν τραγουδούσε θρησκευτικούς ύμνους σε μια εκκλησία της Νότιας Καλιφόρνια. Καθώς της είχε απαγορευτεί ρητά να ακούει διεφθαρμένες μουσικές από φόβο μήπως και κάνουν αβάντες στον καταραμένο Βελζεβούλ όταν παίζονται ανάποδα, περιοριζόταν σε χορωδιακά ντελίρια τύπου «μπες, μπες, μπες».

Στη σκόνη αυτού του δρόμου θα χαθεί: Έχοντας ήδη φοιτήσει σε μουσική ακαδημία και μαθαίνοντας πια να γράφει τραγούδια στην κιθάρα, κυκλοφόρησε το 2001 το πρώτο της άλμπουμ με gospel rock βλέψεις και τίτλο το πραγματικό

της ονοματεπώνυμο Katy Hudson -ζήτημα αν το άκουσε κανείς πέρα από τα μέλη της ενορίας. Έτσι, το παπαδοπαίδι γίνεται μπαλάκι μεταξύ εταιριών που την υποδέχονται, για να της δώσουν στη συνέχεια πασουμάκια στο χέρι και τα κουβαδάκια της για άλλη παραλία. Να 'ναι καλά το MySpace, όπου αναρτώνται όσα τραγούδια ηχογραφούσε στο μεσοδιάστημα και δεν πήγαν τελείως άκλαυτα. Ήδη υποψιασμένη πως η συνωνυμία με τη γνωστή ηθοποιό μάλλον δεν της έφερνε γούρι, κάνει τις απαραίτητες μετατροπές και, ως εκ θαύματος, γίνεται αντιληπτή από το ραντάρ του Jason Flom, τότε κεφαλιού της Capitol.

Πες μου μονάχα πως και εδώ το ίδιο μ' αγαπάς: Το 2007 υπόκειται σε ολικό ρεκτιφιέ με κωδικό 666 διαταράζοντας τα χρηστά ήθη. Το «Ur So Gay» αμολιέται διαδικτυακά για τον απαραίτητο ντόρο και στη συνέχεια το «I Kissed A Girl» κατακτά τη Βίβλο του Billboard επί επτά συναπτές εβδομάδες. Πριν προλάβουν τα δάχτυλα των πιστών να συνέλθουν από συνεχή σταυροκοπήματα, έρχεται η δήλωση έγκρισης από την αιώνια αναίσχυντη Madonna, και δώσ' του φρέσκο θυμίαμα στο καντήλι τους. Ο νόστος του εκκλησιαστικού socializing ωθεί την Katy να απαρνηθεί πρόσκαιρα το vintage look εμπνευσμένο από τη Λολίτα και φοράει νυφικό στο βίντεο του Hot N Cold, μόνο που πάνω στην καταδίωξη του γαμπρού η ενζενί αποχωρίζεται περιττά υφάσματα, ίσως και από χαρά για την παγκόσμια επιτυχία του άλμπουμ «One Of The Boys», τις τριπλές πλατίνες των singles και τα αμέτρητα εκατομμύρια χτυπήματα στο YouTube.

Αγάπες καλοκαιρινές που είστε τόσο δυνατές: Ένα MTV Unplugged και δύο guests στα τελευταία hits των 3OH!3 και Timbaland αργότερα, καταφτάνει η επόμενη παραλαβή των γλειφιτζουριών της. Τέλη Αυγούστου σκάει μύτη το «Teenage Dream», ένα άλμπουμ με πιο ζουμερό ποπ ήχο, μια ένοχη απόλαυση επιρρεπής στα σουηδικά ξόρκια των Ace Of Base και του Max Martin, τα μαγικά φίλτρα των Craig Kurstin, Guy Sigworth, The Dream, και τη ρετρό ανεμελιά της Cindy Lauper. Ενόσω το single προπομπός «Californian Girls» πλασάρεται δυνατά στην κορυφή των charts, η Katy προβάρει τη στολή της Στρουμφίτας που θα υποδυθεί στην επερχόμενη κινηματογραφική μεταφορά του καρτούν. Τελικά η χαμηλοβλεπούσα προέκυψε ατίθασο νιάτο, άλλωστε καθόλου τυχαίο ότι έχει κάνει σύντομο πέρασμα από την εν λόγω σαπουνόπερα.

Αυτοί που θα επιβιώσουν στους δύσκολους οικονομικά καιρούς δεν είναι οι εργατικοί και οι μορφωμένοι, αλλά οι έξυπνοι και οι πονηροί. Δε θέλει master για να μυριστείς έγκαιρα τις ανάγκες της αγοράς, ούτε διδακτορικό για να ρεφάρεις στη νέα τάξη πραγμάτων. Η κρίση ζητά άλλα επαγγέλματα κι άλλους επιτηδευματίες!
Κείμενο **Γιώργος Μπάκας** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

SLUMDOG MILLIONAIRE

Πάρε τα λεφτά και τρέχα!

Κλεφτοκοτάς: Αν ο παλιός, παραδοσιακός Κλεφτοκοτάς γινόταν στόχος αποδοκιμασίας από τον λαό, ο σύγχρονος τυγχάνει κοινωνικής αποδοχής. Ντύνοντας τις πράξεις του με έναν κοινωνικοπολιτικό μανδύα, με αναρχοκομουνιστικά τσιτάτα που περιλαμβάνουν τις λέξεις «απαλλοτρίωση», «αναδιανομή», «εκμετάλλευση», «προτεκτοράτο των Αμερικανών», ο Κλεφτοκοτάς μπορεί ελεύθερα να παίρνει τις κότες από τους πλούσιους και να τις δίνει στους φτωχούς, και πιο συγκεκριμένα σε έναν φτωχό, τον εαυτό του. Φόβος: Να εξυγιανθεί η οικονομία της χώρας και να ανοίξουν θέσεις εργασίας, οπότε και θα στερηθεί της προστασίας του κόσμου, αλλά και να γεμίσει κοτόψειρες.

Σπόρτσμαν: Αν όλοι οι άνθρωποι είχαν το επιχειρηματικό πνεύμα του Σπόρτσμαν, η Ελλάδα θα άγγιζε τους ρυθμούς ανάπτυξης της γερμανικής οικονομίας. Ο Σπόρτσμαν στήνει τον πάγκο του τα καλοκαίρια σε πορείες, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια, γήπεδα και γενικά όπου υπάρχουν μαζικές συγκεντρώσεις. Εκεί μοιράζει δωρεάν τα πιο αλμυρά σπόρια της αγοράς και έπειτα πουλάει παγωμένα μπουκαλάκια νερό, 5 ευρώ έκαστο. Τίμημα: Να προκαλέσει το κοινό αίσθημα και να του κάνουν ντου!

Ανθοσυλλέκτης: Το επάγγελμα, του οποίου η ύπαρξη μέχρι πρότινος αποτελούσε μια θολή εικασία, σήμερα τείνει να κερδίσει αρκετούς εν απογνώσει άνεργους νέους. Ο Ανθοσυλλέκτης περιφέρεται από νεκροταφείο σε νεκροταφείο, αφαιρώντας λουλούδια, ανθοδέσμες, στεφάνια από τάφους και, μετά από μια επισταμένη διαλογή, τροφοδοτεί τα νυχτερινά κέντρα διασκεδάσεως. Προσδοκώμενο κέρδος: 1 ευρώ το καλάθι.

Παρηγορητής: Όσο οι άλλοι δουλεύανε και έκαναν προκοπή, αυτός κοιτούσε τα τσιλιμπουρδίσματα και τις ερωτικές περιπετειούλες. Τώρα που έφτασε το σκατό στο αμήν και δεν έχει κανένα επαγγελματικό εφόδιο για το μέλλον, τι του έμεινε; Οι εμπειρίες από όλες αυτές τις σχέσεις. Με ένα απλό ραντεβού, ο Παρηγορητής σου προσφέρει ένα δελεαστικό οικονομικό πακέτο πολύτιμων συμβουλών, μια αγκαλιά και έναν ώμο για να κλάψεις. Προσδοκώμενο κέρδος: 2 ευρώ ανά συμβουλή. Τα χαρτομάντιλα δώρο.

Παρκαρωγός: Είσαι γυναίκα και δεν ξέρεις πού παν οι τέσσερις ρόδες; Φοβάσαι μη γεράσεις, προσπαθώντας να παρκάρεις ένα διαολοαυτοκίνητο; Με ένα απλό τηλεφώνημα, ο Παρκαρωγός έρχεται αμέσως στο σημείο που έχεις εγκαταλείψει το αμάξι, κατευνάζει τα νεύρα των οδηγών που θέλουν να σε λιντσάρουν, επειδή τους έχει κλείσει τον δρόμο, και σου το παρκάρει στο πι και φι. Προσδοκώμενο κέρδος: 3 ευρώ. Απροσδόκητο κέρδος: Να εξαφανιστείς με το αυτοκίνητο της γκόμενας και να το πουλήσεις σε κάποια μάντρα.

Ξεμπλέχτης: Τόσες οικονομικές εκκρεμότητες, άγχος, στρες, ψυχολογικά προβλήματα, συναισθηματικά μπερδέματα, με καλώδια θα κάθεσαι να ασχολείσαι; Με ένα απλό τηλεφώνημα, ο Ξεμπλέχτης έρχεται τροχάδην στον χώρο εργασίας ή στο σπίτι σου και ξεμπλέκει τα δεκάδες καλώδια που έχουν γίνει μια ανεξήγητα θεόρατη πλεξούδα πίσω από τον υπολογιστή σου. Με 2 ευρώ (+ 1 ευρώ τα οδοιπορικά), μπορείς να γλιτώσεις τα νεύρα σου και να συνεχίσεις τη δουλειά σου ήρεμα και ωραία.

Άστεγος Βενζινοπώλης: Στην ίδια φιλοσοφία με τον Άστεγο Καφετζή, ο Άστεγος Βενζινοπώλης στήνεται στις εθνικές οδούς φορτωμένος με μπιτόνια βενζίνης και εξυπηρετεί τους οδηγούς που έχουν ξεμείνει. Προσδοκώμενο κέρδος: 0,50 λεπτά ακριβότερη βενζίνη της πραγματικής τιμής ανά λίτρο. Αν τον συλλάβει η αστυνομία, ισχυρίζεται πως είναι άπορος πρωινομανής και φτιάχνεται με υποκατάστατα.

Αμμοσώστης: Έχεις απηυδήσει με εκείνη την ηλίθια άμμο που κολλάει στα πόδια σου, όταν βγαίνεις από τη θάλασσα; Δε χρειάζεται πλέον να ανησυχείς! Καθ' όλα έτοιμος να σε απαλλάξει από αυτό το εκνευριστικό εμπόδιο, ο Αμμοσώστης σε περιμένει στην ακροθαλασσιά να τελειώσεις το μπάνιο σου και, όταν με το καλό τελειώσεις, σε μεταφέρει κουβαλητό είτε ώς τις παντόφλες σου (προσδοκώμενο κέρδος 1 ευρώ) είτε ως την ξαπλώστρα (προσδοκώμενο κέρδος 2 ευρώ). Ο Αμμοσώστης ακούει στον ήχο του σφυρίγματος και διαθέτει την απαραίτητη ταχύτητα που του επιτρέπει να εξυπηρετεί πολλούς λουόμενους ταυτόχρονα. Η δουλειά μπορεί να προσφέρει, εκτός από λεφτά, και έδαφος για φλερτ.

Άστεγος Καφετζής: Μην μπερδεύεσαι, έχει σπίτι να μείνει. Απλώς το καφενείο του δεν έχει στέγη. Ο Άστεγος Καφετζής στήνει τον πάγκο του σε διάφορα κεντρικά σημεία της πόλης και φροντίζει να πίνεις τον φραπέ σου στην καλύτερη δυνατή ποιότητα και με το μικρότερο δυνατό κόστος. Τώρα, στα ποδοσφαιρικά ντέρμπι, δε νομίζω να βγάζει καρέκλες και να στήνει plasma τηλεοράσεις στο πεζοδρόμιο, αλλά, τι διάολο, ένα τρανζιστοράκι το ανοίγει! Προσδοκώμενο κόστος ανά φραπέ: 1 ευρώ + 20 λεπτά μπουκαλάκι με νερό από τη βρύση.

Αποδειξάκιας: Οι άποροι που μαζεύουν τενεκεδάκια και άδεια μπουκάλια μπίρας για πενταροδεκάρες τρώνε τη σκόνη του. Η ιδιοφυής ευρηματικότητα του Αποδειξάκια έχει καταφέρει ήδη να εντυπωσιάσει την επιχειρηματική κοινότητα και να τεθεί ως αντικείμενο σεμιναρίου σε πανεπιστημιακά τμήματα μάρκετινγκ. Ο Αποδειξάκιας καταφέρνει να συλλέγει περνώντας απαρατήρητος αποδείξεις από καταστήματα, σουπερμάρκετ, καφετέριες, εστιατόρια που εγκαταλείπουν αδιάφοροι ή αφηρημένοι πελάτες και να τις πουλάει σε ανθρώπους που καίγεται ο κώλος τους, όταν έρθει η στιγμή της φορολογικής τους δήλωσης. Προσδοκώμενο κέρδος: ανάλογο του αθροίσματος των τιμών των αποδείξεων.

Εφημεριδο-Πόλυς: Έχοντας ως πρότυπο τον διάσημο πλασιέ Πόλυ του «Time Channel», ο Εφημεριδο-Πόλυς, πρόσχαρος, χαμογελαστός, γεμάτος ζωηράδα, βρίσκεται κάθε πρωί στα φανάρια των δρόμων για να φροντίσει την άμεση ενημέρωση του έλληνα οδηγού. Το επιβλαβές καυσαέριο αλλά και οι κακές καιρολογικές συνθήκες (που δύναται να καταστρέψουν το εμπόρευμα) τους χειμερινούς μήνες καθιστούν το επάγγελμα απρόσιτο, αλλά όχι απαγορευμένο για τις γυναίκες. Προσδοκώμενο κέρδος ανά εφημερίδα: + 50 λεπτά (κι ό,τι άλλο έχετε ευχαρίστηση).

Πατρινός: Η οικονομική κρίση ανάγκασε πολλούς επιχειρηματίες να ρίξουν το μπάτζετ της διαφήμισης και να ψάξουν εναλλακτικούς τρόπους προώθησης των προϊόντων τους. Το πατρινό καρναβάλι ήταν η έμπνευσή τους. Φορώντας μια ειδικά ραμμένη στολή, αντιπροσωπευτική του προϊόντος που διαφημίζει (λουκάνικο, σουβλάκι, μπουγάτσα, δονητής), ο Πατρινός κόβει βόλτες στο κέντρο της πόλης και στους πολυσύχναστους δρόμους, προσπαθώντας να κυριεύσει το καταναλωτικό υποσυνείδητο των ανθρώπων, να τεστάρει τις αντοχές του ανθρώπου υπό συνθήκες καύσωνα μέσα σε ένα άβολο και υπέρθερμο κοστούμι, και να αποδείξει μέχρι πού μπορεί να φτάσει κάποιος για ένα κομμάτι ψωμί. Προσδοκώμενο κέρδος: 30 ευρώ το 8ωρο.

Μοχίτερ: Εκμεταλλευόμενος την αύξηση του ΦΠΑ στα ποτά, ο Μοχίτερ δρα καλοκαίρια στις πιάτσες όπου οι τιμές είναι υπερτσιμπημένες και προσφέρει τις υπηρεσίες του σε «στεγνούς» από ψιλά και από μοχίτο πελάτες. Με το κινητό του μπαρ (σαν αυτό του σαλεπά), διασχίζει την παραλία και ανεφοδιάζει τα άδεια ποτήρια των εξοδούχων. Προσδοκώμενο κέρδος: 3 ευρώ ανά ποτό. Τίμημα: Σφαλιάρες από τους ιδιοκτήτες των μαγαζιών.

Μπουγαδόρος: Αν έχεις την ατυχία να μένεις στο ισόγειο ή σε ημιώροφο, ξέχνα εκείνο το καλό πουκάμισο, την μπεζ φουστίτσα με τα στρασάκια ή το αγαπημένο σου παντελόνι. Ο μπουγαδόρος, οπλισμένος με ψαλίδι ή κόφτη, αφαιρεί το σχοινί/σύρμα όπου έχεις απλωμένη την μπουγάδα σου και σε χρόνο dt την έχει φορτώσει στο πορτμπαγκάζ του αυτοκινήτου του κι έχει γίνει καπνός. Η πραμάτεια σιδερώνεται, διπλώνεται, πακετάρεται και οδηγείται σε κάποια απομακρυσμένη λαϊκή αγορά, όπου και πλασάρεται υπό την ονομασία «ρούχα second hand» ή «αμερικάνικη αγορά». Προσδοκώμενο κέρδος: στην κρίση του Μπουγαδόρου.

Επαγγελματίας Ακροατής: Ναι, καλά άκουσες! Ο Επαγγελματίας Ακροατής είναι ολημερίς στημένος στο ραδιόφωνο, σε πλήρη και διαρκή ετοιμότητα, για να λάβει μέρος σε οποιονδήποτε διαγωνισμό. Τα δώρα (βιβλία, επιτραπέζια παιχνίδια, προσκλήσεις για σινεμά, συναυλίες, θέατρα) τα συλλέγει και τα αναδιανέμει στο πελατειακό περιβάλλον, που προηγουμένως έχει δημιουργήσει, σε πολύ μικρό κόστος, και οπωσδήποτε διαπραγματεύσιμο. Απαιτούμενες Δεξιότητες: Υψηλή ταχύτητα στο πληκτρολόγημα κουμπιών του τηλεφώνου.

Μπάστακας: Έχεις μπουχτίσει από την έλλειψη πάρκινγκ και τις τσουχτερές κλήσεις της τροχαίας; Δε χρειάζεται πλέον να ανησυχείς! Αρκεί ένα απλό τηλεφώνημα (τουλάχιστον μισή ώρα πριν κατέβεις στο κέντρο της πόλης), και ο μπάστακας θα σπεύσει ταχέως να αναζητήσει μία ελεύθερη θέση και να την καπαρώσει περιμένοντας πότε θα φτάσεις. Προσδοκώμενο κέρδος: 2 ευρώ η θέση. Εξτρά υπηρεσίες: Αν έχεις δουλειά που απαιτεί συνεχείς στάσεις, μπορείς να τον πάρεις μαζί σου ως συνοδηγό για να δικαιολογείται στους φανταστικούς κύριους τροχονόμους. Προσδοκώμενο κέρδος: 1 ευρώ η ώρα.

Ρουφιάνος Διπλοθεσίτης: Μπορεί να μη βγάζει τα λεφτά της Παναγιωταρέα (ως προς το Διπλοθεσίτης), όμως, παρ' όλα αυτά, καταφέρνει να ζει άνετα, χάρη στον διπρόσωπο, κουτοπόνηρο και αποκρουστικό χαρακτήρα του. Ο Ρουφιάνος Διπλοθεσίτης δίνει στεγνά στον ΣΔΟΕ όσους επιχειρηματίες πέφτουν στην αντίληψή του ότι φοροδιαφεύγουν και έπειτα ζητάει μίζα από τους ίδιους, ως δήθεν insider, προκειμένου να τους ενημερώσει ότι θα γίνει έλεγχος. Προσδοκώμενο κέρδος: 50 ευρώ η ενημέρωση. Αδιαμφισβήτητα, το πιο προσοδοφόρο επάγγελμα έως τούδε.

Ουρανόσταλτος: Εκμεταλλευόμενος τον υπαρκτό φόβο πολλών αθλητών ότι θα υποβληθούν σε αιφνίδιο ντόπινγκ κοντρόλ, ο Ουρανόσταλτος προσφέρει τα φροντισμένα υγιή ούρα του προς πάσα μικροβιολογική εξέταση σε αεροστεγή κουτάκια! Το οικονομικό ντιλ είναι διαφορετικό για ποδοσφαιριστές ή καλαθοσφαιριστές, που έχουν πολλά έσοδα, και διαφορετικό για αθλητές στίβου, που πεθαίνουν στην ψάθα. Τίμημα: Πρέπει να αποφεύγει τις καταχρήσεις.

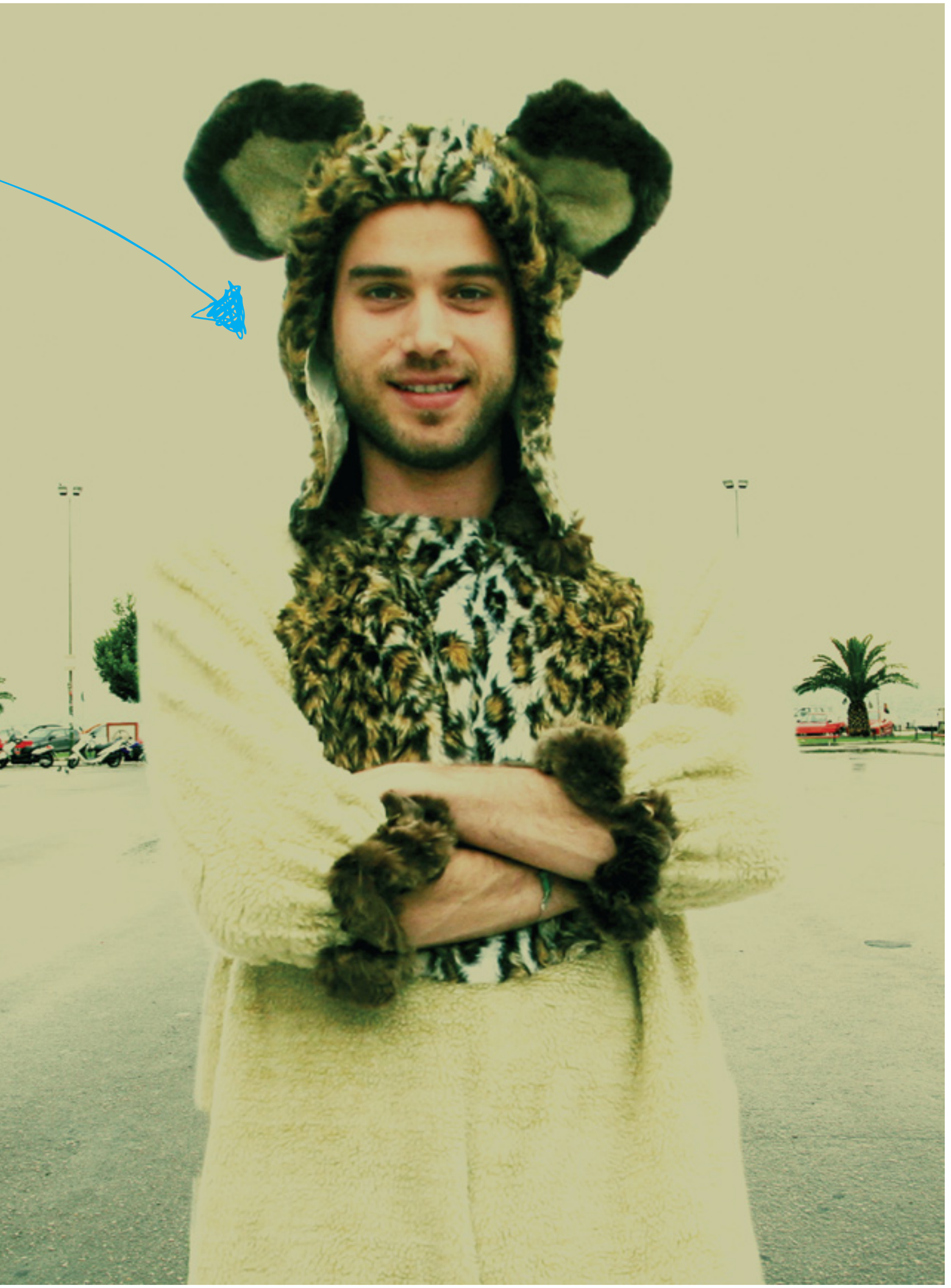
Αντι-εισπρακτική Εταιρία: Φρένο στην αφόρητη πίεση των εισπρακτικών εταιριών προς τους δανειολήπτες. Οι αντι-εισπρακτικές εταιρίες ήρθαν να μπουν δυνατά στο παιχνίδι του ανταγωνισμού και να αυξήσουν τον πήχη του τραμπουκισμού. Δέχεσαι τηλεφωνικές οχλήσεις από κάποια εισπρακτική εταιρία; Κάλεσε την αντι-εισπρακτική εταιρία, και από εκεί και πέρα οι άνθρωποί της θα αναλάβουν να βρουν τα στοιχεία της και να ασκήσουν τις ανάλογες πιέσεις, συνοδευόμενες από τις ανάλογες απειλές. Προσδοκώμενο κέρδος: 20 ευρώ ανά τηλεφώνημα.

Predator: Πώς συνδέεται η μείωση μισθών στους στρατιωτικούς με τα κρούσματα κλοπής φυσιγγίων από τις αποθήκες του ελληνικού στρατού; Αντιμετωπίζοντας την οικονομική κρίση, οι στρατιωτικοί το έριξαν στο κυνήγι. Ο Predator ξεχύνεται στα δάση και χτυπάει μπεκάτσες, αγριογούρουνα, λαγούς, πάπιες και τα πουλάει σε πολύ καλές τιμές σε σφαγεία, κρεοπωλεία και εστιατόρια. Τίμημα: Στρατοδικείο.

Κράχτης Guerilla: Ξέχνα τον παραδοσιακό Κράχτη, τον Υποδοχέα και τον Καλησπεράκια. Ο Γκερίλα Κράχτης στέκεται στις πόρτες ανταγωνιστικών μαγαζιών και ψωνίζει με υποδειγματική μαεστρία πελάτες, επιστρατεύοντας την πειθώ και την κουτοπονηριά του. «Ελάτε δίπλα, έχουμε πιο φρέσκο ψάρι, εδώ είναι κατεψυγμένο», «Μην μπαίνετε, τα ποτά τους είναι μπόμπες», «Είστε σίγουροι ότι θέλετε να φάτε εδώ; Θα σας βγει κούκος αηδόνι. Για ρίξτε μια ματιά εκεί απέναντι». Απαραίτητη η μυϊκή δύναμη, και σε κάποιες περιπτώσεις, το αλεξίσφαιρο γιλέκο.

Ταξιόποινος: Καιροσκόπος, μικροαπατεώνας, αλλά με επιχειρηματικό πνεύμα, ο Ταξιόποινος βγαίνει παγανιά σε περιόδους απεργιακών κινητοποιήσεων του σωματείου των ταξί και μετατρέπει παράνομα το αμάξι του σε ταξί πολυτελείας. Πολυτελείας, γιατί η ταρίφα είναι τριπλάσια, καθώς είναι η μοναδική του ευκαιρία να βγάλει ένα παχυλό μεροκάματο. Τίμημα: Να τον πιάσουν οι απεργοί και να τον κάνουν τουλούμι στο ξύλο.

PROBANK
40

Γεροδεμένος: Αν υπέθεσες πως πρέπει να είσαι γεροδεμένος για να κάνεις αυτή τη δουλειά, σωστά υπέθεσες. Παρ' όλα αυτά, ετυμολογικά η λέξη σημαίνει «αυτός που είναι δεμένος με τον γέρο». Με ένα απλό τηλεφώνημα, ο κάθε ηλικιωμένος έλληνας πολίτης μπορεί να καλέσει τον Γεροδεμένο τις ώρες που χρειάζεται να μεταβεί σε κάποια τράπεζα προς ανάληψη μετρητών και να δεχτεί με το αζημίωτο υπηρεσίες προστασίας από επιτήδειους λωποδύτες. Προσδοκώμενο κέρδος: 5 ευρώ η τσίλια/ανάληψη (3 ευρώ για τους χαμηλοσυνταξιούχους).

Καντεπέρα: Όχι, δεν είναι ιταλικό επάγγελμα. Ο Καντεπέρα προσφέρει τις υπηρεσίες του σε οποιονδήποτε τις χρειαστεί κατά τις πρωινές ώρες μέσα στα αστικά λεωφορεία, όπου γίνεται το αδιαχώρητο ή, αλλιώς, της πουτάνας το μαγκάλι. Με την ανάλογη μυϊκή δύναμη και απειλώντας τους γύρω σου φωνάζοντας «κάντε πέρα!», σού ανοίγει χώρο για να μπορείς να αναπνέεις/κινείσαι/ξύνεσαι, και όλα αυτά στην προνομιακή τιμή των 50 λεπτών ανά διαδρομή. Απαραίτητη προϋπηρεσία: Μπασκετμπολίστας.

Νοσοκομουνιστής: Πανταχού παρών σε όλες τις διαδηλώσεις και πορείες, ο Νοσοκομουνιστής διαθέτει όλα εκείνα τα φαρμακευτικά εφόδια τα οποία θα σε θεραπεύσουν επί τόπου από κάθε είδους τραυματισμό (γκλομπιά, τραύμα από πέτρα, δύσπνοια από δακρυγόνο κ.λπ). Ένεκα δικαιολογημένου φόβου, δε ζητάει ποτέ λεφτά για τις υπηρεσίες του, αλλά μια μικρή βοήθεια για να καλύψει δήθεν τα ιατρικά έξοδα (γάζες, Betadine, Maalox, Aerolin, Dracanyl, αλκαλικό σαπούνι, ταλκ, μάσκες ενεργού άνθρακα), τα οποία είναι βεβαίως υπερκοστολογημένα.

e-ψυχαγωγός: Πολύ πρόθυμος να σώσει τα άνεργα πλουσιόπαιδα από χρόνια θανατηφόρα ανία, ο e-ψυχαγωγός φροντίζει να τα ψυχαγωγεί στέλνοντας e-mail με αμέτρητα αστεία βιντεάκια από το YouTube, σατιρικά τραγούδια, ανέκδοτα, σαρκαστικά σχόλια πάνω στην επικαιρότητα, gossip news, πορνό links, προτάσεις εξόδου για ταινίες, συναυλίες, θέατρο. Ο e-ψυχαγωγός μπορεί να πληρώνεται είτε με την ημέρα (προσδοκώμενο κέρδος 5 ευρώ) είτε με τον μήνα (προσδοκώμενο κέρδος 120 ευρώ) είτε να κάνει ετήσια εκπτωτικά πακέτα (1500 ευρώ). Τίμημα: Να πεθάνει από ανία.

Πλάτη: Επειδή τα περισσότερα από τα προαναφερθέντα επαγγέλματα ξεφεύγουν από τη σφαίρα της νομιμότητας και πολύ πιθανόν να σου επιτεθούν κάποιοι γι' αυτό, μη διστάσεις να καλέσεις την Πλάτη. Εκέμυθος, πληθωρικός και ανθεκτικός στις φάπες, η Πλάτη θα γίνει η ασπίδα προστασίας σου (κάτι σαν τον χοντρό στην ταινία «The Kopanoi»). Προσδοκώμενο κέρδος: 50 ευρώ το ξύλο (συν τα νοσήλια).

KIVA

Τα παιδιά των ανθρώπων

Ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός και μια διαδικτυακή πλατφόρμα που συνδυάζει τις έννοιες των Social Networking και Microfinance. Σκοπός της Kiva είναι η διάθεση μικρών δανείων σε ανθρώπους ανά τον κόσμο που χρήζουν οικονομικής βοήθειας για να υλοποιήσουν κάποιο επιχειρηματικό σχέδιο.
Κείμενο **Ελισάβετ Αρκολάκη**

01

Το 2003 ο Ματ Φλάνερι ονειρευόταν τη ζωή και τις επιχειρήσεις του στο Σαν Φρανσίσκο. Την ίδια στιγμή, η αρραβωνιαστικιά του Τζέσικα ήθελε να ταξιδέψει στην Αφρική και να ασχοληθεί με τον τομέα των Μικροχρηματοδοτήσεων (Microfinance). Το πώς θα μπορούσαν να συνδυάσουν τον κοινό έγγαμο βίο με τα «θέλω» τους ήταν ένα πρόβλημα για δυνατούς λύτες. Κάποτε, η Τζέσικα βρέθηκε στην Αφρική, όπου και προσέφερε συμβουλευτικές υπηρεσίες σε έναν μη κερδοσκοπικό οργανισμό, ενώ ο Ματ εργαζόταν ως προγραμματιστής στο Σαν Φρανσίσκο. Όταν βρέθηκε κοντά στην Τζέσικα, το πρόβλημά τους λύθηκε ως διά μαγείας και μια μεγαλειώδης ιδέα γεννήθηκε σε αφρικανικά εδάφη. Το όνομα αυτής Kiva, που σημαίνει «ενότητα» ή «συμφωνία» στη γλώσσα των Σουαχίλι, ιδέα που έμελλε να κερδίσει την απίστευτη υποδοχή του κόσμου και πολυάριθμες διακρίσεις. Η Kiva ιδρύθηκε τον Οκτώβριο του 2005 με έδρα το Σαν Φρανσίσκο και σε μια πρώτη φάση δραστηριοποιήθηκε σε χώρες της Αφρικής. Το 2006 διακρίθηκε ως μία από τις κορυφαίες και καινοτόμες ιδέες από το «New York Times Magazine», τον Ιούνιο του 2008 μπήκε στη λίστα των 50 καλύτερων ιστοσελίδων της χρονιάς στους «Times», ενώ τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους ήταν υποψήφια στα Crunchies Award στην κατηγορία «Most Likely To Make The World A Better Place».

Τι είναι η Kiva; Το όλο κόνσεπτ, σε αντίθεση με ό,τι έχουμε συνηθίσει, στηρίζεται όχι σε πράξεις ελεημοσύνης και φιλανθρωπίας, αλλά στον δανεισμό. Για παράδειγμα, στο site της Kiva μπορεί κάποιος να βρει το προφίλ μιας γυναίκας από το Αφγανιστάν που επιθυμεί να ανοίξει έναν φούρνο, να δει φωτογραφίες της, να διαβάσει πράγματα για τη ζωή της και να αποφασίσει να υποστηρίξει την προσπάθειά της στέλνοντας ένα μικρό ποσό.

Με τον τρόπο αυτό, ο δανειστής όχι μόνο επιλέγει το πού πηγαίνουν τα χρήματά του, αλλά μπορεί να παρακολουθήσει τον αντίκτυπο που έχει η πράξη του στη ζωή ενός ανθρώπου, παρακολουθώντας την εξέλιξη και την πρόοδό του μέσα από το προφίλ του. Όταν ο δανειζόμενος επιστρέψει το ποσό, ο δανειστής έχει την ευκαιρία είτε να πάρει πίσω τα χρήματά του είτε να δανείσει εκ νέου κάποιον άλλον είτε να τα χαρίσει στην Kiva, που με τον τρόπο αυτό καλύπτει τα λειτουργικά της έξοδα.

Οι άνθρωποι της Kiva θεωρούν πως προσφέρουν έναν από τους καλύτερους τρόπους για να βοηθήσει κάποιος τον συνάνθρωπο ή ακόμα και τον γεί-

02

01 Η Eva Beatriz Suqui Carpio, 27 ετών από το Εκουαδόρ, είναι αγρότισσα. Επίσης πλέκει και πουλάει καπέλα.

02 Η Akai Olivia Domefa, από το Τόγκο, είναι κομμώτρια και ιδιοκτήτρια ινστιτούτου ομορφιάς. © **Abby Gray**

03 Η Sophea Chum, 23 ετών, από την Καμπότζη, υφαίνει μεταξωτά υφάσματα. © **John Briggs**

τονά του: προσφέροντάς του την ευκαιρία να σταθεί στα πόδια του δουλεύοντας και χτίζοντας μόνος του την οικονομική του ανεξαρτησία. Με κάθε πετυχημένη προσπάθεια δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας κι ενισχύονται οι τοπικές οικονομίες σε τόπους από όπου λείπουν ακόμη και τα αυτονόητα.

Σημειωτέον πως το 82% των δανειοληπτών μέσω Kiva είναι γυναίκες, ενώ το 70% αυτών έχουν παιδιά. Φτωχές, αναλφάβητες και χωρίς περιουσιακά στοιχεία, δεν έχουν τη δυνατότητα να απευθυνθούν σε τράπεζες. Κι αν τον πρώτο καιρό η Kiva είχε στρέψει την προσοχή της στην Αφρική, πλέον τα πράγματα έχουν αλλάξει. Μετά τις χώρες της Ασίας, της Μέσης Ανατολής, της Ανατολικής Ευρώπης, της Νότιας και Κεντρικής Αμερικής, από το 2009 στα προφίλ της Kiva προστέθηκαν και μικροεπιχειρηματίες των ΗΠΑ. Σε ερώτησή μας εάν θα συμπεριληφθούν στο πορτφόλιο και χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ελλάδα, η απάντηση του εκπροσώπου Τύπου του οργανισμού ήταν μάλλον παρηγορητική: Πρόθεσή τους είναι να φτάσουν σε όποια γωνιά του πλανήτη υπάρχει φτώχεια, με προτεραιότητα σε χώρες που έχουν πληγεί σοβαρότερα από την κρίση.

www.kiva.org

03

Χριστόφορος Παπακαλιάτης

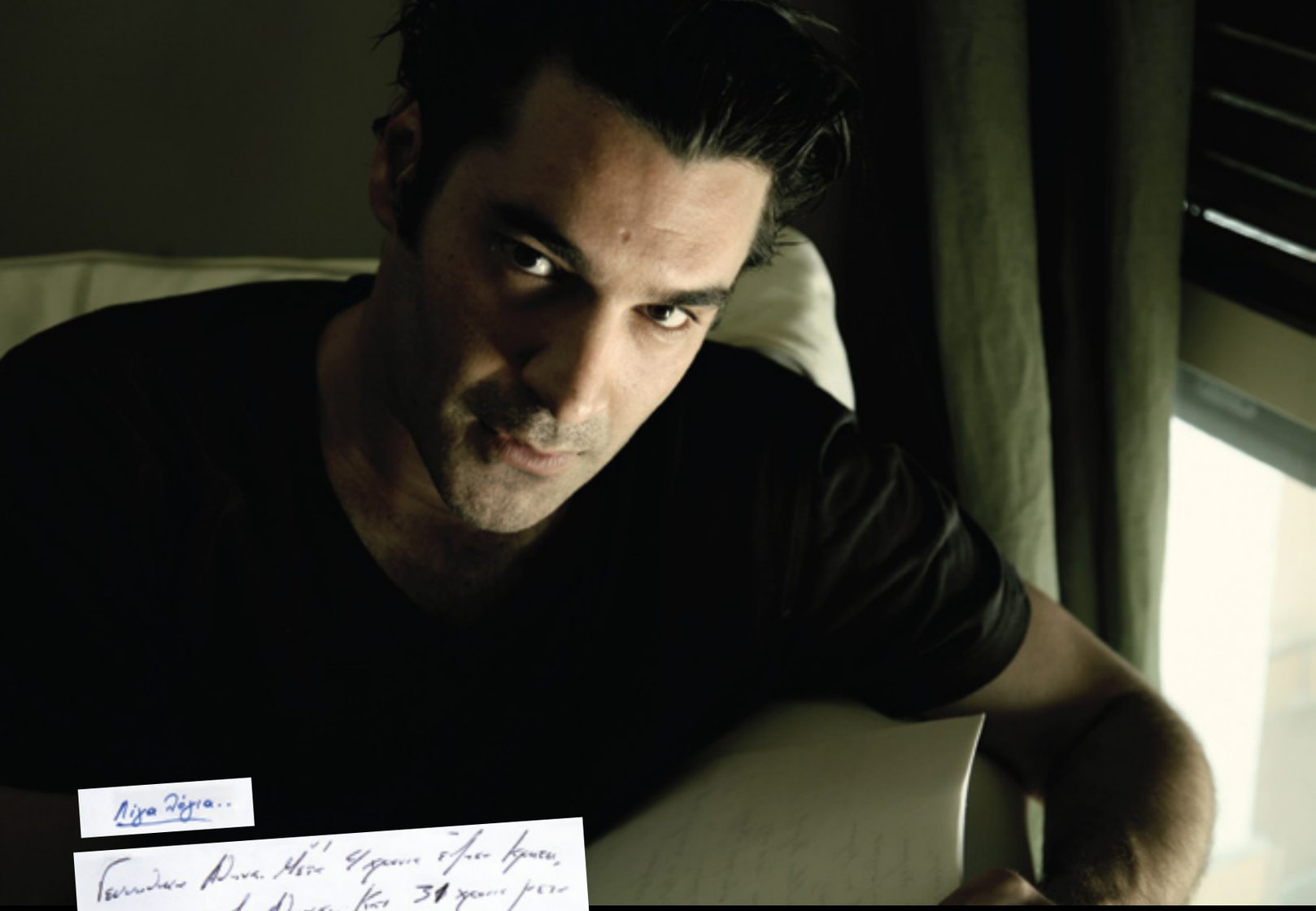
Subterranean homesick alien

Δευτέρες χωρίς «4» ίσον Radiohead χωρίς Τομ Γιορκ! Αποχαιρετώντας την τηλεοπτική σεζόν, ζητήσαμε από τον Χριστόφορο Παπακαλιάτη να γράψει ιδιοχείρως το σενάριο της ζωής του από δω και πέρα.

Συνέντευξη, Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Λίγα λόγια..

Γεννήθηκα Δευτ. Μέτα 4 χρόνια έφυγε κρατώ, και μετά σκέτα Δευτ. Και 31 χρόνια μετά είμαστε εδώ και μιλάμε.
Ηθελησα πάντα το μόνο που ήθελα να κάνω από όταν θυμάμαι τον εαυτό μου..
Εσκεφτα αρχικά να γράψω ~~σαν~~ για να μου αρέσουν αυτά που θέλεται..

Χρόνος;

Ποτέ υπήρχε χρόνος, ακόμα και όταν μοιάζει επικί περιορισμένος.. Πάντα και παντρεμένοι ο χρόνος καταφεύγει.

Τόσο διεκδικητικός;

Δυστυχώς.. Με καθε τρόπο..
Διεκδικητικός / Ζηλιάρης / Κτητικός / Ρομαντικός μέχρι βλακείας, και εντελώς εγωκεντρικός.. Λοιπόν.. Δε μπορώ με τίποτα... Αλλά το παλεύω..

Αποδάυσεις;

Μουσική - Καφές - Τσιγάρο - Φωτογρ..

Συμπτώσεις;

Οσο μεγαλώνουμε έχουμε όλοι περισσότερη ανάγκη από λογική... Όμως η δική μου η δική μου συνέχω μου αποδεικνύει το αντίθετο.. Ίσως τελικά να έχω αναγάγει όλες αυτές τις περίεργες συμπτώσεις...

Οι σπάνιες παρεπιπτώσεις με έχουν καταστρέψει..

Υπάρχει ο όρος "παραναλίσκω αγάπη"...

Όταν δεν "παραναλίσκεις αγάπη";..

Οι φίλες μου ελπίζουν ότι οι διεκδικητικοί χαρακτήρες που υποδύεσαι υπάρχουν εκεί έξω.. Όταν συναντάνε κανέναν του τύπου σου λένε: Ξέρεις αυτός έχει επουδώδες "Παπακαλιάτσα αμάπη"!

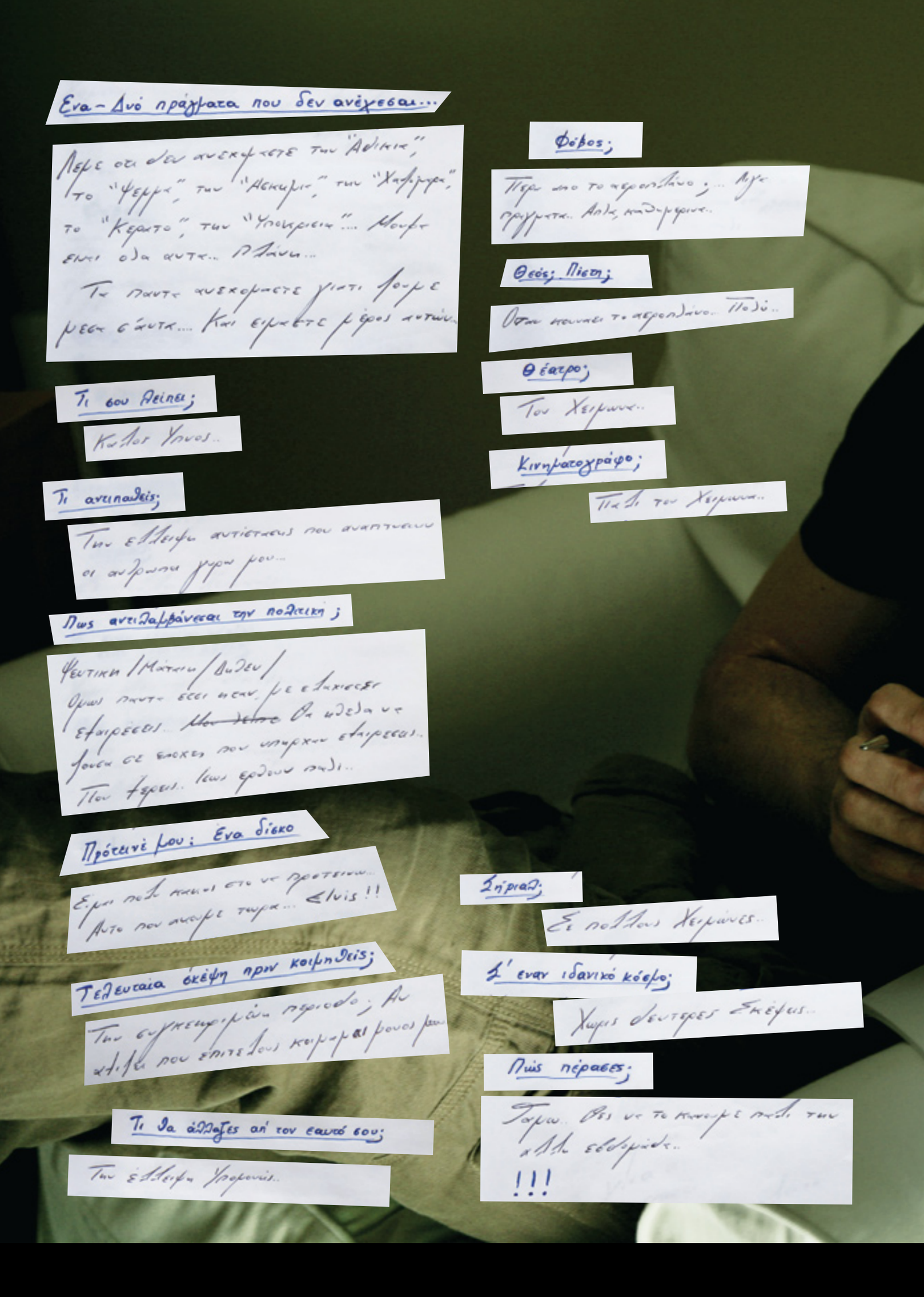
Με βολεύω αυτό που λες.. Ωραίο μυαλό είναι όλα αυτά.. Μου αρέσουν.. Άντρας που διεκδικεί πάντα κατάλαβε θέλει να τον διεκδικούν... Δομικά και ψυχολογικά.. Ξέρεις εσύ πάνω που θα θέλει να δίνει χωρίς να παίρνει... Αν ναι, σου λείπει φλέματα..

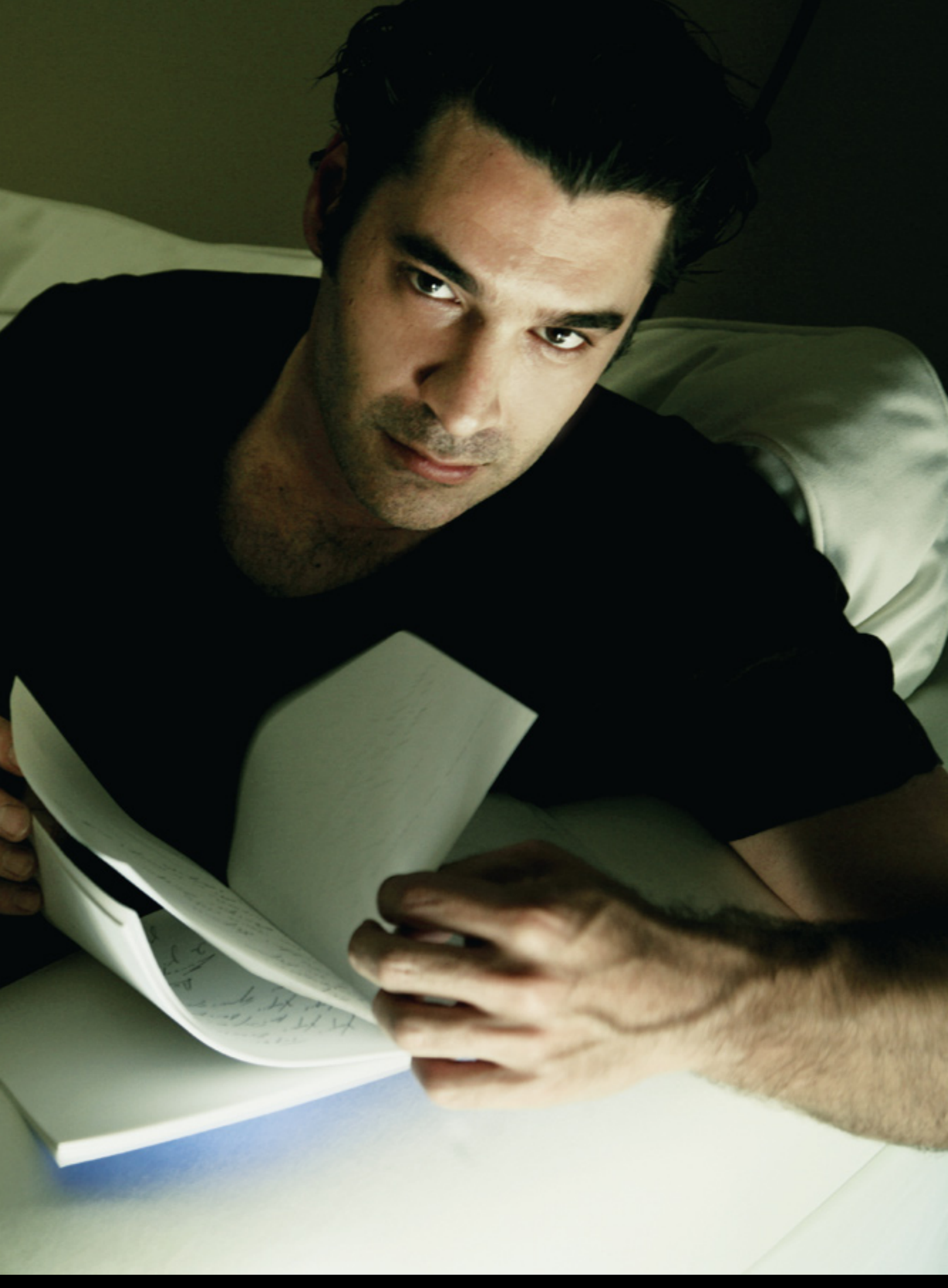
Με τους καλλητούς σου συζητάτε τα ερωτικά σας;

Ναι.. Ομως γενικότερα πιστεύω ότι οι άντρες μπαίνουν για μια γυναίκα όπου αυτή φύγει..

Τι σε χωρίζει στους ανθρώπους;

Όλα είναι Χημεία.. Στα πάντα.. Χημεία που καλύπτει και συμπληρώνει τα κενά μας.. Όλοι έχουμε κενά..

Ένα - Δυό πράγματα που δεν ανέχεσαι...
Λέμε ότι δεν ανεκτάσετε των "Αδικιών", το "ψέμμα", των "Αδικιών", των "Χαζομαρών", το "Κερατο", των "Υποκρισιών".... Μουρ είνι όλα αυτά... Πλάνα...
Τα πάντα ανεκτάσετε γιατί ζούμε μέσα σ'αυτά.... Και είμαστε μέρος αυτών...
Τι σου λείπει;
Καλός Ύπνος..
Τι αντιπαθείς;
Την έλλειψη αντίδρασης που αναπτύσσουν οι άνθρωποι γύρω μου...
Πως αντιλαμβάνεσαι την πολιτική;
Ψεύτικη / Μάπετ / Δυλεν /
Όμως πάντα έχει ήταν με ενδιαφέρει εξαιρέσεις... Δεν λέτσε Θα ήθελα να ζούσα σε εποχές που υπήρχαν εξαιρέσεις.. Που έφερνε ίσως ερχόταν πολύ..
Πρότεινέ μου: Ένα δίσκο
Εμμ πολύ κακό στο να προτείνω... Αυτό που ακούμε τώρα... Elvis !!
Τελευταία σκέψη πριν κοιμηθείς;
Την συγκεκριμένη περίοδο; Αν κάτι που επιτέλους κοιμάμαι μόνος μου
Τι θα άλλαζες από τον εαυτό σου;
Την έλλειψη Υπομονής..
Φόβος;
Πέρα από το αεροπλάνο;... Λίγα πράγματα.. Απλά καθημερινά..
Θεός; Πίστη;
Όταν πετάει το αεροπλάνο.. Πολύ..
Θέατρο;
Των Χειμώνα..
Κινηματογράφο;
Πικάζι των Χειμώνα..
Σήριαλ;
Σε πολλούς Χειμώνες..
Σ' έναν ιδανικό κόσμο;
Χωρίς δεύτερες σκέψεις..
Πως πέραασες;
Τώρα.. Θες να το κοιτάμε πάλι την άλλη εβδομάδα..
!!!

STREET ROLLA

Ένα πρότζεκτ **των Βερονίκης Χαριτάτου Γκονζάλες** & **Σάντρας-Οντέτ Κυπριωτάκη** Φωτογραφία **Σπύρος Σιμωτάς**

DON'T BE A GASHOLE party, Πέμπτη 20 Μαΐου, στο «Hoxton». Το SOUL και το MINI παρέδωσαν μαθήματα στιλ και οδηγικής συμπεριφοράς σε ένα πάρτι που κράτησε ώς το πρωί. Special thanks σε όλους τους SOULers που πλημμύρισαν το Γκάζι, στη βότκα Potemkin για το welcome drink, στην dj Κατερίνα Καραλή, που επιμελήθηκε τα driving tunes στα πικάπ, στο MAD και το Best Radio για το media support, και το MINI για όλες τις χαρές που μας προσφέρει στο δρόμο.

COOPERS

MINI

SOUL
DON'T BE
A GASHO

72

Tim: Μπλούζα **Lacoste, fenafresh.** Μαγιό **Kiton, Mah Jong.** Παπούτσια, **Diesel.**
Κάλτσες και επιγονατίδες, **Nike.** Γιλέκο από προσωπική συλλογή.

Φωτογραφία **Tassos Vrettos**
Styling, Επιμέλεια Παραγωγής **Πατρίσια Απέργη**
Make up **Αχιλλέας Χαρίτος**
Hair **Αλατσατιανός**
Μοντέλα **Bente (d-models), Tim (ACE models)**
Ευχαριστούμε τον Α.Σ. Παπάγου (τμήμα Ποδοσφαίρου) για τη φιλοξενία.

ESBURG

Bente: T-shirt, **ISO.** Εσώρουχο και τσάντα **American Apparel, Color.**

Tim: T-shirt, **Diesel.** Εσώρουχο **American Apparel, Color.**
Παπούτσια **Converse, Converse stores.**

Bente: Τζάκετ, **Diesel.** Μαγιό **Volcom, Boardsports.**
Παντελόνι **Lee, VF Hellas.** Επιγονατίδες, **Nike.**

Bente: Τζάκετ **Laltramoda, Castor Group.**
Φόρεμα, **adidas.** Κορδόνι **Mr Lacy, Boardsports.**

Tim: Τζάκετ **A-Style, Castor Group.** Βερμούδα **carhartt, Boardsports.** Φουλάρι από προσωπική συλλογη.

Tim: T-shirt **Skatemental, Color.** Παντελόνι, **Diesel.** Κορδόνια **Mr Lacy, Boardsports.** Παπούτσια, **adidas.** Φουλάρι από προσωπική συλλογή.

Bente: Σακάκι **Maria Luiza B, Mah Jong.** Παπούτσια, **adidas.** Κάλτσες και μαγιό από προσωπική συλλογή.

Tim: Μπλούζα **Lacoste, fenafresh.** Παντελόνι **Lee, VF Hellas.** Καπέλο **DC, Boardsports.** Παπιγιόν από προσωπική συλλογή.

Bente: Τζάκετ, **adidas.** Μπλούζα **A.L.E., attr@ttivo.** Παπούτσια **Nike, fenafresh**

MELON ΕΙΝΑΙ ΕΠΟΡΑ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΕΡΑΣΤΕΣΑΙ: MELON = ΠΕΠΟΝΙ. ΜΕΛΛΟΝ = Ο,ΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΕΚΕΙ ΕΞΩ...

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΟΛΑΝΑΣΙΛΑΚΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ VICTWR

Swatch: Painted time

Ιβάν Ναβάρο, Κάρι Μουντέιν (aka Cassette Playa), Ένκι Μπιλάλ, Μανίς Αρόρα: guru στους χώρους δράσης τους, σπουδαίοι καλλιτέχνες και σχεδιαστές μόδας. Φέτος, play-land τους έγινε η Swatch. Υπογράφουν νέα μοντέλα για τη συλλογή Swatch & Art Collection 2010, επιδεικνύοντας μοναδική σχεδιαστική γενναιότητα και παραδίδοντας μαθήματα υψηλής αισθητικής και πρωτοτυπίας. Το παγκόσμιο launch έγινε στο Λονδίνο σε ένα λαμπρό event.

«You Stop You Die» ονομάζεται το limited edition ρολόι διά χειρός Ιβάν Ναβάρο. Ο χιλιανός φορμαλιστής καλλιτέχνης με έδρα τη Νέα Υόρκη, με εκθέσεις σε όλον τον κόσμο αλλά και στην Μπιενάλε της Βενετίας το 2009, δημιουργεί φωτεινά γλυπτά με μεταφυσικές διαστάσεις στα πρότυπα των μεγάλων αμερικανών μινιμαλιστών του '60 και του '70. Ποδήλατα και καροτσάκια του σουπερμάρκετ, τραπέζια και σεζλόνγκ, δυναμικές και ακτινοβόλες κατασκευές, πραγματεύονται πανανθρώπινα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα εξουσίας, διερευνούν τη λειτουργία της μνήμης, θέτουν ερωτήματα πάνω στον θάνατο με άποψη και τόλμη, δίνουν στην τέχνη θρησκευτικές διαστάσεις. Τυχαίο το γεγονός πως το μοντέλο του Ναβάρο «You Stop You Die» κυκλοφορεί σε 777 αντίτυπα;

Ο κομίστας Ένκι Μπιλάλ, στη δημιουργία του «Too Many Memories», επανέρχεται στο προσφιλές του θέμα, τη μνήμη. Σχεδιαστής κόμικς και σκηνοθέτης, προφητικός κι επαναστάτης, εκπρόσωπος της επιστημονικής και της πολιτικής φαντασίας, εξπρεσιονιστής και αλληγορικός, master του σχεδίου, της σκιάς και των χρωμάτων, ο Μπιλάλ φιλοτέχνησε για τη Swatch & Art Collection 2010 δύο μοντέλα που παραπέμπουν ευθέως στις φιγούρες με τα εκφραστικά μάτια των graphic novels του. Ένα γυναικείο πρόσωπο και ένα ζευγάρι αγαπημένων, σε μαύρο και λευκό πλαίσιο, συνθέτουν έναν μυστηριώδη ενκιμπιλαλικό κήπο μνήμης.

Σε fashion και ποπ μήκος κύματος, η Λονδρέζα Cassette Playa, κατά κόσμον Κάρι Μουντέιν, υπογράφει το μοντέλο «Playa Look». Χαρούμενη, πολύχρωμη, tribal και techno· με μουσικά alternative ενδιαφέροντα (έχει ντύσει, μεταξύ άλλων, τους M.I.A., Klaxons, Πάτρικ Γουλφ)· με μια υποψηφιότητα για το βραβείο Καλύτερος Σχεδιαστής Ανδρικών Ρούχων το 2007 κι ένα βραβείο ως Καλύτερη Σχεδιάστρια το 2008 από το περιοδικό «Rolling Stones» να φιγουράρουν στο παλμαρέ της· με σπουδαίες συνεργασίες και με μια έκθεση στο μουσείο Victoria & Albert, η Κάρι Μουντέιν είναι αναμφισβήτητα ένα λαμπρό όνομα της μόδας. Στη συνεργασία της με τη Swatch, αποτίνει φόρο τιμής στο κομιξίστικο σύμπαν, με ένα ποπ ρολόι, χαρά της ζωής!

Παλιός γνώριμος από το 2009 της Swatch, ο charmingly ατίθασος Μανίς Αρόρα παρουσιάζει το «Charmingly Beautiful», ένα ρολόι-φετίχ. Από το 1997 που πρωτοεμφανίστηκε στον χώρο της μόδας, ο ινδός σχεδιαστής με έδρα το Νέο Δελχί είδε την καριέρα του να σημειώνει αλματώδη πορεία, τις δημιουργίες του να διατρέχουν τις πασαρέλες στις σημαντικότερες Εβδομάδες Μόδας, τις σχεδιαστικές του προτάσεις να μπαίνουν στις διασημότερες μπουτίκ του κόσμου αλλά και στο Victoria & Albert. Ψυχεδελικά χρώματα, πανδαισία χρωμάτων κι ένα μπολιγουντιανό strip αγάπης, είναι η πρότασή του για τη Swatch & Art Collection 2010. Charming!

T: 210 9565 656
www.swatch.com

Bushmills: Share the spirit

Αυθεντικό ιρλανδέζικο ουίσκι, με μακρά ιστορία και πλούσια παράδοση. Με έτος πρώτης εμφάνισης το 1608, το Bushmills Original, το παλιότερο ιρλανδέζικο ουίσκι, δεν προέρχεται απλώς από το παλαιότερο αποστακτήριο στην Ιρλανδία, είναι ολόκληρη η Ιρλανδία σε ένα ποτήρι. Στις ακτές της Βόρειας Ιρλανδίας, κοντά στο χωριό Bushmills, η τέχνη της απόσταξης είναι συνώνυμη με το αποστακτήριο του Bushmills Original. Στο Old Bushmills, κάτω από την ίδια στέγη, πραγματοποιούνται όλα τα στάδια παραγωγής: απόσταξη, ωρίμανση της βύνης, blending, εμφιάλωση. Με μια τέχνη απόσταξης που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά, το Bushmills αποστάζεται τρεις φορές και ωριμάζει σε προσεκτικά επιλεγμένα βαρέλια. Προερχόμενα από παλαίωση sherry (ισπανικό κρασί), προσδίδουν στο ουίσκι πλούσιο, βαθύ και φρουτώδες άρωμα. Αποτέλεσμα; Η πλούσια και ταυτοχρόνως απαλή ξεχωριστή γεύση του Bushmills, ενός spirit που εμπνέει και σηματοδοτεί μια στάση ζωής αυθεντική, πρωτοποριακή, αυθόρμητη, την οποία αξίζει να μοιραστείς με τους αληθινούς σου φίλους.

www.bushmills.com

Replay: Cosmopolis

Αν απονέμονταν Φοίνικες και στα πάρτι του Φεστιβάλ των Καννών, το VIP της Replay θα έπαιρνε σίγουρα τον Χρυσό. Ένα live από τη Νάταλι Ιμπρούγκλια, ένα dj set από τους Μισέλ Ροντρίγκες και Χούλιο Σάντο Ντομίνγκο, 500 jet setters καλεσμένοι από τους χώρους της μόδας και του κινηματογράφου παραβρέθηκαν σε ένα exclusive party ενός exclusive brand! Το σκηνικό, που σχεδιάστηκε ειδικά για την περίσταση, τοποθετήθηκε στην καρδιά της Κρουαζέτ, για να υποδεχτεί, μεταξύ άλλων, τους Ορνέλα Μούτι, Ολιβιέρ Μαρτίνες, Μίσα Μπάρτον, Μαργκερίτα Μισόνι. Μπροστά από το ξενοδοχείο «Carlton Beach» και με θέα στη θάλασσα, το στιλ και η λάμψη της Replay φώτισαν και τον γαλλικό ουρανό.

www.replay.it

Beefeater: The summer gin edition

Σκάει μαζί με το καλοκαίρι, ανανεωμένη, φρέσκια, πρωτοποριακή: Beefeater Summer Edition! Η νέα έμπνευση του Master Distiller του Beefeater, Ντέσμοντ Πέιν, ήρθε για να συντροφεύσει τις εξόδους, τις εκδρομές, τα πικνίκ, τα πάρτι, το καλοκαίρι. Τα φυτικά βότανα της μυστικής και βραβευμένης συνταγής του Beefeater London Dry Gin συνδυάζονται με elderflower, ιβίσκο και blackcurrant, ένα είδος φραγκοστάφυλου με γλυκιά και ζουμερή γεύση, για να συνθέσουν μια πραγματική εμπειρία γεύσης, μια γευστική και αρωματική summer πεμπτουσία. Ως παραλλαγή του κλασικού Gin Fizz (με κόκκινο γκρέιπφρουτ και λίγη σόδα) ή ως Summer Martini (με μία μεζούρα βερμούτ και γαρνιτούρα rasberry), ως long drink με την προσθήκη cranberry και με μία φέτα lime ή με πάγο, το Beefeater Summer, σε μια εξίσου summer συσκευασία, φέρνει το καλοκαίρι στον ουρανίσκο σου.

www.beefeatergin.com

Camper: Three and the City

Τρεις πρωτοποριακές συνεργασίες, ένα όνομα συνώνυμο του στιλ! Veronique Branquinho, Jaime Hayon, Bernhard Willhelm και Camper, γνώριμοι από προηγούμενες κολεξιόν, ανανεώνουν με τις δημιουργικές τους ιδέες τη συλλογή Camper Together για το καλοκαίρι του 2010. Εξαιρετικά δέρματα και υφάσματα, εφαρμοσμένα στη λιτή και ήρεμης αύρας γραμμή της Camper, είναι η πρόταση της Veronique Branquinho και των μοντέλων της Derby. Εμπνευσμένος από το ισπανικό παρελθόν και τις εσπραντίγιες, ο Jaime Hayon φαντάζεται το μέλλον συνδυάζοντας την τεχνολογία της Camper με σόλες από σκοινί κι εμμένοντας σε λαμπερά και τολμηρά χρώματα. Τέλος, ο Bernard Willhelm, στο επαναστατικό πνεύμα των προηγούμενων συνεργασιών του με την ισπανική εταιρία, προσθέτει χοντρά κορδόνια από δέρμα ή σκοινί ορειβασίας και λαστιχένιες λεπτομέρειες. Together με τα Camper Together, το φετινό καλοκαίρι θα διασχίσεις ουρανούς!

Αποκλειστική διάθεση Sotris
T: 210 3252 103

fenafresh presents: The Beatles

Ήταν Σεπτέμβριος του 2009, όταν η αγγλική εταιρία Apple Corps Ltd, διαχειρίστρια των πνευματικών δικαιωμάτων των Beatles, ανακοίνωσε τη συνεργασία της με τη Ρέι Καβακούμπο και το label της Comme des Garçons. Η Καβακούμπο ξεκαθάρισε εξαρχής τις προθέσεις της: Με την εννοιολογική προσέγγιση των Σκαθαριών και τη δημιουργία μιας συλλογής που περιλαμβάνει κυρίως ταξιδιωτικές τσάντες και περιορισμένα κομμάτια ένδυσης, θέλησε να αποτίσει πραγματικό φόρο τιμής στον θρύλο κι όχι να δημιουργήσει αμέτρητα μπιτλικά «σουβενίρ». Η σειρά The Beatles συνδυάζει ιδανικά το στιλ και τη φιλοσοφία της σχεδιάστριας και των Beatles: όχι στο δέρμα (είναι γνωστή η στάση του Πολ ΜακΚάρτνεϊ απέναντι στα δικαιώματα των ζώων), ναι στα υψηλής ποιότητας υλικά και την τρέλα. Στη Θεσσαλονίκη θα βρεις τα The Beatles κατά αποκλειστικότητα στα fenafresh των Ηλυσίων και του Mediterranean Cosmos.

www.fenafresh.gr

55DSL: Galactic Battle Of Football

Εκεί, εκεί στη Νότιο Αφρική. Μαζί με τις κανονικές σέντρες και τα γκολ, είναι η 55DSL μαζί με την Panini που παίζουν επίσης μπάλα. Αμερική, Αγγλία, Ιαπωνία, Ιταλία, Γαλλία, Ελλάδα και Κολομβία πιάνουν το κλασικό ποδοσφαιράκι, οι καλύτεροι κερδίζουν και μετά την τελική αναμέτρηση στο Bassano del Grappa της Ιταλίας η νικήτρια ομάδα ζει τον Ιούλιο μια ανεπανάληπτη εμπειρία στον κόσμο του ποδοσφαίρου. Για να είσαι εξοπλισμένος για το παιχνίδι, η 55DSL και η Panini έχουν δημιουργήσει ένα πακέτο με συλλεκτικά T-shirts, εμπνευσμένα από τις πιο σημαντικές χώρες του ποδοσφαίρου. Η Ελλάδα εννοείται ότι συμπεριλαμβάνεται σε αυτές και μπορείς να βρεις αυτό το συλλεκτικό T-shirt σε επιλεγμένα καταστήματα.

Diesel Hellas, T: 210 6021 900
55DSL.com/foosball

Dimitris Paraskevopoulos: Greek & Chic

Σκοπεύει να επαναφέρει τη δραματική πλευρά του ρομαντισμού αναδεικνύοντας και εξυμνώντας τη γεωμετρία του γυναικείου σώματος. Ο Δημήτρης Παρασκευόπουλος τήρησε τον λόγο του και η Athens Xclusive Designers Week τον βράβευσε ως τον καλύτερο νέο σχεδιαστή απονέμοντάς του το βραβείο Best Designer για τη συλλογή του Paradi. Η εξαιρετική του πρόταση, από φορέματα με κοντές ασορτί κάπες και εντυπωσιακές πλάτες, γεωμετρικά σχέδια σε γκρι, πράσινα και καφέ χρώματα για σοφιστικέ αισθητικές, έδωσε τις καλύτερες εγγυήσεις για ένα πολλά υποσχόμενο μέλλον από τον νέο έλληνα σχεδιαστή. Ο Δημήτριος Παρασκευόπουλος θα διαγωνιστεί ξανά στο Μονακό, τον Νοέμβριο του 2010, παρουσιάζοντας τη νέα του συλλογή. Μέχρι τότε μπορείτε να επισκεφτείτε το showroom του στο Μετς.

Dimitris Paraskevopoulos, Παρμενίδου 27, Αθήνα
dimitris_para@yahoo.gr

Kybbvs: Cotton body

Οργανικό βαμβάκι, μη τοξικές βαφές, ανακυκλούμενες πρωτότυπες συσκευασίες, υψηλή ποιότητα υλικών, κι ένα πολύ μεγάλο ατού: προσιτή τιμή. Τα Kybbvs ήρθαν από τη Retro Boxer για να φέρνουν αέρα ανανέωσης στο σύμπαν του ανδρικού εσώρουχου. Είναι young and trendy, είναι young and cool, ξεχωρίζουν για τη σχεδιαστική τους γραμμή, ξέρουν πώς να στείλουν τις αισθήσεις στον παράδεισο!

T: 210 9851 433
www.retro.gr

OriginalFake by KAWS: Summer 2010 arrival

Η πρόσφατη συνεργασία του με την Comme des Garçons για την καλοκαιρινή συλλογή των OriginalFake είναι γεγονός, και μάλιστα μεγάλο. Πόσο μάλλον όταν τα OriginalFake έρχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στο «Number 3». Ο Μπράιαν Ντόνελι, aka KAWS, είναι μεγάλη μούρη. Σπουδαγμένος street artist, έκανε πολλά στη ζωή του. Από τα μέσα των 90s κυκλοφόρησε limited edition παιχνίδια από βινύλιο. Δούλεψε σε Παρίσι, Βερολίνο, Τόκιο, Νέα Υόρκη. Ασχολήθηκε με τη διαφήμιση σε billboards, λεωφορεία και τηλεφωνικούς θαλάμους. Συνεργάστηκε με την Ντίσνεϊ ως animator, τη Nike, την Burton, τη Vans. Συνδυάζει την εμπορικότητα με την καλλιτεχνία, οι δημιουργίες του εκτίθενται σε famous μπουτίκ και τρανταχτά μουσεία μοντέρνας τέχνης. Η νέα summer γραμμή των OriginalFake περιλαμβάνει πουκάμισα, t-shirts, αξεσουάρ, ταξιδιωτικούς σάκους, χιούμορ, έξυπνα tags, καλλιτεχνικά κοψίματα και χρώματα, ό,τι δηλαδή χρειάζονται οι διακοπές σου για να αποκτήσουν στιλ.

Number 3, T: 210 7298 980

Calzedonia: All Summer Long

Το κύμα της θάλασσας γλείφει την αμμουδιά και τα σώματα και η Calzedonia βλέπει στο φετινό καλοκαίρι τις γυναίκες και τους άνδρες που μαγνητίζουν με την αύρα τους. Η γοητεία της Ζιζέλ παρουσιάζει τη συλλογή Calzedonia Mare με λιτά τζιν μπικίνι σε μια παρθένα παραλία της Κόστα Ρίκα, εκεί που γιόρτασε τον γάμο της με τον Τομ Μπράντι. Ο φωτογράφος Ματ Τζόουνς κλικάρει με φόντο την άμμο, τη ζούγκλα και την εσωτερική αυλή μιας αποικιακής κατοικίας τα μαγιό και τα αξεσουάρ σε διάφορους συνδυασμούς, ζωντανεύοντας το αεράτο και δροσερό ύφος της Calzedonia. Σε άλλο ένα ειδυλλιακό μέρος, ένα ξύλινο σπίτι στην ακτή του Μαλιμπού, ο Noah Mills, το νέο boy-toy της Σαμάνθας στο «Sex & The City 2», δοκιμάζει τα ανδρικά μαγιό Calzedonia Uomo. Με πρόσωπο και ματιά που δεν ξεχνιέται εύκολα, ο Noah ποζάρει στον φακό του δεξιοτέχνη Guy Aroch μετά από μια «coast to coast» πτήση. Βάλε τις νέες συλλογές Calzedonia στις βαλίτσες σου και βγάλε εισιτήριο για τους δικούς σου εξωτικούς προορισμούς.

www.calzedonia.gr

Aprilia RSV4: Ημερολόγια μοτοσικλέτας

Πάνω της ο Max Biaggi έσπασε το φράγμα των 330 χιλιομέτρων και απογειώθηκε μαζί με την ομάδα της Aprilia-Alitalia στην κορυφή του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Superbike. Με τεχνολογία αιχμής, αναπτυγμένη αποκλειστικά και εξολοκλήρου από την Aprilia, ανέβηκε από τις αρχές της σεζόν στο βάθρο του νικητή 9 φορές. Η βράβευση της Aprilia RSV4 ως «Μοτοσικλέτα της Χρονιάς 2010» από το ιστορικό περιοδικό «Motociclismo» και τους 33.000 αναγνώστες του ήταν το επιστέγασμα ενός χρόνου γεμάτου γκάζια, αδρεναλίνη και πρωτιές. Σαρώνοντας βραβεία, οι Aprilia και Piaggio Group έφυγαν από το Μιλάνο με μια σειρά επιπλέον διακρίσεων: Βραβείο «Sport Μοτοσικλέτα της Χρονιάς» για την Aprilia RSV4 R, «Μοτοσικλέτα της Χρονιάς» στην κατηγορία 50cc και 125 cc και Enduro για τις Aprilia RS και Aprilia RXV 4.5/5.5 αντίστοιχα. Στη 2η θέση της κατηγορίας Supermotard βρέθηκε το Aprilia Dorsoduro Factory 750cc, ενώ στα σκούτερ μεσαίας κατηγορίας πρωταθλήτρια στέφθηκε η Vespa GTS 300. Στα σκούτερ πάνω από 300cc τα Gilera GP800 και Piaggio Mp3 400 κατέλαβαν τη 2η και 3η θέση αντίστοιχα. Βραβείων συνέχεια, και στα «μικρά 50άρια» η Vespa 50 S φιγουράρισε στη 2η θέση. Τέλος, ψηλά στις προτιμήσεις των αναγνωστών του «Motociclismo» βρέθηκε και η Moto Guzzi, με τη Moto Guzzi Norge 1200 8V να κατακτά τη 2η θέση στην κατηγορία «Grand Tourer» και το California 1100 Vintage την 3η θέση στην κατηγορία «Cruiser». Με 275 νίκες σε grand prix, 7 τίτλους σε off road και 36 παγκόσμια πρωταθλήματα, η Aprilia είναι αναμφισβήτητη πρωταθλήτρια του... βολίδα attitude!

Piaggio Hellas, T: 210 7572 100
www.aprilia.com

Funky Bling: Χέρια ψηλά

Γεννήθηκαν στο Λονδίνο, φορέθηκαν σε πασαρέλες στο Παρίσι και τη Ρώμη, στόλισαν κοριτσίστικα χέρια στην Ίμπιζα. Φέρνουν στον καρπό σου πινελιές από το iconic Soho και την αβαν-γκάρντ του λονδρέζικου στιλ. Glam, προχώ, εκκεντρικά, φουτουριστικά ή πανκ, τα conceptual κοσμήματα Funky Bling είναι η επιτομή του τολμηρού style statement. Εξαιρετικής ποιότητας, με Swarovski κρύσταλλα και σε μια μεγάλη γκάμα χρωμάτων και σχεδίων, έχουν τον τρόπο να εξιτάρουν τις αισθήσεις, να συμβαδίσουν με τα γούστα και τη διάθεσή σου, να εμπλουτίζουν το body language με νέες έννοιες. Θα τα λατρέψεις, γιατί τα Funky Bling δεν είναι σκέτο κοσμήματα, είναι πραγματικό fun και ατόφιο chic!

www.funkybling.co.uk
www.shopandtrade.gr

Volcom: Bikini rides

B-Movie Party! Πεύκα, θάλασσα, ποτά, χορός, ξεσάλωμα, κορίτσια με μπικίνι, μια α λα Ταραντίνο ταινία με την υπογραφή του «διαμαντιού», σήμα κατατεθέν της ανά την υφήλιο Volcom culture. Το urban brand εγκαινίασε το φετινό καλοκαίρι παρουσιάζοντας τη συλλογή swimwear «Five Speed Fever». Στις 19 Ιουνίου, στο beach bar «Catamaran» της Πάτρας, οι CJ Jeff και Tolis 2 συντόνισαν ντεκ, ρυθμούς, σώματα κι επιθυμίες. Ένα πάρτι δίπλα στη θάλασσα, με εικόνες υψηλού πυρετού και b-movie αισθητικής! Τρελό, φασαριόζικο, επικίνδυνο, εικονοκλαστικό και volcomάτο!

www.volcomeurope.com/5speedfever
Boardsports, 210 9859685

ΚΤΗΡΙΑ

Μπορεί τα υπερμεγέθη τεχνητά νησιά του Ντουμπάι και οι κιτσάτοι πλωτοί παράδεισοι του Μπαχρέιν να μονοπωλούν το ενδιαφέρον της παγκόσμιας κοινότητας, υπάρχει όμως και μια άλλη αρχιτεκτονική που όχι μόνο μπορεί να επιπλεύσει αλλά συγχρόνως αφήνεται στη δίνη του υδάτινου στοιχείου και ισορροπεί ανάμεσα στη φύση και την τεχνολογία. Κείμενο **Τζίνα Σωτηροπούλου**

Θα μπορούσε να είναι πίνακας ξωγραφικής της ολλανδικής υπαίθρου, όμως πρόκειται για ένα από τα πρώτα τεχνητά και απολύτως «νατουραλιστικά» νησιά. © **Anne Holtrop / Studio Noach / Roderik van der Weijden / Patrick Blanc**

ΣΤΟ ΝΕΡΟ

πάνω
Μαγευτική λουτροθεραπεία στο Άμστερνταμ σε έναν πλωτό υδροβιότοπο. © **Anne Holtrop / Studio Noach / Roderik van der Weijden / Patrick Blanc**

κάτω
Εσωτερική άποψη ενός από τα στούντιο-σπα που είναι λαξευμένα στο τεχνητό νησί. © **Anne Holtrop / Studio Noach / Roderik van der Weijden / Patrick Blanc**

Οι πλωτοί κρεμαστοί κήποι του Άμστερνταμ

Άλλος ένας λόγος για να επισκεφτείς το Άμστερνταμ. Το ειδυλλιακό πολυπρισματικό καταπράσινο τοπίο έρχεται στην κυριολεξία να «φυτρώσει» εν είδει κρεμαστών πλωτών κήπων στην περιοχή του ανατολικού Άμστερνταμ, και πιο συγκεκριμένα στη λίμνη του Είμπουργκ, εκεί που έχουν ήδη κατασκευαστεί έξι τεχνητά νησιά για οικιστική ανάπτυξη. «Κτίζοντας στο νερό» θα μπορούσε να είναι το μότο των Ολλανδών, μιας και η σχέση τους με το υδάτινο στοιχείο μετράει αιώνες πίσω. Πόλντερ, αναχώματα, παλιρροιακά φράγματα, αποξηράνσεις και ισχυρές θεμελιώσεις είναι μόνο μερικές λέξεις-κλειδιά που έκαναν τους Ολλανδούς όχι μόνο να γλιτώσουν από την απειλητική μανία των κυμάτων αλλά τους ώθησαν να δαμάσουν τη θάλασσα, ζώντας στην κυριολεξία κάτω από τη στάθμη της.

Η Αν Χόλτροπ σε συνεργασία με τον Ρόντερικ φαν ντερ Βέιντεν και τον γάλλο βοτανολόγο Πατρίκ Μπλαν, γνωστό για τους κάθετους «πράσινους» μαγευτικούς φυτικούς τοίχους του, βρίσκονται στη διαδικασία κατασκευής του πρώτου νησιού που θα θυμίζει απόλυτα φυσικό τοπίο. Ολόκληρο το πρότζεκτ παραπέμπει σε λόφο με ποώδη βλάστηση κλέβοντας λίγη από τη δόξα των υπόσκαφων σπιτιών της Οίας, με τη «λουτρόπολη» λαξευμένη μέσα στο τεχνητό νησί. Οι τοίχοι και τα ταβάνια μεταμορφώνονται σε κοιλάδες, οι πανοραμικές σάουνες μετουσιώνονται σε τεχνητές λίμνες, ενώ οι χώροι χαλάρωσης έχουν τη μυρωδιά των αρωματικών φυτών. Ένας παραμυθένιος συνδυασμός νερού, βλάστησης και αρχιτεκτονικής, μιας αρχιτεκτονικής που χάνεται ανάμεσα στο μέσα και το έξω, στο ιδιωτικό και το δημόσιο. Ένας πλωτός υδροβιότοπος 2.000 τ.μ., ένα περιβάλλον συνάντησης πουλιών, πεταλούδων, εντόμων και υδρόβιων φυτών, ένας «βραχότοπος» από συνθετικό ανακυκλώσιμο υλικό ελαφριάς και αδιάβροχης πολυστερίνης GreenRexwall™ που αντικαθιστά το συμβατικό τσιμέντο και τον χάλυβα.

πάνω
Το ρευστό και πλωτό ατελιέ θα σε ταξιδέψει στην παράκτια ζώνη του Τάμεση. © **Pax.Arq (Victor Paixão / Miguel Felipe Muralha / Paula Sertório / Thiago Florez / André Mack / Bruno Castro)**

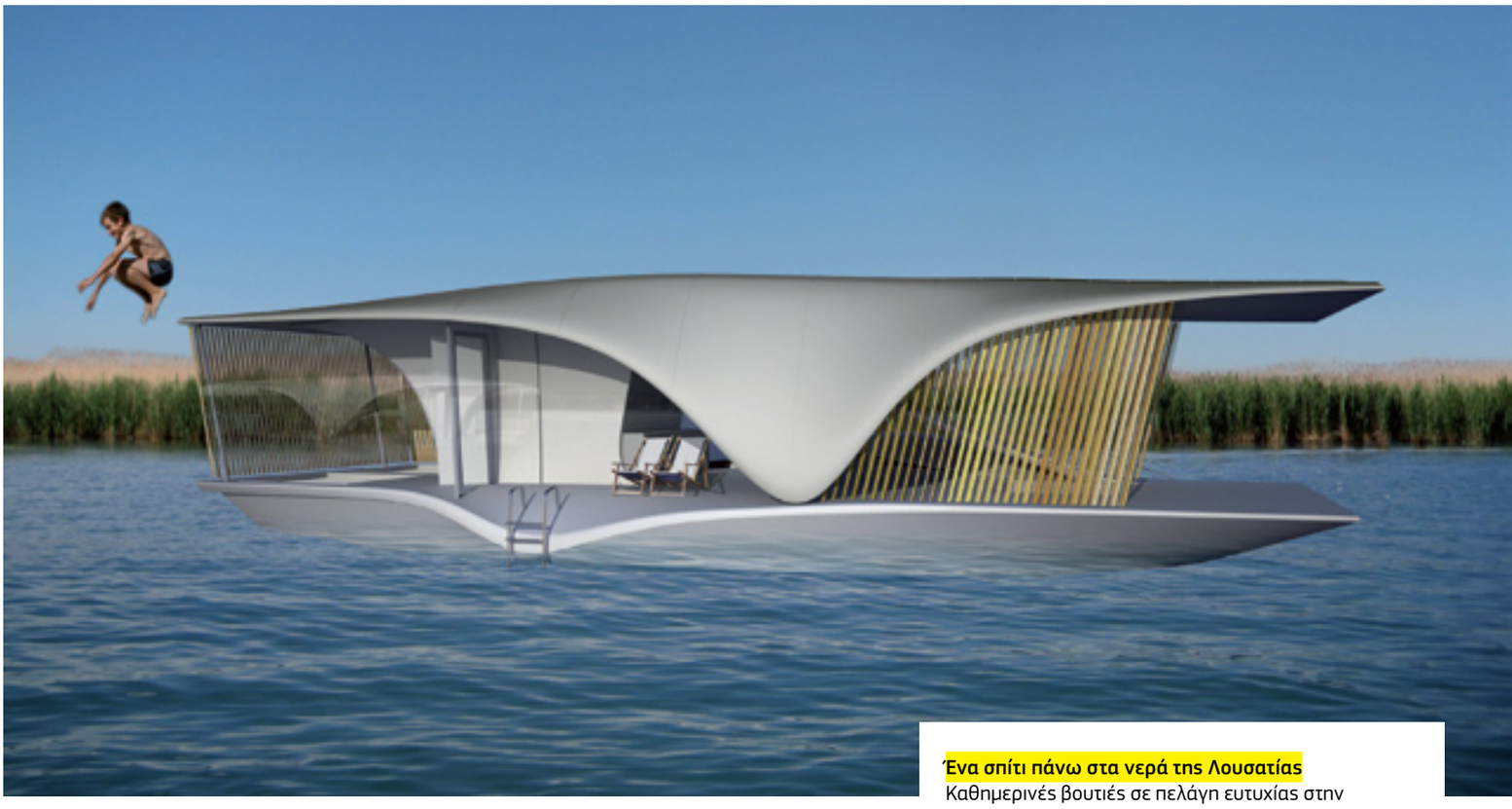
κάτω
Ο παραμετρικός σχεδιασμός και το υδάτινο στοιχείο μπλέκονται σε ένα ευχάριστο εικαστικό παιχνίδι. © **Pax.Arq (Victor Paixão / Miguel Felipe Muralha / Paula Sertório / Thiago Florez / André Mack / Bruno Castro)**

Μια κινητή γκαλερί τέχνης στον Τάμεση

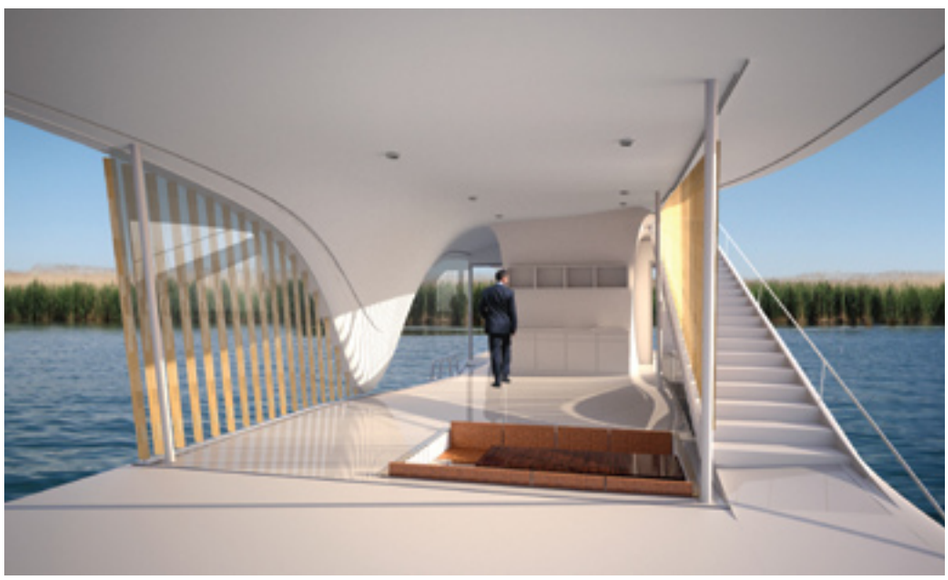
Σε πιο συμβατικούς ρυθμούς κινείται ο πλωτός χώρος τέχνης στα νερά του ποταμού Τάμεση στο Λονδίνο. Αποτέλεσμα τιμητικής διάκρισης σε συμμετοχή σε διεθνή αρχιτεκτονικό διαγωνισμό, η επιμήκης γκαλερί των βραζιλιάνων Pax.Arq, και πιο συγκεκριμένα των Βίκτορ Παϊξάο, Μιγκέλ Φελίπε Μουράλια, Πάουλα Σερτόριο, Θιάγο Φλόρες, Αντρέ Αλέσιο Μακ και Μπρούνο Κάστρο, περιγράφεται από ένα αυστηρά γεωμετρικό διάτρητο πρίσμα στο οποίο εγγράφεται μια ξύλινη ελεύθερη οργανική μορφή κυματοειδούς προέλευσης. Η διαφάνεια της κατασκευής αντικατοπτρίζεται στην υδάτινη διαδρομή προσφέροντας πολλαπλές αναγνώσεις του λονδρέζικου τοπίου και διαφορετικές οπτικές φυγές προς μια αστική πραγματικότητα.

Το πρότζεκτ δηλώνει με σθένος πως η τέχνη μπορεί να μας ταξιδέψει όχι μόνο μεταφορικά αλλά και κυριολεκτικά. Το ρευστό πλωτό ατελιέ με χώρους εκθέσεων και αναψυκτήριο, που θυμίζει αρκετά το Κέντρο Συνεδρίων στη Ρώμη του Μασιμιλιάνο Φούκσας αλλά σε πλωτή έκδοση, προτείνει έναν νέο τρόπο προσέγγισης της τέχνης, μιας τέχνης που κινείται κατά μήκος του ποταμού. Τα υλικά της κατασκευής είναι φιλικά προς το περιβάλλον, ενώ έχει χρησιμοποιηθεί ένα ειδικά διαμορφωμένο υαλοστάσιο, το οποίο «μεταμορφώνεται» ανάλογα με τις ανάγκες των δραστηριοτήτων έχοντας τη δυνατότητα συσκότισης του εσωτερικού χώρου αλλά και τη μετατροπή του σε φορέα ψηφιακών μέσων και διαφημιστικού υλικού.

Οι ρευστές και καμπύλες γραμμές υποδηλώνουν τον παφλασμό των κυμάτων του Τάμεση, ενώ το κλειστό αλλά διαπερατό εξωτερικό περίβλημα σχολιάζει την απόμακρη σχέση μας με το φυσικό υδάτινο στοιχείο. Η βραζιλιάνικη ομάδα από το Σάο Πάολο επανεφευρίσκει το κλασικό «φέρι-μποτ» πασπαλίζοντάς το με πινελιές παραμετρικού σχεδιασμού και εντάσσοντάς το σε μια προσπάθεια δημιουργικού επαναπροσδιορισμού της σχέσης μας με το νερό.

Ένα σπίτι πάνω στα νερά της Λουσατίας

Καθημερινές βουτιές σε πελάγη ευτυχίας στην επαρχία Λουσατία της Γερμανίας κοντά στα γερμανοπολωνικά σύνορα. Ο νεαρός ελβετός αρχιτέκτονας Ράφαελ Σμιτ με έδρα το στούντιο RAFAA στη Ζυρίχη μας ξεναγεί σε ένα ονειρικό σπίτι πάνω στο νερό, σε μια πλωτή κατοικία τεχνολογικά προηγμένη, περιβαλλοντικά βιώσιμη και ενεργειακά αυτόνομη. Η μικρή οικία χωρίζεται σε δυο επίπεδα, 75 τ.μ. έκαστο, στο ντεκ που βρίσκεται μέσα στο νερό και κυρίως έχει βοηθητική χρήση και στο ντεκ που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τη λίμνη, το οποίο περιλαμβάνει τα πάντα, από κρεβάτια και καναπέδες που εγκιβωτίζονται στο δάπεδο μέχρι βιβλιοθήκες και παρασκευαστήρια. Ένα από τα πιο εντυπωσιακά στοιχεία της σύνθεσης είναι η σκάλα που οδηγεί στη στέγη και ενισχύει την κυματοειδή μορφή της όλης κατασκευής, μιας κατασκευής που βασίζεται ως επί το πλείστον σε συμβατικές ναυπηγικές τεχνικές και αξιομνημόνευτη περιβαλλοντική συνείδηση.

Στα πρότυπα των πλωτών κατοικιών στα κανάλια του Άμστερνταμ και του Αμβούργου, σε μια προσπάθεια αρμονικής συμβίωσης με το νερό και μια βαθύτερη ανάγκη πραγματικής ελευθερίας και πρεμίας, το «τελευταίο θέρετρο» έρχεται να τονώσει την ξεχασμένη σχέση μας με τη φύση. Μορφολογικά, η κατοικία παραπέμπει σε τεράστια σταγόνα νερού, σε μια ρευστή επιφάνεια η οποία ακολουθεί τους κανόνες της βαρύτητας και χύνεται στη λίμνη. Η επιβαλλόμενη και διαρκής κίνηση του ίδιου του νερού θέτει συγκεκριμένα ζητούμενα στον σχεδιασμό μιας τέτοιας κατοικίας. Πώς ζει κανείς στο νερό; Πώς μια στατική εικόνα θαλπωρής μπορεί να μετατραπεί σε διαρκή και συνεχόμενη αναζήτηση «ρευστότητας» μέσα από έναν άλλο τρόπο κατοίκησης πέραν του συμβατικού;

πάνω
Ο χώρος του ύπνου έρχεται σε απόλυτη αρμονία με το νερό. © **RAFAA / Rafael Schmidt**

μέση
«Το τελευταίο θέρετρο» αποτελεί μια νέα πρόταση για έναν εναλλακτικό τρόπο κατοίκησης.
© **RAFAA / Rafael Schmidt**

κάτω
Μορφολογικά, η οργανική κατοικία μοιάζει με μια τεράστια σταγόνα νερού που χύνεται στη λίμνη.
© **RAFAA / Rafael Schmidt**

πάνω
Μια εντυπωσιακή σύγχρονη κιβωτός με τη μορφή νούφαρου θα δώσει στέγη σε αμέτρητους «κλιματικούς» μετανάστες. © **Vincent Callebaut Architectures - www.vincent.callebaut.org**

κάτω
Οι πλωτές οικο-πολιτείες ρίχνουν άγκυρα και στο Μονακό, το μικρό πριγκιπάτο της Κυανής Ακτής.
© **Vincent Callebaut Architectures - www.vincent.callebaut.org**

Νούφαρο: μια πλωτή οικο-πολιτεία

Οι Μαλβίδες αναμένεται να εξαφανιστούν από τον χάρτη, ενώ η Βενετία, το Χο Τσι Μινχ, η Αλεξάνδρεια, η Τζακάρτα και η Σαγκάη είναι μόνο μερικές από τις πόλεις που αναμένεται να βουλιάξουν εξαιτίας της ανόδου της στάθμης της θάλασσας. Νέα Υόρκη, Βομβάη, Καλκούτα, Μαϊάμι, Μεσολόγγι και Θεσσαλονίκη απειλούνται να χάσουν τμήμα της παράκτιας ζώνης τους. Τα 6.000 από τα 15.000 χιλιόμετρα της ελληνικής ακτογραμμής θα έχουν πλημμυρίσει μόνιμα μέχρι το τέλος του αιώνα. Εφιαλτικά σενάρια στα οποία έρχεται να δώσει λύσεις ο Βενσάν Καλεμπό, βέλγος αρχιτέκτονας με έδρα στο Παρίσι, μετρ της οικολογικής αρχιτεκτονικής με sci-fi καταβολές. Τι ακριβώς προτείνει; Τη δημιουργία πλωτών πολιτειών που θα δώσουν στέγη σε αμέτρητους «κλιματικούς» πρόσφυγες που αναμένεται να πληγούν από τις κλιματικές αλλαγές, τουτέστιν την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, το λιώσιμο των πάγων και την άνοδο της στάθμης του νερού.

Αυτή η σύγχρονη κιβωτός από ίνες πολυεστέρα και επικάλυψη διοξειδίου του τιτανίου, που αντιδρά στην υπεριώδη ακτινοβολία απορροφώντας την ατμοσφαιρική ρύπανση, είναι το κέλυφος πάνω στο οποίο θα αναπτυχθούν όλες οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την ανθρώπινη ύπαρξη. Μορφολογικά, το «νούφαρο» χωρίζεται σε τρία ισότιμα τμήματα, τρεις μαρίνες και τρία βουνά αφιερωμένα στην εργασία, στα ψώνια και στη διασκέδαση, με την κατοικία να έχει τον ρόλο του μπαλαντέρ, ενώ περίοπτη και κεντροβαρική θέση κατέχει η μεγάλη βυθισμένη δεξαμενή εν είδει λιμνοθάλασσας, που μαζεύει το βρόχινο νερό, γύρω από την οποία αναπτύσσεται η χλωρίδα και η πανίδα του οικοσυστήματος.

Θυμίζει σενάρια επιστημονικής φαντασίας και μυθιστορήματα του Ιουλίου Βερν. Η αμφίβια πλωτή πολιτεία, αισθητικής Ντουμπάι, εμπνέεται μορφολογικά από το μεγαλύτερο νούφαρο στον κόσμο, τη Βικτόρια Ρέτζια των τροπικών δασών του Αμαζονίου, και μπορεί να φιλοξενήσει 50.000 ανθρώπους προσφέροντας νέες δυνατότητες κατοίκησης στο κοντινό μέλλον. Με ενεργειακή αυτάρκεια χάρη στη βέλτιστη αξιοποίηση της «πράσινης» ενέργειας και με μηδενικές εκπομπές άνθρακα, το μεγάλο πλωτό νησί μπορεί να ταξιδέψει άφοβα στον ωκεανό ή να αγκυροβολήσει σε παράκτιες μεγαλουπόλεις.

Στο μεγάλο καλοκαιρινό πάρτι της **ATHENS VOICE** και του **Johnnie Walker Red Label** γνωστά και δυναμικά ονόματα της ελληνικής μουσικής σκηνής παρουσίασαν το νέο τους υλικό σε μια βραδιά γεμάτη ρυθμό και μελωδίες. Το βράδυ της Δευτέρας 31 Μαΐου η Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι άρχισε να γεμίζει κόσμο πριν ακόμη πέσει το φως. Ο «Πρώτος Ήχος» της A.V., που ακούστηκε δυνατά στις βραδιές του Ιανού, έριξε την προσωρινή αυλαία για το φετινό κύκλο παρουσιάσεων, με τα νέα ονόματα της αθηναϊκής μουσικής σκηνής να πρωταγωνιστούν σε ένα πολύ δυναμικό **live** με ελεύθερη είσοδο για όλους.

NO! PRESENTS DISCO SAUVAGE

Οι NO! ξεκίνησαν τη μουσική βραδιά με τη θεματική βράδια Disco Sauvage και επιλογές βινυλίων από dark disco και electro μαζί με αυτοσχέδιο γαλλικό speakage .

ZEBRA TRACKS

Μετά τους NO! ακολούθησαν οι Zebra Tracks με υλικό από το πρώτο τους άλμπουμ "A Family Picture From Zebra Tracks" και ήχο παλιό κοντά στην καθαριστική μουσική σκηνή της Μεγάλης Βρετανίας, θέτοντας τις βάσεις για ένα μακρύ και πολλά υποσχόμενο μέλλον.

ETTEN

Η Ελένη Τζαβάρα αμέσως μετά έδωσε με τη σειρά της έναν πιο ηλεκτρονικό ήχο, με θεατρικότητα, κοντά στην αισθητική της Bjork, με τη συμπαράξη της Μαριλένας από τις Berlin Brides αλλά και της μπάντας της, σε επιλογές από το πρόσφατο ντεμπούτο άλμπουμ "I Know You Are Behind Me But I'm Not Scared". Ένα μουσικό ξωτικό που έχει ήδη ξεχωρίσει με τη συνεπή της πορεία.

ΜΕΣΙΕ ΜΙΝΙΜΑΛ

Μετά την Etten ακολούθησε στο ίδιο μουσικό ύφος ο Βορειοελλαδίτης της παρέας και ένας από τους πιο ταλαντούχους μουσικούς της νέας γενιάς, με κομμάτια από το επιτυχημένο ντεμπούτο του "Lollipop", αλλά και τη νέα του δουλειά «Πάστα Φλώρα». Το μέλλον τού ανήκει και το απέδειξε για μία ακόμη φορά στη συναυλία της ATHENS VOICE.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΕΛΤΑ

Αυλαία με έναν Stereo Nova που έχει σημαδέψει με τον ήχο του, μαζί με τον Κ Βήτα, την ελληνική electronica για τα καλά. Με το νέο του άλμπουμ "Tech Me Away", τη σύμπραξη της Etten και τη μουσική του μπάντα απογείωσε το κοινό του «Πρώτου Ήχου» με το φροντισμένο ήχο και τις καλοστήμενες tech συνθέσεις του, σε μια βραδιά που η electronica είχε την τιμητική της. Ραντεβού τον Σεπτέμβριο.

Ένας ακόμη τυχερός
από όσους έζησαν τη γευστική εμπειρία του **Johnnie Walker Red Label**, θα συμπληρώσει την τριάδα εκείνων που θα ταξιδέψουν στις **21-23 Ιουνίου** στην Αγγλία, για να ζήσουν την απόλυτη εμπειρία οδήγησης με μία **Vodafone McLaren Mercedes της F1.**

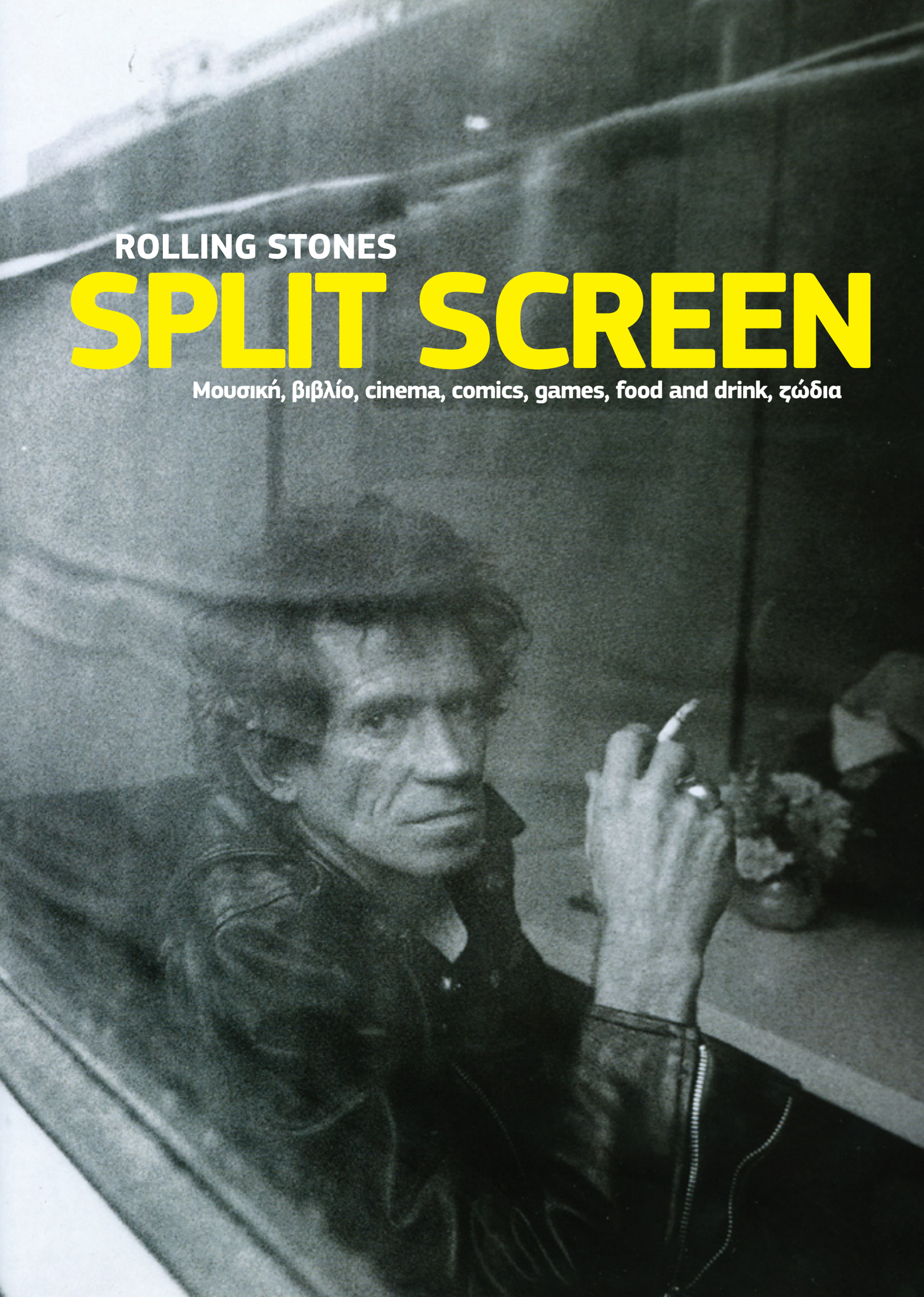
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

JOHNNIE WALKER.
RED LABEL.
ADVENTURE IN A GLASS.

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

ROLLING STONES

SPLIT SCREEN

Μουσική, βιβλίο, cinema, comics, games, food and drink, ζώδια

S T E R E O L A B

Του Δημήτρη Καραθάνου

THE ROLLING STONES
EXILE ON MAIN STREET (DELUXE EDITION)
UNIVERSAL

Ήταν αλλόκοτο. Ήταν βρόμικο. Ήταν άσχημο. Αντίκρισε το φως στις 12 Μαΐου του 1972, σχεδόν μισόν αιώνα πριν, και η εποχή του το υποδέχτηκε σαν έλασσον υποπροϊόν του συνεχώς διογκούμενου εργοταξίου της συνθετικής φάμπρικας που μέσα στην άνευ προηγουμένου φρενίτιδα της προηγούμενης τριετίας είχε ξεράσει τα «Beggar's Banquet», «Let It Bleed», «Sticky Fingers». Πώς να κοντράρεις τέτοιο υλικό; Το «Exile...» ήταν ερεβώδες. Δεν είχε χιτ. Δεν είχε αρκετό Μικ. Ήταν πακεταρισμένο σε βινύλιο τεσσάρων πλευρών -διαδικασία να το ακούς. Και τι σόι εξώφυλλο ήταν αυτό; Πολύ σκληρά κοντράστ. Όμως στάθηκε καθοριστικό στην καλλιέργεια της μυθολογίας των Stones.

Ηχογράφησαν το μεγαλύτερο μέρος του στη Villa Nelcôtte της Ριβιέρας, όντας αυτοεξόριστοι φοροφυγάδες. Στο ισόγειο του μεγάρου, μια ανεξάντλητη κουστωδία διασήμων, πορνιδίων, ντίλερ και κολαούζων. Στο υπόγειο, ένα μουχλιασμένο υγρό στούντιο με διαχειριστή τον Κιθ Ρίτσαρντς. Ο Τζάγκερ είχε μόλις παντρευτεί την Μπιάνκα. Έλειπε στο Παρίσι συχνά. Ο Μπιλ Γουάιμαν απεχθανόταν το περιβάλλον σε τέτοιο βαθμό, που συνέβαλε σε μόλις οχτώ από τα δεκατρία κανάλια ηχογράφησης, ενώ ακόμη και ο συνήθως πειθαρχημένος Τσάρλι Γουάτς διετέλεσε ωσεί παρών. Το γκλάμορους περιβάλλον μονάχα ενέτεινε την παρακμή. Πρόκειται, άλλωστε, για μια περίοδο κατά την οποία οι Stones επιδίδονταν σε πολλά και σκληρά ναρκωτικά.

Με όλες αυτές τις αντιξοότητες, με όλο τον λασπωμένο ήχο και τα θαμμένα φωνητικά, μια μοναδική χημεία που έλαβε χώρα στο υπόγειο της Villa Nelcôtte, αστραποβολεί μέχρι και σήμερα: ποτέ άλλοτε δε θα διέθετε ο Κιθ Ρίτσαρντς τόσο κομψά ακομπανιαμέντα για τα σόλο του όσο αυτά που του παρείχε ο Μικ Τέιλορ στο «Exile». Ολόκληρο το άλμπουμ αποτελεί μια ανθολογία παραδοσιακής americana, με όλη την κάντρι και τα μπλουζ, τις δίδυμες telecaster και τα pedal steel, τον Σλιμ Χάρπο και τον Ρόμπερτ Τζόνσον, τα ριφ που διαδέχονται τους αυτοσχεδιασμούς του πιο κιθαριστικού τους δίσκου, ενδεχομένως του πλησιέστερου σε αυτό που φιλοδοξούσε ο Ρίτσαρντς για τους Stones, ο Θεός να τον ευλογεί.

Ο οποίος, σχετικά με την εμπλουτισμένη αυτή επανακυκλοφορία δήλωσε, «νόμιζα πως είχαμε στραγγίξει το πηγάδι», αλλά όπως αποδεικνύεται από τον έξτρα δίσκο, το «Exile On Main Street» είχε κάμποσους αναξιοποίητους χυμούς. Το «Pass The Wine (Sophia Loren)» είναι ενδιαφέρον για τις συχνά υποτιμημένες επιδόσεις του Μικ Τζάγκερ στις μαράκες και στη φυσαρμόνικα. Το «Plundered My Soul» είναι ένα ημιτελές νούμερο που κάνει πλέον νέα καριέρα με την προσθήκη γυναικείων φωνητικών και τις καινούργιες κιθαριστικές γραμμές του Μικ Τέιλορ, μειξαρισμένες με τις ορίτζιναλ, όπως είχαν παιχτεί από τον Κιθ. Το «Following The River», μια μπαλάντα χωρισμού, τραγουδισμένη εκ νέου από τον Τζάγκερ, ενώ το «So Divine» ξεκινά θυμίζοντας ύποπτα το «Paint It Black», προτού ελιχθεί σε ανατολίτικες κλίμακες αλλιώτικων αποχρώσεων.

Οι πιο ενδιαφέρουσες στιγμές ασφαλώς αφορούν τα ντέμο τραγουδιών που κατέληξαν στο άλμπουμ υπό διαφορετική μορφή, προσφέροντας στον ακροατή μια πιστότερη άποψη της δημιουργικής διαδικασίας του γκρουπ. Η αρχική εκτέλεση του «Loving Cup», για παράδειγμα, είναι πολύ πιο γυμνή, με την κιθάρα του Ρίτσαρντς σε προεξέχουσα θέση, σε σχέση με το τελικό προϊόν. Ο τελευταίος επίσης δανείζει τη φωνή του στην έξτρα εκτέλεση του «Soul Survivor», ενώ υπάρχει και ένα γουστόζικο γκρουβ με τον τίτλο «Good Time Women», το οποίο δεν είναι άλλο από αυτό που επρόκειτο να καταλήξει το μοναδικό χιτ του δίσκου, δηλαδή το «Tumbling Dice». Τι άλλο; Τα γνωστά. Σήψη, αποχαύνωση, παρακμή, η φλόγα και υπερβολή της μεγαλύτερης ροκ εν ρολ μπάντας επί Γης, σε μια από τις ομολογουμένως κορυφαίες στιγμές της. Είναι φτηνό να πεις πως «δε βγαίνουν τέτοιοι δίσκοι πια», όμως είναι και γεγονός.

SANDI THOM
MERCHANTS & THIEVES
HITCH - HYKE

Η Σάντι Τομ είναι κουκλάρα, αν μοιράζεσαι την έφεσή μου στις φακιδομούρες. Επίσης ξέρει πώς να ξεπετάξει ένα καλό σολίδι με τον ενισχυτή στο διαπασών, ιδιότητα πάντοτε εκτιμητέα, από όποιο φύλο και αν προέρχεται.

Ίσως τη γνωρίζετε από το «I Wish I Was A Punk Rocker, (With Flowers On My Hair)» του 2006, ένα σινγκλ που σημείωσε μεγάλη επιτυχία στο YouTube, συμβάλλοντας στη φήμη της ως ένα από τα πρώτα success stories του ίντερνετ. Στη συνέχεια η Σάντι υιοθετήθηκε από τη Sony, κυκλοφόρησε ένα άλμπουμ που απέτυχε να ανέβει ψηλά στα τσαρτ, ακολούθησε ένα τρίτο που πήγε άπατο, οπότε βρέθηκε στον δρόμο. Ενίοτε ένα καλό στραπάτσο ευεργετεί τους ανθρώπους, πράγμα που συνέβη στην περίπτωσή της, καθώς πλέον ηχεί πιο μεστή, πιο βαθιά, πιο Τεξανή, και μοιάζει να τα νιώθει στο πετσί της τα μπλουζ. Και να σκεφτείς πως είναι Κέλτισσα και μόλις 28 ετών. Διδακτική ιστορία, δε βρίσκεις;

TV-SERIE

Του Μαρίνου Σακελλαρίου

Glee
Teenage kicks

Το «Fame» των κατεστραμμένων! Χορευταράδες απροσάρμοστοι έφηβοι σε ένα γυμνάσιο του Οχάιο τα δίνουν όλα, ώστε η ιστορία να τους γράψει με χρυσά γράμματα. Το σίριαλ «Glee» παρωδεί και χορογραφεί το αμερικάνικο όνειρο.

Κάνοντας περίληψη προηγουμένων και σαρκάζοντας τον πανζουρλισμό που έχει προκαλέσει, ξεκινάει με την ατάκα: «Σε περίπτωση που ζούσατε σε σπηλιά ή μόλις αποφυλακιστήκατε, να τι συνέβη στο προηγούμενο επεισόδιο». Τι είναι πια αυτό το «Glee»; Θα μπορούσε να παρομοιαστεί με τηλεοπτικό Μπρόντγουεϊ αλλά και με μια ευχάριστη αναστροφή στα συνηθισμένα εφηβικά δράματα, μιας και κατά το ήμισυ θυμίζει μιούζικαλ και κατά το ήμισυ βιντεοκλίπ. Επίσης, είναι ακριβό: Κάθε επεισόδιο στοιχίζει 3(!) εκατομμύρια δολάρια και οι πρόβες για τις χορογραφίες διαρκούν ακόμα και βδομάδες.

Στο «Glee» παρακολουθούμε την εξέλιξη κάποιων κοινωνικά απόβλητων μαθητών λυκείου του Οχάιο, οι οποίοι γράφονται στο «Glee», μια ομάδα που ασχολείται με χορό και τραγούδι. Όλα οφείλονται στην πρωτοβουλία ενός καθηγητή να θυμηθεί τα νιάτα του αναβιώνοντας το πρώτο «Glee». Μην έχοντας πολλές εναλλακτικές, καταλήγει να έχει στην ομάδα του την ψωνάρα του σχολείου (κορασίδα εξαιρετικών φωνητικών δυνατοτήτων, μεγαλωμένη από δύο γκέι μπαμπάδες), ένα παιδί σε αναπηρικό καροτσάκι, την κραγμένη του σχολείου (φιλόδοξος 16χρονος που θεωρεί πως ο κόσμος δεν το έχει τούμπανο ότι είναι γκέι), μια Ασιάτισσα χωρίς κάτι καλύτερο να κάνει (κεκεδίζει επίτηδες για να κάνει τους άλλους να νιώθουν άβολα και να την αφήνουν ήσυχη), την υπεργκόμενα cheerleader και πρόεδρο του Σωματείου Υπέρ της Σεξουαλικής Αποχής (που όμως καταφέρνει ως διά μαγείας να γκαστρωθεί από τον κολλητό του αγοριού της), τον αρχηγό της ομάδας ποδοσφαίρου (ο εν αγνοία κερατωμένος σύντροφος της προηγούμενης, που αποδεικνύεται φοβερή φωνή), τον κολλητό του αρχηγού (επιβήτορας και τρομοκράτης κάθε μειονότητας του σχολείου) και την «Αρίθα Φράνκλιν» της υπόθεσης (ευτραφής μαύρη ύπαρξη χωρίς κοινωνική ζωή, αλλά με φωνάρα).

Η ετερόκλητη αυτή κουστωδία υφίσταται συνεχόμενα σαμποτάζ, μέσα από τα οποία επιβιώνει και δυναμώνει. Κύρια πολέμιός της, η γυμνάστρια του σχολείου, μια Αμερικάνα Τασσώ Καββαδία, που όμως αποτυγχάνει παταγωδώς να ανακόψει την πορεία του «Glee». Δεν είναι ακριβώς κακίστρω, απλώς θέλει πίσω τα οικονομικά προνόμια που της αφαίρεσε ο λυκειάρχης για να στηρίξει το «Glee».

Απόδειξη ότι το «Glee» αποτελεί την «Gaga» των φετινών σίριαλ αποτελεί το γεγονός ότι ακόμα και η Madonna, μεταξύ άλλων, έδωσε το ελεύθερο να χρησιμοποιήσουν κάθε της τραγούδι, οπότε και της αφιερώθηκε ολόκληρο επεισόδιο. Βέβαια, τα περισσότερα από τα τραγούδια που διασκευάζονται για τη σειρά γίνονται singles και μοσχοπουλάνε σαν καινούργια.

Η φάση με το «Glee» δεν είναι μόνο τραλαλί τραλαλό. Υπάρχει πολύ συναίσθημα (συγκλονιστική η σκηνή όπου χορωδία κωφάλαλων μαθητών ερμηνεύει το «Imagine» του Λένον), υπάρχει θεατρικότητα και, κυρίως, πολύ πρωτοτυπία, σε μια εποχή που πήξαμε στους βρικόλακες. Ας φέρει κάποιος τη σειρά και στην Ελλάδα!

P R I N T

Του Θανάση Μήνα

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ
ΠΑΜΠΛΟ ΣΙΜΟΝΕΤΤΙ
ΠΑΤΑΚΗ

Σαντιάγο, Χιλή. Παραμονές της πρωτοχρονιάς του 2000. Δύο άντρες και μία γυναίκα. Ο Μανουέλ, στέλεχος επενδύσεων σε τράπεζα, η σύζυγός του Λάουρα, γόνος παρηκμασμένης πια αριστοκρατικής οικογένειας φίλα προσκείμενης στον Πινοσέτ, κι ο μποέμ Ντιέγο, δικηγόρος και ιδιοκτήτης ανερχόμενης διαδικτυακής εφημερίδας. Ακριβέστερα: ο Μανουέλ που είναι παντρεμένος με τη Λάουρα, η οποία γοητεύεται από τον μπριόζο Ντιέγο, ο οποίος όμως συνδέεται με τον Μανουέλ και τον αφυπνίζει ερωτικά. Ένα ménage a trios σε όλες του τις πιθανές περιπτύξεις.

Η αφήγηση του συγγραφέα παρακολουθεί τους τρεις αυτούς ήρωες, καθώς οι μεταξύ τους ισορροπίες κλυδωνίζονται καθημερινά. Συγχρόνως, παρακολουθεί την πολιτική κατάσταση της Χιλής σε μια ευαίσθητη περίοδο: λίγο μετά το δημοψήφισμα που έβαλε τέρμα στη χούντα του Πινοσέτ και κατά τη διάρκεια των αμφίρροπων εκλογών, στις οποίες αναμετρήθηκαν ο συντηρητικός -κρυφο-πινοσετικός- Λαγίν κι ο προοδευτικός Ρικάρδο Λάγος, ο οποίος έμελλε να γίνει ο πρώτος σοσιαλιστής πρωθυπουργός της Χιλής από την εποχή του Αλιέντε και μετά.

Ο συγγραφέας σκιαγραφεί πολύ παραστατικά την αστική (και μεγαλοαστική) κοινωνία της χώρας, στο πέρασμά της από τον δικό της Μεσαίωνα (τα χρόνια της δικτατορίας) στην εποχή της φιλελεύθερης νεωτερικότητας. Ακόμα καλύτερος είναι όμως στον σχηματισμό των χαρακτήρων, αφού ακόμη και οι δευτερεύοντες είναι πολυσύνθετοι και επιτελούν έναν οργανικό ρόλο στην αφήγησή του. Οι διάλογοι ανάμεσα στους τρεις εραστές είναι έξοχοι, οι εσωτερικοί μονόλογοί τους είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικοί, οι σιωπές τους σε σημεία μιλούν πιο εύγλωττα από τα λόγια τους, ενώ και η παραμικρή χειρονομία τους είναι στρατηγικά σχεδιασμένη.

Η ΣΤΡΑΤΙΑ
E. L. DOCTOROW
ΠΟΛΙΣ

Ο πολυβραβευμένος Edgar Lawrence Doctorow είναι ένας συγγραφέας που αντιλαμβάνεται το συντριπτικό βάρος της Ιστορίας. Ως εκ τούτου, η ιστορία της πατρίδας του, των ΗΠΑ, κατέχει κυρίαρχο ρόλο στα περισσότερα έργα του: στο «Ragtime» (1975) ασχολείται με την εποχή της ανεμελιάς που προοικονομεί την «επίχρυση εποχή της τζαζ» του Φιτζέραλντ· στο «Billy Bathgate» (1989) καταπιάνεται με τα χρόνια της Ποταπαγόρευσης, εστιάζοντας στο πρόσωπο του εβραϊκής καταγωγής μαφιόζου Ντατς Σουλντς· στο «Βιβλίο του Ντάνιελ» (Πόλις, 2007), που θεωρείται το πιο εμβληματικό έργο του, αναψηλαφεί ποιητική αδεία την «υπόθεση Ρόζενμπεργκ» (ζευγάρι, εβραϊκής καταγωγής αμερικανοί κομουνιστές, που κατηγορήθηκαν για κατασκοπία και εκτελέστηκαν ύστερα από μια δίκη-παρωδία) φτάνοντας μέχρι τα απόνερα της εποχής του μακαρθισμού. Στο τελευταίο του μυθιστόρημα με τον τίτλο «Homer & Langley», επιχειρεί μια σύνοψη της αμερικανικής ιστορίας του 20ού αιώνα.

Στο παρόν μυθιστόρημα, ο Doctorow αναμετριέται με ένα κομβικό συμβάν της αμερικανικής ιστορίας, τον αμερικανικό Εμφύλιο. Η αφήγησή του καλύπτει την ακροτελεύτια φάση της εμφύλιας σύρραξης, ήτοι την επέλαση της «Μεγάλης Στρατιάς» του στρατηγού Ουίλιαμ Σέρμαν στον Νότο (στην πολιτεία της Τζόρτζια και στις δύο Καρολίνες), που τερμάτισε τον πόλεμο υπέρ των Βορείων. Αντιμετωπίζοντας την Ιστορία ως μυθιστοριογράφος, ο Doctorow θα έλεγα ότι την προσεγγίζει με παρόμοιο τρόπο με αυτόν του διανοητή Χάουαρντ Ζιν. Ενδιαφέρεται δηλαδή για μια Ιστορία ιδωμένη όχι μόνο από την κορυφή αλλά κι από τη βάση, μέσα από τις ιστορίες των ανωνύμων Αμερικανών, προερχόμενων κυρίως από την εργατική τάξη. Οι διαφορετικές ιστορίες αυτών των ανθρώπων, ως μια συνισταμένη αντίθετων μεταξύ τους βουλήσεων, είναι που συνδιαμορφώνουν την αμερικανική ιστορία, σύμφωνα με τον ήπιο μαρξιστή Doctorow.

Τα ιστορικά πρόσωπα δεν απουσιάζουν από την αφήγησή του. Ο Λίνκολν, ο Λι, ο Γκραντ, ο Σκόλφιλντ, ο Τζεφ Ντέιβις, ο Τζόνσον και, βεβαίως, ο Σέρμαν δίνουν το παρόν στις σελίδες. Επιτελούν όμως έναν οργανικό ρόλο που εξυπηρετεί την αφήγηση και δεν καπελώνουν με το ιστορικό τους βάρος τη μυθοπλασία. Την πλοκή, ούτως ή άλλως, υποκινούν το πλείστον οι μυθιστορηματικοί ήρωες, οι «ανώνυμοι»: ο αλτρουιστής γιατρός Βρέντε Σαρτόριους, η Νότια αλτρουίστρια Έμιλυ που απαρνιέται τις καταβολές της, η μελαψή απελεύθερη Περλ, ο φιλελεύθερος άγγλος δημοσιογράφος Χιου Πράις, ο μαύρος φτωχοδιάβολος Κάλβιν, ο ιρλανδός προοδευτικός Στίβεν Γουόλς...

Ο Doctorow εξερευνεί με λεπτό τρόπο τον ψυχισμό των ηρώων του και μαζί της ίδιας της Αμερικής. Δεν ενδίδει σε απλουστευτικά, επίπλαστα σχήματα του στιλ «καλοί Βόρειοι - κακοί Νότιοι». Θέτει επί τον τύπο των ήλων τη διαλεκτική ανάμεσα στον δυναμικό Βορρά και τον οπισθοδρομικό, ξεπερασμένο από την ιστορία Νότο, που ήταν και η κύρια αιτία για το ξέσπασμα του αμερικανικού Εμφυλίου. Με εξίσου λεπτούς χειρισμούς και με περισσή οξυδέρκεια, ο συγγραφέας αντικρίζει κατάματα το ζήτημα των μαύρων σκλάβων, όπως οριοθετήθηκε ιστορικά μετά το τέλος του πολέμου: «Ελεύθεροι αλλά όχι ίσοι». Το γεμάτο από συμβολισμούς φινάλε του βιβλίου σαν να προανακρούει τον σεπαρατισμό που έμελλε να στιγματίσει τη μετέπειτα πολιτική ζωή της Αμερικής, ώς το '60 τουλάχιστον. Στη σελίδα 354, τα κυνικά λόγια του τυχοδιώκτη νότιου ρέμπελου προοικονομούν τη μετέπειτα πορεία της χώρας: «Ίσως αυτή τελικά να είναι η σκλαβιά του μέλλοντος: να δένεις έναν ελεύθερο μαύρο με τις λευκές του φιλοδοξίες».

Ελένη Γιαννακάκη

Σναφ, 2028 μ.χ.

Τα τρία μυθιστορήματα που έχει εκδώσει στην Εστία συγκαταλέγονται στα καλύτερα των τελευταίων χρόνων. Το πρώτο της χάρισε βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου συγγραφέα. Στο δεύτερό της, ψυχογράφησε τολμηρά τη σημερινή Ελληνίδα κι έφτιαξε ένα γερό ψυχολογικό θρίλερ. Με το φετινό «Σναφ», καταδεικνύει ξανά ότι είναι από τις αφηγήτριες που ξέρουν να τσιτώνουν τον αναγνώστη. Συνέντευξη Θανάσης Μήνας

2008: Ένας έφηβος από την Αθήνα, ένα τυπικό παιδί της γενιάς του, που περνά τις καλοκαιρινές διακοπές του στην Κρήτη, θα ξεπεράσει τα όρια, όταν κινηματογραφεί τον θάνατο δύο ανθρώπων σε τροχαίο με την κάμερα του κινητού του. 2014: Ο έφηβος είναι πλέον ο φοιτητής νομικής Μανούσος Νούσιας, ερασιτέχνης σκηνοθέτης και θιασώτης παιχνιδιών εικονικής πραγματικότητας. Το καλοκαίρι τον ξαναβρίσκει στην Κρήτη, όπου μαζί με την παρέα του γυρίζει ένα σναφ με στόχο την αισθητική αποτύπωση του θανάτου, μια διαδικασία που θα προκαλέσει ποικιλότροπες επιπτώσεις στους πρωταγωνιστές της. 2028: Ο Νούσιας βρίσκεται στην Οξφόρδη ως λέκτορας πολιτισμικών σπουδών, προσπαθώντας να επιστρέψει από την εικόνα στις λέξεις, να εκλογικεύσει τα όσα του έχουν συμβεί και να καταλήξει ως προς το αν υπάρχει μια σχέση αιτίου - αιτιατού στη ζωή ή αν όλα συμβαίνουν τυχαία. Πρόκειται για το τρίτο μυθιστόρημα της Ελένης Γιαννακάκη, μόνιμης κατοίκου Βρετανίας και διδάσκουσας νεοελληνική λογοτεχνία στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Ανάμεσα σε τόσες δραστηριότητες, βρήκε τον χρόνο να κουβεντιάσει μαζί μας.

Γιατί επιλέξατε ως αφηγηματικό μέσο το σναφ, κινηματογραφικό είδος που δεν έχει καμιά σχεδόν αναφορά στην ελληνική πραγματικότητα; Δεν υπάρχουν πολλά πράγματα για τα οποία μπορούμε πια να ισχυριστούμε πως δεν έχουν καμιά αναφορά στην ελληνική πραγματικότητα. Ζούμε σε ένα μεγάλο, παγκόσμιο χωριό. Τα σναφ, άλλωστε, επισήμως δεν υπάρχουν. Από την άλλη, τι είναι αυτά τα βιντεάκια, ακόμη και με δολοφονίες παιδιών, που κατά καιρούς κατάσχονται από τους σκληρούς ελλήνων παιδόφιλων αν όχι σναφ;

Το σημείο όπου ο ήρωάς σας, ο Μανούσος, ερείθιζεται παρακολουθώντας τα θύματα του τροχαίου μου έφερε λίγο στο μυαλό το «Crash» του Μπάλαρντ. Αγαπάτε αυτού του είδους τη λογοτεχνία, που χρησιμοποιεί συμβολιστικά το σεξ και τη βία; Γνωρίζω την ύπαρξη του «Crash», αλλά ποιος θα με πιστέψει αν πω πως δεν το έχω δει; Και δεν το είδα σκόπιμα, για να μπορέσω να φτιάξω τις δικές μου «εικόνες» ανεπηρέαστη. Τώρα, σε σχέση με τη δεύτερη ερώτησή σας, για μένα, η λογοτεχνία είναι ένα μαχαίρι που ακονίζεται σε λόγο, κατά τη γνωστή ποιητική εικόνα του Αλεξάνδρου. Αν τα ερεθίσματα που προσλαμβάνω έχουν σχέση με σεξ και βία, αυτά και θα μεταχειρισθώ σαν μαχαίρι. Άλλωστε, το σεξ και η βία αποτελούν τα προσφιλέστερα θέματα των ΜΜΕ και κυρίως της τηλεόρασης στην Ελλάδα εδώ και κάποιες δεκαετίες τώρα, έτσι δεν είναι; Σημειωτέον ότι πολύ σπάνια θα δω μια ταινία που εκ των προτέρων γνωρίζω πως έχει μεγάλες δόσεις βίας. Νιώθω πιο «μωρό» κι από τα παιδιά μου εξαιτίας αυτού μερικές φορές, τα οποία μου σηκώνουνε πλάκα.

Η ηθική έχει όντως ρευστά όρια; Απολύτως. Πάνω από όλα, είναι συνάρτηση εποχής και κουλτούρας. Και κατόπιν ,είναι συνάρτηση των προσωπικών βιωμάτων, της παιδείας και της προσωπικότητας κάθε ατόμου χωριστά.

Η αρχιτεκτονική της αφήγησής σας σαν να αφήνει εσκεμμένα δομικά «κενά», τα οποία καλείται να γεμίσει ο αναγνώστης. Αυτό γίνεται επειδή πιστεύετε ότι η απόλαυση της ανάγνωσης απαιτεί και τη δική του ενεργή συμμετοχή; Ναι, έχετε δίκιο. Προσπαθώ να κάνω αυτό που εμένα με συνεπαίρνει και με κρατεί σε εγρήγορση όταν λειτουργώ ως αναγνώστρια. Συνήθως δε με ελκύουν τα βιβλία που μου αποκαλύπτονται αμέσως και ταυτόχρονα με τη ροή της αφήγησης. Μου αρέσει έτσι να φαντάζομαι πως ο αναγνώστης μου θα νιώσει την ανάγκη να ξαναπάει πίσω και να βρεί αυτά που στην πορεία της ανάγνωσης έχασε, δεν πρόσεξε ή δεν αξιολόγησε επαρκώς. Να προσπαθήσει επιπλέον να αποκαταστήσει κατά το δυνατόν τη γραμμική ακολουθία της ιστορίας.

Μπαίνω στον πειρασμό να σας ρωτήσω κατά πόσον έχετε επηρεαστεί από τον Τζόυς και αν θεωρείτε ότι ως συγγραφέας εγγράφεστε στον μοντερνισμό ή ακόμη και στον μεταμοντερνισμό. Να αρχίσω από την τελευταία σας ερώτηση; Δε θεωρώ ότι τέτοιου είδους σχηματοποιήσεις βοηθούν ώστε να κατανοήσουμε καλύτερα το έργο κάποιου ή κάποιας, και προσωπικά αποφεύγω να τις χρησιμοποιώ ακόμη και στα κριτικά μου κείμενα που αφορούν έργα άλλων. Τώρα για τον Τζόυς: Μα ποιος πια δεν έχει επηρεασθεί από τον Τζόυς, έστω και έμμεσα; Ο Τζόυς κυκλοφορεί «στον αέρα», τον αναπνέουμε όλοι μας κοντά έναν αιώνα τώρα. Από την άλλη, δεν πιστεύω πως ο δικός μου εσωτερικός μονόλογος, ή όπως αλλιώς θα μπορούσαμε να ονομάσουμε τον τρόπο αφήγησης που χρησιμοποιώ, έχει πολλά κοινά με αυτόν της Μόλλυ Μπλουμ, φερ' ειπείν.

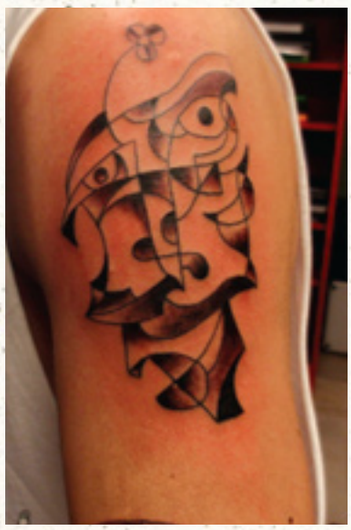
Διδάσκετε νεοελληνική λογοτεχνία στην Οξφόρδη. Πώς αντιλαμβάνονται οι μαθητές σας τη νεότερη λογοτεχνία της Ελλάδας; Τα παιδιά, όπως σε κάθε χώρα, ενδιαφέρονται να μάθουν αυτά που πρέπει να μάθουν για να πάρουν το πτυχίο τους. Οπωσδήποτε πάντοτε υπάρχουν και οι εξαιρέσεις αυτών που θέλουν να εμβαθύνουν σε κάτι περισσότερο. Αυτό κυρίως που προσπαθούμε μαζί με τον συνάδελφό μου Δημήτρη Παπανικολάου είναι να τους βοηθήσουμε να κατανοήσουν τις ιστορικές και πολιτισμικές συνθήκες που γέννησαν αυτά τα έργα.

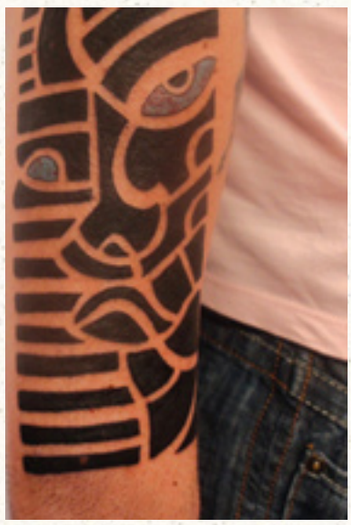
T A T T O O

Του Δημητρή Καραθάνου

Berlin Tattoo / Αθήνα

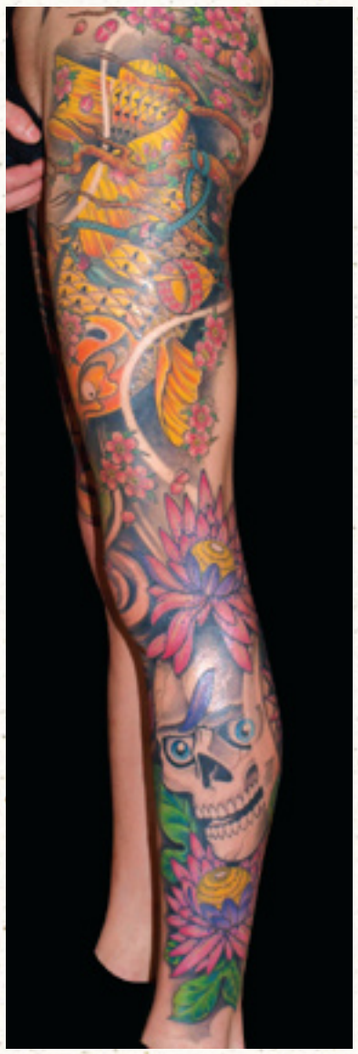
Είναι ίσως ο πρώτος tattoo artist που μεταφέρει τα δόγματα της αφαιρετικότητας και του κυβισμού σε τατουάζ. Ο Διονύσης Ξένος ζωγραφίζει από τα 9 του. Έχει εκθέσει στη Νέα Υόρκη, το Λονδίνο και το Βερολίνο, ενώ στο στούντιό του στην Αγία Παρασκευή εφαρμόζει τις δημιουργίες του στον ανθρώπινο καμβά. Τις βρίσκουμε αξιοθαύμαστες. Έχουν όμως απήχηση; «Δεν είναι δουλειές που απευθύνονται σε όλους», σημειώνει ο Διονύσης. «Δε θα τις πρότεινα σε κάποιον που το μοτίβο του τατουάζ στο μυαλό του είναι ένας δράκος με φωτιές. Τις προτιμούν συνήθως τα πιο ανήσυχα πνεύματα. Καλλιτέχνες, δημιουργοί όλων των συνομοταξιών». Πόσος χρόνος απαιτείται για να ολοκληρωθεί ένα τέτοιο τατουάζ; «Μίνιμουμ, ένα τρίωρο». Πόσο κοστίζει; «Μίνιμουμ, τριακόσια ευρώ». Πόσο πιστός είσαι στα αυθεντικά σου σχέδια; «Είναι σε τέτοιο βαθμό εντυπωμένα στο μυαλό μου, που μπορώ να χτυπήσω τατουάζ με κλειστά μάτια. Προκαλώ, μάλιστα, τον οποιονδήποτε να το διαπιστώσει». Ποιος νιώθει τολμηρός;

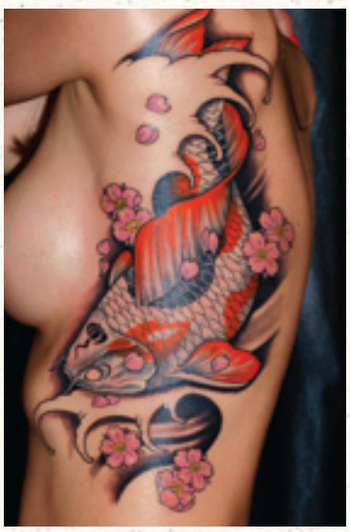
Berlin Tattoo Studio

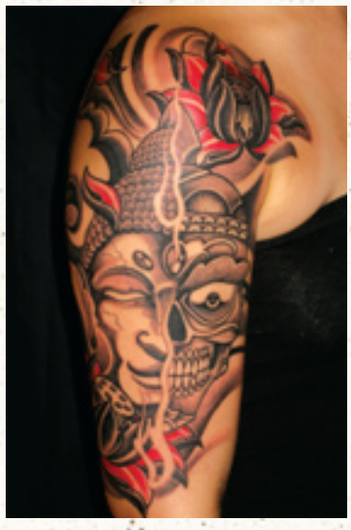
Στρατηγού Τόμπρα 5
Αγία Παρασκευή, Αθήνα
T: 210 6008 773

www.berlintattoo.gr

Nico Tattoo / Θεσσαλονίκη

Ο Thomas Gramm ανήκει στο δυναμικό του στούντιο από το 1997. Ειδικεύεται στα Japanese, στα free hand και στα custom work τατουάζ. Ένα από αυτά του χάρισε το βραβείο Best Tattoo of the Show στο πρόσφατο Athens Tattoo Convention. Συνοψίζοντας τη δουλειά του στο μότο «εσύ φέρνεις την ιδέα, εγώ την προσαρμόζω επάνω σου», ο Thomas μας εξηγεί διάφορες απαιτητικές παραμέτρους της δουλειάς του, όπως το τατουάζ του θιβετιανού μοναχού, που παίρνει τη μορφή νεκροκεφαλής στο δεξί μισό του, προκειμένου να υπακούει στις τελετουργίες της βουδιστικής θρησκείας. Πρόκειται για ένα σχέδιο που έγινε κατά παραγγελία στην Ελβετία και κέρδισε τις διακρίσεις Best of Day και Best of Show στο εθνικό φεστιβάλ. Ενώ το δαιδαλώδες, εικονογραφημένο πόδι, ένα απλό μοτίβο που εξελίχθηκε στη σημερινή του μορφή έπειτα από αλλεπάλληλες επεμβάσεις, αποδεικνύει πως ο Thomas είναι ένας δημιουργός στον οποίο μπορείς να επιστρέφεις ξανά και ξανά.

Nico Tattoo Crew

Αθήνα
Ανδριανού 97, Πλάκα
T: 210 3241 502

www.tattoo.gr

Θεσσαλονίκη
Αλεξάνδρου Σβώλου 37
T: 2310 260 903
Δημητρίου Γούναρη 21,
T: 2310 269 770

G A M E S

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

PRINCE OF PERSIA: FORGOTTEN SANDS - WII, PS3, XBOX360, PSP, NINTENTO DS
(Ubisoft/CD Media)

Του έχει πάρει πλέον το χλιμίντρισμα του ακροβατικού η Ubisoft και δείχνει κι εδώ, σε έναν ακόμα τίτλο του πρώτου διδάξαντα στα κωλοτουμπίδια και στα άλματα, να το καλπάζει καλά. Κολλημένο δίπλα στην κυκλοφορία της ομώνυμης ταινίας, το Forgotten Sands δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση ένα φτηνό movie license, καταφέρνοντας μάλιστα με σχετική ευκολία να κλέψει τη λάμψη από πέρση πρίγκιπα του Τζέικ Γκίλενχαλ. Η ιστορία, αν και ήτανε για να 'χαμε, βρίσκει τον πρίγκιπα να τρέχει να σώσει τον αδερφό του Μαλίκ από την κατάρα ενός δαίμονα και του στρατού του, και κάπου εκεί παύει να σε ενδιαφέρει το σενάριο. Κι αυτό γιατί το Forgotten Sands σε κάνει απλώς να επικεντρώνεσαι στη free running σαλτομορταλική ονείρωξη, που αποτελεί το βασικό προωθητικό του τίτλου. Με έξυπνη χρήση των δυνάμεων που αποκτάς στην πορεία, το platform meets parkour πάρε δώσε του πρίγκιπα, γρήγορα σε κάνει να ξεχνάς τα μικρά παράπονα που μπορεί να έχεις για τα φτωχά σε σχέση με τα υπόλοιπα στοιχεία του παιχνιδιού cutscenes του, όπως και το κάπως επαναλαμβανόμενο σύστημα μάχης, που όμως και αυτό αποκτά momentum όσο ανεβαίνεις τις πίστες. Στα σημαντικά συν του τίτλου, η συνεχιζόμενη πίστη της Ubisoft (όπως και στο έτερο ακροβατιλίκι του Assassin's Creed) σε ένα απόλυτα συμβατό learning curve, που τσιμπάει τη δυσκολία του παιχνιδιού τόσο ώστε να σου μάθει τα κόλπα αρχικά και μετά να σε παρασύρει σε ένα παραλήρημα «άλλη μια θέλω και το πέτυχα», παρά στο να πετάξεις το controller από το παράθυρο. Κοινώς, ο πρίγκιψ είναι υγιέστατος.

2010 FIFA WORLD CUP SOUTH AFRICA - PS3
(EA Sports)

Με βάση τη θριαμβευτική επίδοση του FIFA 2010, δε θα έτρεχε και τίποτα αν η EA αποφάσιζε να μη βγάλει έναν από τους παραδοσιακούς τίτλους με βάση μια από τις μεγάλες εθνικές διοργανώσεις μπαλόσφαιρου στο αθλητικό καλεντάρι. Οποία χαρά και ευτυχία, λοιπόν, που όχι μόνο το έκανε και φέτος, αλλά κατάφερε να βελτιώσει έναν ήδη εξαιρετικό τίτλο. Το World Cup South Africa, αναμενόμενα, δίνει μεγάλο βάρος στην παρουσίαση, μεταδίδοντας όλο το ζουμί της βουβουζελικής ατμόσφαιρας της Νοτίου Αφρικής, αλλά δεν ξεχνάει σε καμία στιγμή το gameplay. Μικρές βελτιώσεις στα main camera angles και στη συμπεριφορά κυρίως των αμυντικών παικτών και των τερματοφυλάκων, κάνουν την υπόθεση γκολ ακόμα πιο συλλεκτική, ενώ και το πρόσθετο μπόνους των βελτιωμένων σουτ με τη μια προσθέτει φάσεις με τουλούμι. Αν βάλεις στο μίξερ και την εξαιρετική συλλογή playing scenarios από την προκριματική φάση αλλά και από την ίδια τη διοργάνωση, βλέπεις γιατί η EA είδε αυτόν τον τίτλο ως κάτι πολύ παραπάνω από ένα απλό licensing cash in. Ακούει η Konami;

UFC UNDISPUTED 2010 - PS3, XBOX360
(THQ/Zegetron)

Μακράν ένας από τους πιο δύσκολους σε χειρισμό τίτλους στην ιστορία του gaming, η μεταφορά στην παιχνιδική οθόνη της πολυμορφικής μπρουταλιτέ του πρωταθλήματος UFC δεν παύει, παρά τον σημαντικό χρόνο που απαιτεί για να το «πιάσεις», να αποτελεί τον πιο ολοκληρωμένο και ρεαλιστικό ξυλοεξομοιωτή που θα πιάσεις στα χέρια σου. Έναν χρόνο μετά το ντεμπούτο του, η THQ δεν έχει αλλάξει σχεδόν τίποτα στον δαιδαλώδη χειρισμό του, που όμως ανταποδίδει τα μέγιστα μόλις πιάσεις τις βασικές του έννοιες, αλλά έχει ρίξει πράμα σε όλους τους υπόλοιπους τομείς, από τη σχεδόν τηλεοπτική πλέον παρουσίαση, το υπερλεπτομερές career mode και τις βελτιωμένες on-line επιλογές. Το πρόσωπο του φετινού Undisputed είναι, βέβαια, ο θηριώδης Brock Lesnar, που μετακινούμενος από την αμερικάνικη πάλη στο Ultimate Fighting Championship πριν από μερικά χρόνια, αναδείχτηκε σε μια από τις πιο δυναμικές φιγούρες του αμερικάνικου αθλητισμού, αλλά εδώ το αστέρι ήταν και παραμένει το παιχνίδι. Απαιτητικό; Σίγουρα. Δύσκολο; Νο ντάουτ. Αλλά σκέψου τα αυτά ξανά όταν θα το έχεις μάθει και θα πηδάς από transition σε transition και από standing game σε floor game, στην απόλυτη αποθέωση του γκλαντιετορικού γκάμπα γκούμπα, και δες αν άξιζε καν τον κόπο η γκρίνια σου. Still king of the fighting games.

C O M I C

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

Death's Head

Ίσως ένας από τους πιο περίπλοκους σεναριακά χαρακτήρες στην ιστορία των κόμικς, ο ρομποτικός (και με ολίγη έως πολύ από σάιμποργκ) κυνηγός επικηρυγμένων-hitman for hire, που ακούει στο όνομα Death's Head, αποτελεί ένα ακόμη παράδειγμα χαρακτήρα που χάθηκε στα άδυτα των βλακωδών χωροχρονικών ιστοριοκάτι, τα οποία χαρακτήριζαν πολλά από τα δημιουργήματα της Μάρβελ τη δεκαετία του '90. Αν και ο Death's Head Mark 2, με τα καλωδιακά του ράστα, το σώμα από μουσκουλιασμένο μέταλλο και την αυτοσαρκαστική διάθεση, ήταν αυτός που θυμάται ο περισσότερος κόσμος και ίσως τελικά ο πιο καλοζωγραφισμένος συγκριτικά με τις άλλες δύο βερσιόν του, η αλήθεια είναι πως η πραγματική μυθολογία του χαρακτήρα και τα στοιχεία που έχουν οδηγήσει στην επιβίωσή του στις καρδιές των φαν του είδους ανήκουν στον Death's Head Mark 1.

Σε αυτή του τη μορφή, ο χαρακτήρας είχε σαφώς διαφορετική εμφάνιση, μια κατιτίς πιο στραβοχυμένη φιγούρα, με λιγότερο μούσκουλο, αλλά περισσότερη ατάκα και απείρως πιο αμφιλεγόμενο attitude. Ο Death's Head Mark 2, άλλωστε, δεν μπορούσε επ' ουδενί να μοιράζεται τη φιλοσοφία του προκατόχου του, που ήταν ουσιαστικά κολλημένη στο τρίπτυχο «βρες, σκότωσε, εισέπραξε», καθώς υπήρξε παιδί της εμπορικοκεντρικής προσπάθειας της αγγλικής βιτρίνας της Μάρβελ και ως εκ τούτου όφειλε να είναι πιο αγνά ηρωικός, παρότι μοιραζόταν τα ίδια λειτουργικά στοιχεία με τον «πατέρα» του, «αδερφό» του, πείτε το όπως θέλετε, άλλωστε, όλα είναι λίγο σχετικά με τα σάιμποργκ.

Κατασκευασμένος ως αντιήρωας από τη στιγμή που το πρώτο του μεταλλικό κέρατο αποτυπώθηκε στο χαρτί, ο αυθεντικός Death's Head συνδύαζε τα wisecracking στοιχεία του με ένα ποτ πουρί σωματικών λεπτομερειών που αποτελούσαν ένα cross section μεταξύ των Transformers και του θρυλικού κυνηγού επικηρυγμένων του «Star Wars», Bobba Fett. Ιν σορτ, εγγυημένη επιτυχία. Εντούτοις, ο Death's Head ήταν από τους πρώτους χαρακτήρες που επιλέχθηκε για revamp όταν μπήκαν τα 90s, κερδίζοντας σε εμφάνιση, αλλά χάνοντας από άνεση, καθώς έβγαλε στη σύνταξη τη σχεδόν θρυλική του προτασική κατάληξη «yes?» (κατά το «I kill you now, yes?») και ανακατεύτηκε σε μια παταγωδώς αποτυχημένη προσπάθεια να γίνει ο πρώτος χαρακτήρας χωρίς ίχνος συνείδησης που σταδιακά αποκτούσε ψυχή και έναν οριακά χριστιανικό ηθικό κώδικα.

Οι οπαδοί αντέδρασαν, το βασικό του story arc με τη «δημιουργό», τον Έβελιν Νέκερ, πήρε σαφώς λιγότερο respect από όσο χρειαζόταν και μείναμε πάλι χαμένοι στον χωροχρόνο, με τη Μάρβελ να προσπαθεί απεγνωσμένα να μαζέψει τα σπασμένα, ρίχνοντάς του από δίπλα άφθονους πρωτοκλασάτους guests, αδυνατώντας να καταλάβει ότι το ξενοδοχείο δεν υπέφερε από καλεσμένους, αλλά από ξενοδόχο. Εντέλει το φιάσκο του ίσως πιο ενδιαφέροντα χαρακτήρα της βρετανικής Μάρβελ ολοκληρώθηκε με την τρίτη και μακράν χειρότερη έκδοσή του, που ελάχιστη σχέση είχε με τον κυνικό αντι-ήρωα από τον οποίο ξεκίνησε.

Οι δημιουργοί του, Τζοφ Σίνιορ και Σάιμον Φέρμαν, έχουν πολλάκις δηλώσει ότι θα ήθελαν να ξαναπιάσουν τον χαρακτήρα, να γεμίσουν τις άφθονες τρύπες στην ιστορία του και να δουν αν θα ήταν ποτέ δυνατόν να ενώσουν και τις τρεις εκδοχές του σε μια ενιαία μυθολογία, αλλά at the time of writing αυτό φαίνεται το ίδιο πιθανό με το να αποφασίσει ο Death's Head να ζητήσει συγγνώμη για κάθε πιστολιά που έχει ρίξει. It just ain't gonna happen.

S C R E E N

Του Τάσου Ρέτζιου

I Love You Phillip Morris

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΓΚΛΕΝ ΦΙΚΑΡΑ, ΤΖΟΝ ΡΕΚΟΥΑ
ΠΑΙΖΟΥΝ: ΤΖΙΜ ΚΑΡΕΪ, ΓΙΟΥΑΝ ΜακΓΚΡΕΓΚΟΡ, ΛΕΣΛΙ ΜΑΝ, ΡΟΝΤΡΙΓΚΟ ΣΑΝΤΟΡΟ

Δύσκολο να πιστέψεις βλέποντας τις περίεργες στροφές που παίρνει η ακόμα πιο αναπάντεχη ζωή του Στίβεν Ράσελ ότι όλο αυτό είναι μια πραγματική ιστορία. Όχι τόσο γιατί είναι από εκείνες τις ιστορίες που το «απίθανο» είναι μια φτωχή λέξη για να περιγράψει τα όσα συμβαίνουν, όσο γιατί στις χαμηλές πτήσεις του καιρού μας δε νοούνται τέτοιες δραματικές αλλαγές πορείας. Ακόμα περισσότερο -και εξίσου σημαντικό- είναι ότι όλο αυτό, ως ταινία, καθόλου δε φοράει τον μανδύα μιας συγκεκριμένης στολής (δεν είναι ακριβώς κωμωδία, δεν είναι ακριβώς μια... τραγική κομεντί, δεν είναι ακριβώς τίποτα), μπερδεύοντας ακόμα περισσότερο τα πράγματα και τους ανυποψίαστους θεατές.

Ο Στίβεν (ο Τζιμ Κάρεϊ σε κάτι που ξέρει να κάνει καλά) που παίρνει τη στροφή της ζωής του δε διαπιστώνει μόνο ότι είναι ομοφυλόφιλος αλλά κι ένας διαπρύσιος μαχητής πραγμάτων, που εκ πρώτης μοιάζουν παράλογα και αδύνατα. Διαπιστώνει επίσης ότι μπορείς να δημιουργήσεις από μόνος σου τον μεγάλο έρωτα της ζωής σου, έστω (ή, μάλλον, ακριβώς επειδή είσαι εκεί) και στη φυλακή, ότι μπορείς να κατασκευάσεις σχέσεις, πάθη κι εξαρτήσεις, αλλά, υποθέτουμε, ότι αυτό είναι ένα κοινό καλά κρυμμένο μυστικό, έτσι δεν είναι; Από την άλλη, ο Φίλιπ Μόρις -καμία(;) σχέση με τσιγάρα-, ένας περίεργα παθητικός αποδέκτης της ενέργειας του Στίβεν, δίνει την ευκαιρία στο Γιούαν ΜακΓκρέγκορ να εξηγήσει πώς είναι δυνατόν να φτιάχνεις στην οθόνη έναν απρόσμενο χαρακτήρα, παίζοντας με τον ίδιο τρόπο. Ναι, έχει χιούμορ, γέλιο και υπερβολή η ταινία, όπως κι ένα σενάριο που δείχνει να βιάζεται να μιλήσει για κάτι που δεν είναι ακριβώς σίγουρο τι είναι. Όπως έχει και μια γλυκιά ιεροσυλία στη δομή της (την οποία οι σκηνοθέτες δόξασαν ως σεναριογράφοι στο βέβηλα αστείο «Bad Santa»), που ενίοτε σε αφήνει μετέωρο. Αλλά δεν είναι αυτά τα κύρια στοιχεία που την κάνουν να έχει την περίεργα ευχάριστη γεύση ενός εξωτικού φρούτου και τη θολή λάμψη ενός κρυστάλλου που δεν ξέρεις αν είναι πολύτιμος λίθος ή απλό καθρεφτάκι. Πάνω απ' όλα, είναι η αίσθηση που σου αφήνει, ένα εσκεμμένα ανολοκλήρωτο παζλ συναισθημάτων, χαρακτήρων και καταστάσεων, πολύ πιο πέρα από τη στροφή ενός ανθρώπου και τις έντονες εμμονές του και πολύ πιο κοντά σε ένα ιλαροτραγικό πεδίο. Εκεί όπου άνθρωποι που νιώθουν παράξενες ενοχλήσεις στο στομάχι και στον εγκέφαλο αφήνονται στη γλίστρα και, έτσι καθώς κυλάνε τις υπάρξεις τους, τις βλέπουν απέξω και είναι όλο και περισσότερο σίγουροι ότι αυτή η κούρσα δεν έχει τελειωμό.

Του Γιώργου Μπάκα

Μασσαλία

Σαν τη Χαλκιδική δεν έχει!

Φωτογραφία Νίκος Καρδαράς

Όχι, δεν είναι τουριστική καρτ ποσταλ, ούτε φωτογραφία της δεκαετίας του '70, ρετουσαρισμένη από επαγγελματία γραφίστα. Αυτό το ονειρικά πανέμορφο παραδοσιακό ουζερί είναι αληθινό, επισκέψιμο και θα το βρεις στη Νέα Φώκια Χαλκιδικής. Στεγάζεται στο πιο παλιό και γραφικό κτήριο του χωριού, κοσμώντας την κεντρική πλατεία και δίνοντας μια λαμπερή, αισιόδοξη και χαρούμενη νότα με τη μεταφυσική του ζωντάνια! Το όνομά του, «Μασσαλία»! Γιατί έτσι; Η σύνδεση έχει να κάνει με ιστορικά γεγονότα, αφού οι Φωκαείς, πρόγονοι των Φωκιανών, ίδρυσαν το 700 π.Χ. στο όνομα μιας θεότητάς τους την πόλη Μασσαλία. Πανδοχείο στις αρχές του 20ού αιώνα, παντοπωλείο στη συνέχεια, σήμερα το κτήριο φιλοξενεί το ουζερί του Γιάννη και του Νίκου, οι οποίοι κατάφεραν να εναρμονίσουν την εξωτερική ομορφιά του χώρου με την εσωτερική, δηλαδή την ελληνική κουζίνα του! Όλα τα προϊόντα, ντόπια και χειροποίητα, επεξεργασμένα επί τόπου, γεύσεις ασυναγώνιστα μοναδικές και μαγειρεμένες με έναν τόσο ξεχωριστό τρόπο, που θα αναθεωρήσεις αυτό που χαρακτήριζες μέχρι σήμερα «ελληνική κουζίνα». Πάθαμε την πλάκα μας με: χταπόδι σχάρας με φινόκιο ή τηγανιά με δύο είδη μανιταριών, χωριάτικη με κριθαρομπουκιές, κολοκυθοανθούς γεμιστούς, παστουρμά με κατίκι Δομοκού και φρέσκιες τηγανητές πατάτες κομμένες στο σκαλί του μαγαζιού. Είτε επιλέξεις κρεατικά είτε ψαρικά είτε μεζεκλίκια για το ουζάκι σου, το σίγουρο είναι ότι θα φύγεις από τη «Μασσαλία» με μια εγγυημένα υπέροχη ανάμνηση γεύσης και χαλάρωσης.

Πλατεία Νέας Φώκιας, Τ: 6974 119 737

Παπαρούνα
The bar is open!

Φωτογραφία Σάκης Γιούμπασης

Όπως τα πάρτι στις παραλίες χτίζονται γύρω από μια παρέα, με τον ίδιο τρόπο γύρω από την «Παπαρούνα» χτίστηκε αυτό που σήμερα αποκαλούμε «πιάτσα της Συγγρού», «πιάτσα της Βαλαωρίτου» ή όπως αλλιώς θες πες το. Αναγεννημένη από τις στάχτες της, η παλιά αγορά της πόλης βρήκε τον νέο της εαυτό και η «Παπαρούνα» βρίσκει σήμερα έναν ακόμη πιο καινούριο. Κλείνοντας το κεφάλαιο «εστιατόριο» και εγκαινιάζοντας τη σύζευξη με το παλιό μπαρ (η ισχύς εν τη ενώσει), μια φρέσκια και πολλά υποσχόμενη δύναμη προστίθεται και προσθέτει στη νυχτερινή διασκέδαση της πόλης.

Ταυτόχρονα, στέλνει μια ηχηρή υπόσχεση στους θαμώνες της κουζίνας της και σε όσους ανησυχούν ότι θα χάσουν το αγαπημένο τους στέκι ότι θα επιστρέψει λίαν συντόμως (coming soon) σε νέο spot! Στον ίδιο υπέροχο, ανοιχτό, ψηλοτάβανο χώρο, με την κλασική ατμόσφαιρα και τις αποχρώσεις του κόκκινου και του μπλε, με νέες γουστόζικες tribal απλίκες που μοιάζει να βγήκαν από το «Samurai Jack» του Ταρτακόφσκι, το νέο μπαρ «Παπαρούνα» εισέρχεται σε μια νέα εποχή, με την παλιά όμως φιλοσοφία. Ποιότητα, εξυπηρέτηση και ευχάριστες εκπλήξεις! Διατηρώντας τον γαστρονομικό της χαρακτήρα, την πλούσια κάβα της και τους καλλιτέχνες της κουζίνας της, κατάλογοι με διάφορα εμπνευσμένα πιάτα προσφέρονται να συνοδεύσουν με τον πιο εύγευστο τρόπο το κοκτέιλ, το κρασί, τη σαμπάνια ή και την μπίρα σου, συνοδεία jazz, soul και funk ρυθμών. Αίσθηση αναμένεται να κάνουν οι live βραδιές που ετοιμάζονται πυρετωδώς και θα μπορείς να ενημερώνεσαι για αυτές στο site www.paparouna.com όπως και στο facebook (paparouna bar). Κάνε κλικ!

Συγγρού 7, Βηλαρά 2, Τ: 2310 510 852

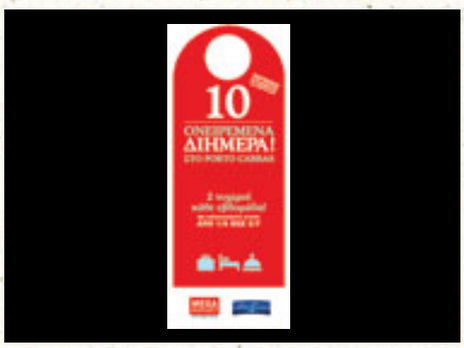

CANDY SHOP

MEGA OUTLET: CARRA-HOLIDAYS!
Το μεγαλύτερο Εκπτωτικό Εμπορικό Κέντρο των Βαλκανίων σας στέλνει διακοπές στο πιο καραχλιδάτο Resort, το «Porto Carras Grand Resort»! Έως 3/7, πηγαίνετε στο Mega Outlet και οι άνθρωποί του θα φροντίσουν να σας στείλουν καραδιακοπές στο πιο καρα-μπινάτο resort της Χαλκιδικής. Αγοράστε οτιδήποτε από τα 80 καταστήματα του Mega Outlet, αποκτήστε ένα item από τα 400 επώνυμα brands και μπείτε στην κλήρωση για 10 μοναδικά διήμερα για δύο άτομα στο «Porto Carras Grand Resort»! Κάθε βδομάδα και νέα κλήρωση, κάθε εβδομάδα κι ένας νέος νικητής!
www.megaoutlet.gr

NESTEA: TI; TEA!
Μια δροσερή πηγή ευεξίας συνδυάζει μοναδικά όλες τις ευεργετικές ιδιότητες του πράσινου τσαγιού με τη φανταστική γεύση. Το νέο Nestea Πράσινο Τσάι Φράουλα, με εκλεκτά φύλλα τσαγιού από τις φυτείες Τσολάτι της Ινδίας, είναι πλούσιο σε αντιοξειδωτικά συμβάλλοντας στην προστασία από το σωματικό στρες, ενώ χάρη στη μοναδική γεύση ζουμερής φράουλας αποτελεί την πιο γευστική απόλαυση της ημέρας. Το νέο Nestea Πράσινο Τσάι Φράουλα είναι ο πιο εύκολος και γευστικός τρόπος να προσφέρουμε στον οργανισμό μας ό,τι χρειάζεται κάθε στιγμή της ημέρας.
T: 210 6888 071

AMITA: NATURAL LIVING
Δύο νέοι 100% φυσικοί χυμοί πορτοκαλιού έρχονται από την Amita για να καλύψουν ξεχωριστές διατροφικές ανάγκες. Η «Amita Πορτοκάλι Έξτρα βιταμίνη C», με τη C να ενισχύει την άμυνα του οργανισμού, είναι ιδανική για όσους ζουν έντονα, ενώ η «Amita Πορτοκάλι Χαμηλή Οξύτητα», με τη χαμηλότερη οξύτητα από οποιοδήποτε συσκευασμένο 100% φυσικό χυμό πορτοκάλι της ελληνικής αγοράς, με γλυκιά γεύση και χωρίς κομμάτια πορτοκαλιού, είναι κατάλληλη για όσους έχουν ευαίσθητο στομάχι. Φυσικά, με την ακαταμάχητη γεύση της Amita!
www.amita.gr

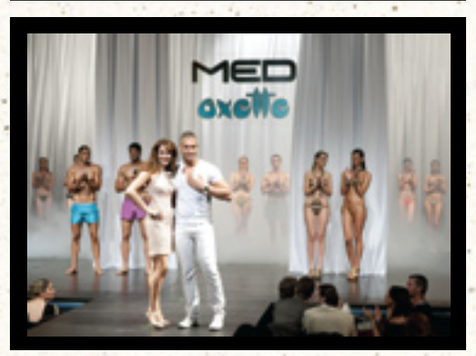

NEOSET ΚΟΥΖΙΝΑ: ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΩΡΑ
Εύκολες λύσεις που κάνουν την αλλαγή της παλιά κουζίνας απόλαυση. Η Neoset Κουζίνα αναλαμβάνει: Έμπειροι διακοσμητές παίρνουν μέτρα επί τόπου, σχεδιάζουν τη νέα κουζίνα ακριβώς για το χώρο σας και δίνουν μια ολοκληρωμένη προσφορά. Εξειδικευμένο συνεργείο αποξηλώνει και απομακρύνει την παλιά κουζίνα σας σε ασφαλές μέρος, χωρίς επιπλέον χρέωση. Ο χώρος είναι πλέον έτοιμος να δεχτεί τη νέα σας κουζίνα. Το ίδιο συνεργείο την τοποθετεί με ακρίβεια. Στο Δίκτυο Neoset Κουζίνα βρίσκεται το στιλ και η ποιότητα που αναζητείτε, και μάλιστα με τον ευέλικτο τρόπο χρηματοδότησης Neoset.
T: 210 6601 100
www.neoset.gr

APRILIA: RIDING SCHOOL
Με στόχο να εισαγάγει τους αναβάτες στον κόσμο της ασφαλούς οδήγησης, η Piaggio Hellas, σε συνεργασία με το περιοδικό «0300» και τους εκπαιδευτές του California Superbike School, είναι χορηγός του Aprilia Riding School για κατόχους μοτοσικλέτας. Νέες τεχνικές, απόκτηση μεγαλύτερης οδηγικής ικανότητας, ασφαλής οδήγηση στη θεωρία και την πράξη, είναι κάποια από τα θέματα στα οποία θα εντρυφήσουν οι συμμετέχοντες στα μαθήματα ασφαλούς οδήγησης, τα οποία προσφέρονται σε προνομιακή τιμή στους κατόχους Aprilia. Δήλωσε συμμετοχή!
T: 210 2851 300 (εσωτ.138), jarv@0300.gr

MEDITERRANEAN JET SET
Ένα λαμπερό fashion show, δύο εντυπωσιακές συλλογές Άνοιξη - Καλοκαίρι 2010. Oxette και Med παρουσίασαν τις δημιουργίες τους με θέμα «Mediterranean Jet Set», στο Θέατρο Βεργίνα του Regency Casino Thessaloniki. Η συλλογή των Oxette περιλαμβάνει αβαν-γκάρντ κοσμήματα και ρολόγια, περίτεχνες λεπτομέρειες. Η νέα συλλογή του Χρήστου-Med-Χατζηβασιλείου περιλαμβάνει γυναικεία ολόσωμα μαγιό, brazilian bikini, τρίγωνα tops, ιδιαίτερα αξεσουάρ, ανδρικά μαγιό, βερμούδες. Τα μαγιό και τα κοσμήματα να συνοδεύονται από τα υποδήματα NAK.
T: 2310 286 426, 2310 286 113

Attivo Αγ. Μελετίου 82, Αθήνα, 210 8613 656, Γ. Σταύρου 8, Θεσσαλονίκη, 2310 281 888, www.attivo.gr **attr@attivo (A.L.E., Ditcher, J.C. Rags)** T: 210 2853 813 **Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)** 210 9859 685 **Calzedonia** www.calzedonia.gr **Camper** Ερμού 34, 210 3216 709, Αναγνωστοπούλου 23 & Ηρακλείτου 210 3629 398, Κολωνάκι **Castor Group SA (A-Style, FullCircle, Skunkfunk)** 210 2759 571 **Color** Πρωτογένους 5, Ψυρρή, 210 3317 119 **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Elmec Sport (Converse, Harley)** Λεωφ. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα, 210 9699 300 **Fena** Δημοκρίτου 14, 2310 471 093, Εγνατία 52, 2310 253 930 **fenafresh** Π. Μελά 8, 2310 257 447, Mediterranean Cosmos, 2310 474 032 **Fenastock** Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65 (Έναντι Βιαμύλ), 2310 474 041 **Intimissimi** www.intimissimi.gr **Kanellakis group** Αγίας Παρασκευής 10, Περιστέρι, 210 5785 400 **Korres** 22620 54500 **Levi's** 210 6873 501 **Mah Jong** Σέκερη

FENA + DIANE VON FURSTENBERG
Έκανε επανάσταση με το wrap dress και τα μεταξωτά ζέρσεϊ φορέματά της. Τη λάτρεψαν τα πιο ψαγμένα και «διαβασμένα» στιλιστικά θηλυκά. Μπήκε σε μουσεία, δίνει γραμμή, στιλ και λάμψη στη δυναμική γυναίκα για τέσσερις δεκαετίες. Με παρουσία σε 56 χώρες, η Νταϊάν Φον Φίρστενμπεργκ φέτος το καλοκαίρι φιλοξενείται στο κατάστημα Fena στον Φοίνικα, με μια συλλογή που αποτελεί trivial pursuit αισθητικής απελευθέρωσης. Καλοραμμένα ρούχα που αγκαλιάζουν το σώμα, A-class υφάσματα, μυστικά κοψίματα και δημιουργικές λεπτομέρειες απογειώνουν κάθε σιλουέτα που αποφασίζει να φορέσει τις ιδέες της βελγοαμερικάνας «Βασίλισσας».
T: 2310 471 093

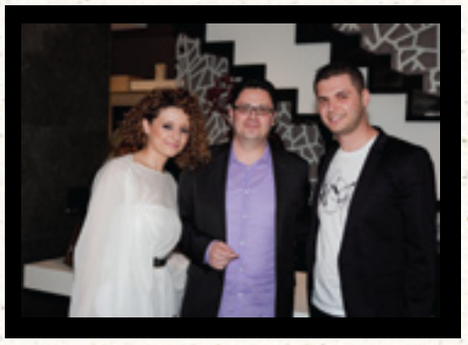
STARBUCKS® FRAPPE: ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!
Η αγαπημένη ελληνική συνήθεια, τώρα με την ποιότητα Starbucks! Starbucks® Frappe όπως ακριβώς τον επιθυμείς: σκέτο, μέτριο ή γλυκό, με ή χωρίς γάλα, σε Tall ή Grande μέγεθος. Γευστικός και ποιοτικός, ο Starbucks® Frappe προέκυψε μετά από 20 χρόνια έρευνας και δοκιμών. Με ένα χαρμάνι εκλεπτυσμένου καφέ από την Κολομβία και με 100% κόκκους Arabica, επιλεγμένους από το 3% των πιο εκλεκτών κόκκων στον κόσμο, ο Starbucks® Frappe ανταποκρίνεται στα υψηλά πρότυπα ποιότητας των Starbucks, αλλά και στα υψηλά κριτήρια γεύσης των Ελλήνων φίλων του φραπέ.
www.starbucks.com.gr

EAGLES PALACE: THE GREEN HOTEL
Το ξενοδοχείο Eagles Palace, στην Ουρανούπολη Χαλκιδικής, βραβεύτηκε για 2η συνεχή χρονιά με το οικολογικό Σήμα Green Key. Πρόκειται για ένα παγκόσμιο σύστημα αξιολόγησης και επιβράβευσης τουριστικών καταλυμάτων που επιδεικνύουν, όχι μόνο νοοτροπία προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά και ενέργειες και πράξεις προς αυτό τον σκοπό. Μετά από 20 χρόνια Γαλάζιας Σημαίας για την παραλία του, το European Ecolabel το 2009, το Caring Luxury Award από τα Small & Luxury Hotels of the World, το Eagles Palace και οι άνθρωποί του αισθάνονται τιμημένοι, και όχι άδικα, «πράσινοι».
T: 23770 31101-4, info@eaglespalace.gr
www.eaglespalace.gr

IANOS
ΑΛΥΣΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

IMPERIAL FLOOR GALLERY: ΞΥΛΟ ΠΟΥ ΘΕΣ!
Η διεύθυνση του καταστήματος ξύλινων δαπέδων Imperial Floor Gallery παρουσίασε τις νέες της συλλογές με ένα cocktail πάρτι. Πελάτες και συνεργάτες, διακοσμητές, αρχιτέκτονες κι επιχειρηματίες, περιηγήθηκαν στον ζεστό και φιλόξενο χώρο του καταστήματος, στην Εθνικής Αντιστάσεως, ενημερώθηκαν από τους οικοδεσπότες, Ματίνα και Βαγγέλη Καλαντζή, για τα προϊόντα της νέας συλλογής ξύλινων δαπέδων της Imperial Floor Gallery, θαύμασαν τα ξύλινα δάπεδα των καλύτερων οίκων του κόσμου, ξεναγήθηκαν στις έξυπνες, λειτουργικές και ποιοτικές ιδέες για τα υλικά που ντύνουν ιδανικά τόσο εσωτερικούς όσο και εξωτερικούς χώρους κατοικιών και επαγγελματικής στέγης.
T: 2310 227 225

ΙΑΝΟΣ: CORPORATE SUPERBRAND
Με το βραβείο «Corporate Superbrands» τιμήθηκε η αλυσίδα πολιτισμού Ιανός, στην κατηγορία Εκδόσεις-Τύπος-ΜΜΕ. Μετρώντας 26 χρόνια επιτυχημένης παρουσίας στον χώρο του βιβλίου, ο Ιανός αποτελεί τη μοναδική βραβευμένη επιχείρηση με έδρα της την περιφέρεια (Θεσσαλονίκη). Διαθέτοντας όλους τους in print τίτλους, οργανώνοντας πλήθος εκθέσεων και events, παρουσιάζοντας πλούσιο εκδοτικό έργο, μάλλον δεν ήταν έκπληξη η βράβευση του Ιανού ως μία από τις κορυφαίες εταιρικές επωνυμίες της Ελλάδας.
T: 2310 276 447

DON'T TALK, JUST KISS!
Έκθεση γιγαντο-φωτογραφίας με θέμα τα «Φιλιά» παρουσιάζεται στον περίβολο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Στόχος του Κέντρου Σεξουαλικής και Αναπαραγωγικής Υγείας (ΚΕΣΑΥ), που υπογράφει την πρωτοβουλία, είναι η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για τα σεξουαλικά ζητήματα και τα προβλήματα αναπαραγωγής. Η έκθεση περιλαμβάνει 30 φωτογραφίες μεγάλων διαστάσεων, που αφιλοκερδώς τράβηξε και επέλεξε ο καθηγητής της σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ Γ. Κατσάγγελος. Ο φωτογράφος επιλέγει ένα σημείο εξέλιξης του φιλιού, και του προσδίδει λίγο χρόνο επιπλέον, μέσω της αποτύπωσής του. Πρόκειται για τη «διαφραγματική» σύλληψη φιλιών ανάμεσα σε καθημερινούς ανθρώπους που εθελοντικά συμμετέχουν στην εκστρατεία ενημέρωσης του ΚΕΣΑΥ.
T: 2310 999 099

5, Κολωνάκι, 210 3622 860 **microXtreme (C1RCA, Lakai, Matix, Forum)** Αιμιλιανού Γρεβενών 5, 2310 240 832 **Miss Sixty - Energie** Σκουφά 29, Κολωνάκι, 210 3603 264 & Α. Μεταξά 30Α, Γλυφάδα, 210 8944 565 **Murphy & Nye** Αλωνίων 2, Κηφισιά, 210 8012 060 **Nike Hellas** 210 9464 400 **Notos Com (Lacoste)** 210 8007 395, www.notoscom.gr **πλαίσιο** 210 2892 000, www.plaisio.gr **Replay** Κεντρική Διάθεση: Fashion Box Ελλάς, 210 2717 757 **Shop & Trade** Κεντρική διάθεση Ακομινάτου 37, 210 5231 683 **Shop** Ερμού 112Α, 210 3232 683, Attica corner 3ος όροφος, Attica corner Golden Hall 3ος όροφος **Sixty Hellas** Ακομινάτου 50, 210 5231 681 **Sony** 210 6782 000 **Sotris** 210 3610 662 **sportService (Billabong, Element, Von Zipper)** 22990 49285 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 6198 650

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου – 22 Ιουλίου)

Η πείνα, η ανεργία και οι κακουχίες της ζωής (4 ευρώ ο φραπές) φέρνουν την οργή σου (ενίοτε και το σκατό) στο αμήν και σε οδηγούν σε ακραίες αντιδράσεις, όπως ο στενός εναγκαλισμός με τη χριστιανική θρησκεία. Ό,τι δεν κατάφερε ο Κώστας και ο Γιώργος, που τους πίστεψες σαν θεούς, ευελπιστείς πως θα το καταφέρει ένας αληθινός Θεός εκεί πάνω; Ας το δεχτούμε, όμως οφείλεις κι εσύ να εκτιμήσεις ένα πράμα: Το κράτος μπορεί να μη φρόντισε για την ευημερία σου, φρόντισε όμως να έχεις μπόλικες εκκλησιές να προσεύχεσαι.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου – 22 Αυγούστου)
Ο Δίας στον Κρόνο ξεσκεπάζει τη δικαιολογία του αλκοόλ που έχεις εφεύρει για να απενοχοποιείσαι από τα αμέτρητα κρεβατώματά σου. Μου θυμίζεις το ανέκδοτο με τον κόκορα που κυνηγάει την κότα και η κότα σκέφτεται: «Αν σταματήσω να με πηδήξει, θα με πουν οι άλλες πουτάνα. Αν συνεχίσω να τρέχω, θα χάσω το πήδημα. Το βρήκα, θα σκοντάψω!». Πλέον, οι εκφράσεις «ήπια, δεν θυμόμουν τίποτα», «με εκμεταλλεύτηκε, δεν έβλεπα μπροστά μου», «είχα θολώσει, δεν ήξερα τι έκανα» δεν πείθουν κανέναν και ακούγονται πιο αστείες και από τις επαναστατικές κορώνες της Παπαρήγα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου – 22 Σεπτεμβρίου)
Η περίοδος από 28/06 έως 18/07 είναι μια καλή περίοδος να αναθεωρήσεις κάποια πράγματα στην κοινωνική σου συμπεριφορά, όπως να μετριάσεις τις ανταγωνιστικές σου διαθέσεις, να πάψεις να κυνηγάς την προσοχή των ανθρώπων και να γίνεις πιο εσωστρεφής. Οι φίλοι δεν είναι κοπάδι για να σε ακολουθούν όπου γουστάρεις εσύ, δεν είναι γκρούπις, δεν είναι πειραματόζωα, ούτε τρόπαια για να τα κατακτάς όταν θες να ταΐσεις το εγώ σου. Και όπως είχε πει και ο Τζον Τορτούρο, «αν θες να σε λατρεύουν, πήγαινε στην Ινδία και κάνε μουουου»!

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου – 23 Οκτωβρίου)
Δεν πρόλαβες να χαρείς τον έρωτα που σου δώρισε εκείνη η ρομαντική σύμπτωση (θέλατε να αυτοκτονήσετε και οι δύο μετά από μια ανυπόφορη μοναξιά χρόνων) και να που, λίγους μήνες μετά, η αλλαγή επαγγελματικής έδρας σάς αναγκάζει να θυμηθείτε και πάλι εκείνα τα μαύρα χρόνια της χολέρας. Θα μου πεις: «Τι είχες, Γιάννη; Τι είχα, μπάντα!». Όμως, σιγά την μπάντα που είχες, ρε Γιάννη! Αυτό που έχει σημασία είναι ότι η κακιά η ώρα θέλει να είστε μακριά και αγαμημένα. Κεν γιου τέκετ?

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου – 21 Νοεμβρίου)
Με την Πανσέληνο στον Άρη, είναι περίπου σχεδόν απόλυτα βέβαιο ότι μάλλον (η σιγουριά θα με φάει) θα πέσεις κι εσύ θύμα της τρομοκρατίας του προλεταριάτου. Ύπουλες και υπνωτικές φωνές θα σου ψιθυρίζουν πόσο «υπερεκτιμάς τον εαυτό σου», πόσο «δύσκολα είναι τα πράγματα έξω» και πόσο «πρέπει να χαίρεσαι που πληρώνεσαι στην ώρα σου». Δηλητηριώδεις οχιές θα προσπαθούν να σε πατρονάρουν και να σε χειραγωγήσουν, εγγυοδοτώντας σου ένα καλύτερο και πλουσιότερο μέλλον (για αυτούς). Αβάντι μόμολο, όσο προλαβαίνεις να αλλάξεις επαγγελματική πλεύση πριν γίνεις τροφή για τα θηρία.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου – 21 Δεκεμβρίου)
Η παράνοια που ζεις τον τελευταίο καιρό λόγω οικονομικής κρίσης πρέπει να καταλάβεις, τοξοτάκο, πως τελειωμό δεν έχει και κάποια στιγμή πρέπει να αρχίσεις να αποζητάς και πάλι τους παλιούς σου ρυθμούς. Έχεις καταφέρει μέσα σε λίγες βδομάδες να κάνεις τη δουλειά ζωή και τη ζωή δουλειά, και όλα αυτά γιατί; Για να ζεις κλεισμένος μέσα σε ένα γραφείο παρέα με το στρες, το άγχος και τον πανικό; Για να εξασφαλίσεις μια βαρετή ζωή μετά τα 60 σου χρόνια, αγνοώντας τη σοβαρή πιθανότητα να πεθάνεις στα 59 από ανακοπή καρδιάς, μόνος/η, χωρίς φίλους και ζωή;

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου – 19 Ιανουαρίου)
«Ζωή, με καταράστηκες, ποτέ να μη γελάσω, να μη χαρώ τα νιάτα μου, και μαύρη να 'ν' η στράτα μου», έγραφε ο ΛεΠα (Λευτέρης Παπαδόπουλος) πριν κάμποσα χρόνια, και πόσο ταυτίζεσαι με τους στίχους δεν τολμώ να μαρτυρήσω! Ανεργία, αγαμία, ατεκνία, αρρώστιες, αδυναμία πληρωμών. Καλά, μιλάμε, εσύ πρέπει να περνάς όλη μέρα κάτω από σκάλες, να σπας καθρέφτες και να κυνηγάς μαύρες γάτες γύρω από νεκροφόρες. Δεν εξηγείται αλλιώς το πράγμα. Δε θεωρώ καθόλου απίθανο να είσαι εσύ η αιτία του κατήφορου που έπιασε η χώρα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου – 18 Φεβρουαρίου)
Μας είχες πρήξει πως ήθελες να ξαναζήσεις εκείνο το αέρινο αίσθημα ανεξαρτησίας που σου προσφέρει η εργένικη ζωή και τώρα, που άδειασες από δεσμεύσεις, κατάλαβες πόσο δυσβάσταχτο είναι το συναισθηματικό κενό, μέσα στο οποίο μισοζείς (υποσυνείδητο μήνυμα: «Πες και στους φίλους σου να αγοράζουν το SOUL. Πες και στους φίλους σου να αγοράζουν το SOUL»). Ένα κενό που σε κάνει να νιώθεις σαν χελώνα χωρίς καβούκι, σαν την Τζούλια Αλεξανδράτου χωρίς κάμερα του Star Channel και σαν καφενείο χωρίς φωτογραφία του Στέλιου Καζαντζίδη.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου – 20 Μαρτίου)
Το τέλος του πανεπιστημιακού έτους έφτασε, οι πάγκοι της Δ.Α.Π. (Διοργάνωση Άθλιων Πάρτι) και της ΠΑ.Σ.Π. (Πάρτι Σιχαμένων Πασόκων) άδειασαν, και έχεις μπροστά σου ένα ολόκληρο καλοκαίρι για να διασκεδάσεις, να χορέψεις, να ερωτευτείς, να αγαπήσεις με όλη σου την ψυχή («Love Overdose», αλλιώς «Loverdose», αλλιώς «Λοβέρδος»). Να ζήσεις σαν να μην υπάρχει αύριο! Γιατί, εδώ που τα λέμε, δεν υπάρχει αύριο...

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου – 19 Απριλίου)
Κριαράκι, η αισιοδοξία σου μέσα σε αυτό το ανεξέλεγκτο κωλοχανείο που λέγεται Ελλάδα είναι τόσο αξιοζήλευτη και τόσο σπάνια, που μού 'ρχεται να τη συλλέξω. Πόσο πλίθιο είναι να πιστεύεις ότι με τα νέα μέτρα θα αλλάξει η νοοτροπία του Έλληνα, ότι τα κόμματα δε θα μοιράζουν δουλειές και ότι κάποια μέρα θα τα θυμόμαστε όλα αυτά και θα γελάμε; Πιο πλίθιο και από το να μη βρίσκεις τράπεζα και να προσπαθείς να κάνεις ανάληψη από ένα μπάτσο της ομάδας «ΔΙΑΣ» (καλό;).

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου – 20 Μαΐου)
Σε αντίθεση με τον εκνευριστικά υπεραισιόδοξο Κριό, η απαισιοδοξία σου, ταυράκι, σε κάνει πιο αντιπαθητικό, ξινό και στραβομούτσουνο από τον Ντούσαν Μπάγιεβιτς. Πρέπει να συνειδητοποιήσεις πως οι απαισιόδοξες φωνές δε βοηθούν τη χώρα μας, αν δε συνοδεύονται από προτάσεις, ποιοτικές αναλύσεις και ανατρεπτικές δράσεις. Κανένας δημοσιογράφος, αναλυτής, οικονομολόγος δεν είναι Νοστράδαμος για να προβλέψει με σιγουριά τι μας περιμένει. «Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές στο μέλλον μπορεί να ζυγίζουν κάτω από δεκαπέντε τόνους», έγραφε ένα αμερικανικό περιοδικό το 1949.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου – 21 Ιουνίου)
Οι απειλές ότι θα φύγεις στο εξωτερικό, γιατί εκεί «θα πληρώνομαι για τη δουλειά μου», «θα γλιτώσω από όλους τους μαλάκες τους Έλληνες», «δε θα με εκμεταλλεύονται», «έχει φθηνές μπίρες που σου μεγαλώνουν τα βυζιά», έχουν καταντήσει μια απδία και ½. Ή πάρε το ρίσκο και τζάσε για εξωτερικό, μπας και ησυχάσουμε από τις υποσχέσεις σου (εννοώ τις απειλές), ή κάτσε στα χρυσά αβγά σου και δες τι μπορείς να κάνεις για να αλλάξεις αυτήν την κωλοκατάσταση εδώ πέρα!

TURBOX

Cupid WP-2010

Είχαμε πάει στη συναυλία και ξέρεις... πανικός!
Είμασταν μπροστά στο stage και με το που βγαίνει το group πέφτει τρελό στριμωξίδι, μου πέφτει κάτω η camera, μετά μας έριχναν και νερό...χαμός!
Φυσικά δεν έπαθε τίποτα και τράβηξα όλη τη συναυλία.
Μπες στο YouTube να δεις τα clips που ανέβασα.

Σε 3 χρώματα

HDMI Output · YouTube Ready · Weather Proof · Music Player

79€

κωδικός: 1515691

πλαισιο

www.plaisio.gr

Γραμμή Επικοινωνίας: 800-11-12345

WWW.CALZEDONIA.COM

CALZEDONIA

• Athens • Agrinio • Aigio • Alexandroupoli • Arta • Chania • Corfu • Drama • Halkida • Heraclion • Ioannina • Kalamata • Katerini • Kavala • Komotini • Korinthos • Kozani • Lamia • Larissa • Mykonos • Mytilene • Patra • Rethymnon • Rhodes • Serres • Sparti • Thessaloniki • Trikala • Volos • Xanthi

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A. tel: 210.68.40.005, fax: 210.68.57.243, e-mail: calzedon@otenet.gr